

Eindevaluatie IRO

Carlien Schrijvershof
Claartje Thijs
Krista Visscher
Leo Aarts

Den Haag, november 2008

© **A**arts De Jong Wilms Goudriaan **P**ublic **E**conomics bv (APE)

INHOUD

0	SAMENVATTING EN CONCLUSIES	3
0.1	Doelstelling en opzet van het onderzoek	3
0.2	Gebruik en profiel gebruikers IRO	4
0.3	Kosten en resultaten IRO	5
0.4	Praktijkervaringen	7
0.5	Inhoud van IRO-trajecten	8
0.6	Kenmerken re-integratiebedrijven	8
0.7	De invloed van de IRO op het PRB	9
0.8	Conclusies	10
1	INLEIDING EN ONDERZOEKSOPZET	17
1.1	Inleiding	17
1.2	Onderzoeksvragen	18
1.3	Onderzoeksopzet	19
1.4	Vervolg van de rapportage	20
2	VORMGEVING VAN DE IRO-REGELING	23
2.1	Kenmerken van de IRO-regeling	23
2.2	Herziening arbeidsongeschiktheidswetgeving	27
2.3	Drie typen re-integratietrajecten	28
2.4	Fasen in het uitvoeringsproces IRO	29
3	WIE MAKEN GEBRUIK VAN DE IRO?	33
3.1	IRO-aanvragen in 2004 – maart 2008	33
3.2	Invloed IRO op reguliere trajecten	35
3.3	Profiel cliënten	37
3.4	Samenvatting	48
4	WAT ZIJN DE KOSTEN EN RESULTATEN?	51
4.1	Prijs van IRO- en reguliere trajecten	51
4.2	Plaatsingen	53
4.3	Duur trajecten	57
4.4	Kosten per plaatsing	60
4.5	Samenvatting	62
5	ERVARINGEN CLIËNTEN MET KEUZE BEDRIJF	65
5.1	Waardering voor vrijheid bij keuze re-integratiebedrijf	65
5.2	Informatie over re-integratiebedrijven	69
5.3	Samenvatting	73
6	ERVARINGEN MET DE UITVOERING	75
6.1	Inleiding	75

6.2	Fase 1: Oriëntatie en aanmelding	75
6.3	Fase 2: Opstellen re-integratieplan & aanvraag IRO	82
6.4	Fase 3: Beoordeling aanvraag en overeenkomst	84
6.5	Fase 4-5: Start en voortgang van het traject	87
6.6	Fase 6: Beëindiging van het traject	90
6.7	Samenvatting	91
7	INHOUD TRAJECTEN	93
7.1	Trajectonderdelen IRO-trajecten	93
7.2	Ruimte voor maatwerk	95
7.3	Samenvatting	97
8	KENMERKEN RE-INTEGRATIEBEDRIJVEN	99
8.1	Inleiding	99
8.2	Omvang IRO- en reguliere bedrijven	99
8.3	Type bedrijven	101
8.4	Kosten en resultaten IRO en reguliere bedrijven	101
8.5	Samenvatting	103
9	PRB EXPERIMENT	105
9.1	Gebruik PRB	105
9.2	Kosten en resultaten PRB	107
9.3	Samenvatting	108
	BIJLAGE 1: RESPONDENTEN RE-INTEGRATIEBEDRIJVEN	111
	BIJLAGE 2: DEELNEMERS EXPERTMEETING	113
	BIJLAGE 3: BEGELEIDINGSCOMMISSIE	115
	BIJLAGE 4: AANVULLENDE INFORMATIE HOOFDSTUK 3 EN 4	117
	BIJLAGE 5: AANVULLENDE INFORMATIE HOOFDSTUK 5, 6 EN 7	135
	BIJLAGE 6: ONDERDELEN IRO-PLANNEN	151

O SAMENVATTING EN CONCLUSIES

0.1 Doelstelling en opzet van het onderzoek

De IRO-regeling

In 2004 is de Individuele Re-integratie Overeenkomst (IRO) geïntroduceerd. De IRO-regeling geeft UWV de mogelijkheid om voor cliënten re-integratietrajecten in te kopen waarbij de cliënt de regie heeft over zijn eigen re-integratie. De IRO is beschikbaar voor cliënten met een WW-, Wet WIA-, WAO-, Wajong- of WAZ-uitkering. In vergelijking met de reguliere re-integratietrajecten biedt de IRO cliënten meer keuzevrijheid en de re-integratiebedrijven meer ruimte om maatwerk te leveren.¹ Om de efficiënte besteding van publieke re-integratiemiddelen te bevorderen, zijn waarborgen in de regeling opgenomen zoals gedeeltelijke resultaatfinanciering en een maximumtarief voor IRO-trajecten.

Het onderzoek

Het ministerie van SZW heeft APE opdracht gegeven de uitvoering en resultaten van de IRO-regeling te monitoren. Dit is de *eindevaluatie IRO*. De vier eerdere voortgangsrapportages zijn uitgebracht in: december 2004, september 2005, oktober 2006 en november 2007.

In de rapportages staan twee vragen centraal:

1. Hoe verloopt de uitvoering van de IRO-regeling?
2. Wat zijn de resultaten van de IRO-regeling?

In het onderzoek zijn de volgende bronnen gebruikt:

- UWV-registraties over gebruik, kosten en plaatsing;
- Een enquête onder cliënten die een IRO traject zijn gestart;
- Een enquête onder cliënten die een regulier traject zijn gestart;
- Een enquête onder UWV-medewerkers;
- Groepsinterview met re-integratiebedrijven;
- Een expertmeeting met de belangrijkste stakeholders.

¹ In dit rapport verstaan we onder reguliere re-integratietrajecten de trajecten die UWV periodiek via aanbesteding inkoop bij re-integratiebedrijven. Regulier betekent niet dat de invulling van de trajecten regulier of standaard is.

Leeswijzer vervolg van de samenvatting

In paragraaf 0.2 komen de bevindingen met betrekking tot het gebruik aan bod (zie ook hoofdstuk 3) en in paragraaf 0.3 de kosten en resultaten (zie ook hoofdstuk 4). Paragraaf 0.4 gaat over de ervaringen van stakeholders met de opzet van de IRO (zie ook hoofdstuk 5 en 6). Paragraaf 0.5 gaat over de inhoud van IRO-trajecten (zie ook hoofdstuk 7) en paragraaf 0.6 bevat de belangrijkste bevindingen inzake kenmerken van re-integratiebedrijven (zie ook hoofdstuk 8). In paragraaf 0.7 gaan we in op de invloed van de IRO op het experiment met het PRB (zie ook hoofdstuk 9). Tot slot geven we in paragraaf 0.8 de conclusies van de evaluatie.

0.2 Gebruik en profiel gebruikers IRO

Met de invoering van de Wet WIA en het afschaffen van de Wet REA per 29 december 2005 is het begrip arbeidsgehandicapte vervangen door de begrippen gedeeltelijk arbeidsgeschikte en volledig arbeidsongeschikte. In deze evaluatie wordt de term gedeeltelijk arbeidsgeschikte gebruikt voor iedereen die voorheen als arbeidsgehandicapte aangeduid werd.

Aangevraagde en gestarte trajecten

Tot en met maart 2008 zijn er 92.976 aanvragen voor een IRO-traject ingediend. Daarvan zijn 90.933 trajecten gestart. UWV heeft slechts 2% van de aanvragen afgewezen. Dit betreffen officiële afwijzingen. In de praktijk kunnen aanvragen na overleg worden aangepast of ingetrokken.

Invloed van IRO op aanbestedingen

De IRO-trajecten zijn binnen enkele jaren populairder geworden dan de reguliere trajecten. Inmiddels starten er maandelijks meer IRO-trajecten dan reguliere trajecten. In 2007 is bijna tweederde van de trajecten een IRO. Dit geldt zowel voor WW'ers als voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten.

Profiel IRO cliënten

- De IRO is relatief populairder onder cliënten met een WW-uitkering. Van alle gestarte IRO-trajecten is 58% (52.704) ingediend door werklozen. Bij reguliere trajecten is 52% van de aanvragen ingediend door werklozen. Dit verschil is de laatste jaren wel kleiner geworden.
- Onder de gedeeltelijk arbeidsgeschikte IRO-clieënten zijn relatief veel Wa-jong'ers en cliënten die zijn afgeschat bij herbeoordeling.
- Gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten met een IRO zijn ongeveer even oud als cliënten met een regulier traject. De werkloze IRO-clieënten zijn gemid-

deld 1,5 jaar ouder dan de reguliere WW-cliënten. WW'ers zijn gemiddeld ouder dan gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten.

- De belangstelling voor IRO-trajecten verschilt nauwelijks tussen mannen en vrouwen.
- IRO-cliënten zijn hoger opgeleid dan cliënten met een regulier traject. Van de IRO-cliënten is 27% van de WW'ers en 22% van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten hoogopgeleid. Onder de cliënten met een regulier traject is 12% en respectievelijk 9% hoogopgeleid.
- Cliënten met een IRO geven aan een betere gezondheid te hebben dan cliënten met regulier traject. Van de WW'ers met een IRO geeft 11% aan dat ze gezondheidsklachten hebben die een ernstige beperking zijn voor werk, tegen 24% van de WW'ers met een regulier traject. Van de gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten met een IRO geeft 36% aan dat ze ernstig beperkende klachten hebben en met een regulier traject 48%.
- IRO-cliënten hebben meer recente werkervaring dan cliënten met een regulier traject. Werklozen hebben gemiddeld recentere werkervaring dan gedeeltelijk arbeidsgeschikten.
- Van cliënten met een IRO is de uitkeringsduur bij de start van het traject korter dan van cliënten met een regulier traject. De WW'ers zijn bij de start van het traject gemiddeld genomen korter uitkeringsafhankelijk dan de gedeeltelijk arbeidsgeschikte aanvragers. Dit geldt zowel voor IRO-trajecten als voor reguliere trajecten.
- Onder zowel WW'ers als onder gedeeltelijk arbeidsgeschikten zijn cliënten met een IRO-traject meer gemotiveerd voor werk dan cliënten met een regulier traject.

0.3 Kosten en resultaten IRO

Kosten van IRO-trajecten

- Over vier jaar gezien bedraagt de prijs van een IRO-traject voor WW'ers gemiddeld € 4.430 (exclusief BTW). Dit is een factor 1,3 hoger dan de gemiddelde prijs van een regulier traject voor WW'ers (€ 3.310). Voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten is de prijs van een IRO-traject over vier jaar gezien gemiddeld € 4.805. Dit is een factor 1,2 duurder dan een regulier traject voor deze doelgroep (€ 4.145).
- In 2006 is de prijs van IRO-trajecten licht gedaald. In 2007 ligt de gemiddelde prijs weer iets hoger.

Beëindiging en plaatsing

- De beëindigingpercentages van IRO-trajecten liggen over de gehele linie lager dan die van reguliere trajecten.
- Het duurt ruim twee jaar voordat alle trajecten van een cohort zijn afgerond. Daarom kunnen geen uitspraken gedaan worden over de definitieve resultaten van de trajecten. Wel kan gekeken worden naar de verhouding tussen plaatsingen na een IRO- of een regulier traject tot nu toe.
- Het plaatsingspercentage (plaatsingen als percentage van het totaal aantal trajecten) van IRO-trajecten in de periode 2004 tot en met 2006 ligt hoger dan dat van reguliere trajecten. Bij de WW'ers zijn de plaatsingspercentages bij de IRO-trajecten een factor 1,2 tot 1,4 hoger dan de plaatsingspercentages van reguliere trajecten. Onder gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten leiden IRO-trajecten 1,3 tot 1,5 keer vaker dan de reguliere trajecten tot een plaatsing.
- Voor WW'ers leidt een IRO-traject in verhouding tot een regulier traject vaker tot een plaatsing met een arbeidscontract van twaalf maanden of langer.

Duur traject

- Een IRO-traject duurt zowel bij WW'ers als gedeeltelijk arbeidsgeschikten ongeveer anderhalf jaar. IRO-trajecten duren een factor 1,1 tot 1,2 langer dan reguliere trajecten. Bij WW'ers duurt een IRO-traject ongeveer 1,5 tot 3 maanden langer dan een regulier traject voor WW'ers. De IRO-trajecten voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten duren gemiddeld 1 tot 2 maanden langer.
- Gelet op de langere duur leiden IRO-trajecten later tot plaatsingen dan reguliere trajecten.

Kosten per plaatsing

- De kosten per plaatsing zijn de kosten van alle trajecten gedeeld door het aantal plaatsingen. Voor WW-cliënten blijken de zo berekende plaatsingskosten voor IRO-trajecten hoger te liggen dan de kosten per plaatsing voor reguliere trajecten. Bij gedeeltelijk arbeidsgeschikten is het juist omgekeerd, hier zijn de kosten per plaatsing voor IRO-trajecten juist lager dan die van reguliere trajecten.
- Dit betekent dat voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten een IRO-traject kosteneffectiever is dan reguliere trajecten. Voor WW'ers is een IRO-traject pas kosteneffectiever als een plaatsing voldoende oplevert in termen van bespaarde uitkeringslasten en andere maatschappelijke baten. De baten van een plaatsing moeten hoger zijn dan € 8.000 à € 10.000. Bij de berekening van de kosten per plaatsing is geen rekening gehouden met ver-

schillen tussen IRO-cliënten en reguliere klanten in afstand tot de arbeidsmarkt.

0.4 Praktijkervaringen

Ervaringen met de opzet van de IRO-regeling

Het onderzoek gaat uitgebreid in op opvattingen en ervaringen van cliënten, re-integratiebedrijven en UWV-medewerkers over de vormgeving en uitvoering van de IRO-regeling.

Met betrekking tot de vormgeving van de IRO-regeling komen vier punten naar voren:

- Cliënten waarderen de keuzevrijheid die de IRO hen biedt. De meerderheid maakt ook gebruik van de mogelijkheid om re-integratiebedrijven onderling te vergelijken voordat ze hun keuze maken. Veel cliënten, ongeveer vier op de tien, kiezen een re-integratiebedrijf mede op aanraden van hun re-integratiecoach of arbeidsdeskundige. Ruim een kwart vindt de keus voor een bedrijf moeilijk.
- Om de keuzemogelijkheden goed te kunnen benutten moet de re-integratiemarkt transparant zijn. Ruim een kwart van de cliënten vindt het moeilijk de kwaliteit van re-integratiebedrijven te beoordelen. In de praktijk blijken de arbeidsdeskundige en de re-integratiecoach een belangrijke rol te spelen bij de keuze van het re-integratiebedrijf.
- Ruim de meerderheid van de cliënten ervaart een grote invloed op de keuze voor het re-integratiebedrijf. Cliënten geven daarom vaak aan hun eigen keus voor het re-integratiebedrijf te hebben gemaakt, ondanks dat het UWV het contract sluit met het bedrijf.
- Re-integratiebedrijven benadrukken dat het belangrijk is dat cliënten zelf een re-integratiebedrijf uitkiezen.

Ervaringen met de uitvoering

Over de uitvoering van de regeling en de rol van UWV en de re-integratiebedrijven zijn de volgende positieve punten opgemerkt:

- Cliënten zijn erg betrokken bij opstellen re-integratieplan
- Cliënten zijn positief over de begeleiding van re-integratiebedrijven
- IRO-cliënten zijn tevreden over mogelijkheden om het plan gedurende traject bij te stellen. Cliënten met een regulier traject waarderen dit aspect lager.

Maar cliënten en de uitvoering brengen ook aandachtspunten naar voren. De belangrijkste aandachtspunten zijn:

- Re-integratiebedrijven en cliëntorganisaties menen dat de voorlichting over de IRO beter kan, met name wat de keuzemogelijkheden betreft.
- De tevredenheid van cliënten over begeleiding door UWV is onder IRO-clieënten (krap) voldoende. Gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een regulier traject waarderen dit aspect met een onvoldoende. Het minst tevreden zijn de gedeeltelijk arbeidsgehandicapten die na een herbeoordeling hun uitkeringsrechten een lagere of geen uitkering hebben gekregen (zij geven gemiddeld een 5,6).

0.5 Inhoud van IRO-trajecten

Trajectonderdelen IRO-trajecten

- Ongeveer een derde van de IRO-plannen voorziet in een loopbaanoriëntatie of assessment.
- In de helft van de trajectplannen is een vorm van training opgenomen. De meest voorkomende trainingen zijn sollicitatie- en netwerktrainingen.
- 20% van de IRO-plannen bevat een vorm van scholing. Dit is iets minder dan uit de *Vierde voortgangsrapportage IRO* blijkt. De reden hiervoor is niet bekend.
- 35% van de re-integratieplannen van WW'ers bevat persoonlijke begeleiding bij het zoeken naar werk voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten ligt dit percentage nog wat hoger: 44%. Persoonlijke begeleiding na werkhervatting vindt plaats bij 24% van de WW'ers met een IRO-traject en 33% van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Deze percentages zijn iets hoger dan in de *Vierde voortgangsrapportage IRO*.

Verskil IRO en reguliere trajecten

- Zowel cliënten als UWV'ers waarderen de mogelijkheden die de IRO biedt voor maatwerk. UWV'ers vinden dat de IRO-trajecten beter zijn afgestemd op de behoeften van de cliënt en zij zien duidelijke verschillen tussen IRO-en reguliere trajecten. Toch vindt ongeveer 40% van de UWV'ers dat er ook bij reguliere trajecten maatwerk mogelijk is.

0.6 Kenmerken re-integratiebedrijven

Het aantal bedrijven waarmee UWV een contract heeft voor het uitvoeren van re-integratietrajecten, is gegroeid van ongeveer 60 bedrijven (op het moment voor invoering van de IRO) naar meer dan 1.600 bedrijven in 2008. In totaal zijn er de afgelopen jaren 2.505 bedrijven betrokken geweest bij de uitvoering

van de IRO. Vanaf begin 2006 legt UWV meer nadruk op de kwaliteit van de op basis van de IRO gecontracteerde bedrijven. Jaarlijks toetst UWV met audits of de re-integratiebedrijven voldoen aan de in het beoordelingskader gestelde kwaliteitseisen. Naar aanleiding van de uitkomsten van de audits heeft UWV in een aantal gevallen overeenkomsten met re-integratiebedrijven opgezegd. Dit heeft ertoe geleid dat het aantal IRO-bedrijven is afgenomen tot 1.600 in 2008.

Sinds de introductie van de IRO in 2004 zijn er in totaal 2505 bedrijven die IRO-trajecten hebben uitgevoerd, 80 daarvan voeren ook reguliere trajecten uit, de rest doet alleen IRO-trajecten. De bedrijven die alleen gericht zijn op IRO-trajecten hebben 68% van de IRO-markt in handen. Re-integratiebedrijven die uitsluitend IRO-trajecten aanbieden verschillen van andere re-integratiebedrijven op de volgende kenmerken:

- Bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren zijn gemiddeld kleiner dan de andere IRO-aanbieders. Een derde van de IRO-trajecten wordt uitgevoerd door IRO-bedrijven die maximaal 100 trajecten hebben uitgevoerd.
- De plaatsingspercentages van de bedrijven die alleen op IRO-trajecten gericht zijn, zijn iets hoger dan de plaatsingspercentages van de overige IRO-aanbieders.
- IRO-trajecten bij bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren zijn gemiddeld ongeveer € 200 duurder dan trajecten bij andere IRO-aanbieders.

0.7 De invloed van de IRO op het PRB

Vooruitlopend op een landelijke regeling die uitkeringsgerechtigden meer invloed zou geven op hun re-integratie is er vanaf 1998 geëxperimenteerd met het Persoonsgebonden Re-integratiebudget (PRB). De positieve ervaringen met dit experiment hebben geresulteerd in de introductie van de landelijke IRO in 2004. Om beide regelingen te kunnen vergelijken is het experiment met het PRB voortgezet. In drie regio's kunnen gedeeltelijk arbeidsgeschikten voor hun re-integratie niet alleen een IRO maar ook een PRB aanvragen. De regelingen verschillen, zo beheert de cliënt zelf het budget en kent het PRB geen resultaatfinanciering, ligt de maximumprijs lager en mag een traject maximaal een jaar duren.

In de regio's waar het PRB-experiment loopt, heeft de populariteit van de IRO niet geleid tot minder belangstelling voor het PRB-experiment. Echter absoluut gezien blijft het gebruik van het PRB beperkt. In vergelijking met gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO-traject maken vrouwen en jongeren vaker gebruik van de PRB. De PRB is ten opzichte van de IRO minder populair onder Wajong'ers. De PRB-trajecten die tussen 2002 en 2008 gestart zijn, duren

gemiddeld anderhalf jaar. Dit is langer dan de formele maximale looptijd van een jaar, maar ongeveer net zo lang als een IRO-traject gemiddeld duurt. Recente gegevens over kosten en werkhervattingen zijn niet beschikbaar. Uit de analyses die in 2006 zijn uitgevoerd in het kader van de monitoring IRO blijkt dat de PRB-trajecten gemiddeld duurder zijn dan IRO-trajecten. Het aantal werkhervattingen bleek op een vergelijkbaar niveau te liggen.

0.8 Conclusies

Doel IRO

Om uitkeringsgerechtigden meer invloed te geven op hun re-integratie is in 2004 de Individuele Re-integratie Overeenkomst (IRO) geïntroduceerd. Daaraan voorafgaand is vanaf 1998 in een aantal regio's geëxperimenteerd met het Persoonsgebonden Re-integratie Budget voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten. De positieve ervaringen met dit experiment hebben geleid tot de landelijke IRO-regeling voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten én werklozen.

Het doel van de IRO is de keuzevrijheid van cliënten bij reïntegratietrajecten te versterken. De IRO biedt cliënten de mogelijkheid om zelf met een trajectplan te komen en zelf te kiezen voor een re-integratiebedrijf. Uitgangspunt voor de re-integratie zijn de eigen ideeën van de cliënt. Hieraan ligt de gedachte ten grondslag dat re-integratie de meeste kans van slagen heeft indien er sprake is van intensieve betrokkenheid van de cliënt. Daarom werd verwacht dat de prijs/prestatie verhouding van IRO-trajecten beter zou zijn dan die van regulier² aanbestede trajecten.³

De bedoeling was dat het aantal IRO-trajecten beperkt zou blijven.⁴ IRO-trajecten zouden een aanvulling zijn op de regulier aanbestede re-integratietrajecten. De overweging was dat voor de meeste cliënten de IRO geen voordelen biedt boven een traject uit het reguliere aanbod. Zo kon ook de doelmatigheidswinst die de publieke aanbesteding van reguliere trajecten oplevert grotendeels worden behouden. Bij de inkoop van IRO-trajecten is er immers minder prijsconcurrentie omdat de keuze voor een re-integratiebedrijf en voor de invulling van het traject, bij de cliënt ligt. De rol van UWV is in de praktijk vaak beperkt tot een globale toets op de inhoud en de prijs. Bij de re-

² In dit rapport verstaan we onder reguliere re-integratietrajecten de trajecten die UWV periodiek via aanbesteding inkoop bij re-integratiebedrijven. Regulier betekent niet dat de invulling van de trajecten regulier of standaard is.

³ Tweede kamer, 26448 Structuur van de uitvoering werk en inkomen, nr 116, (SUWI), vergaderjaar 2003-2004, Den Haag.

⁴ Staatscourant 19 juli 2004, nr 135/ pag. 15.

gulier aanbestede trajecten wordt wel direct op prijs geconcurrereerd. Om ook bij de IRO een doelmatige besteding van publieke re-integratiemiddelen te waarborgen is gedeeltelijke resultaatfinanciering in de regeling opgenomen en heeft men een maximumtarief vastgesteld.

Meer keuzevrijheid en meer invloed

Met de IRO hebben cliënten meer keuzevrijheid gekregen en meer invloed op hun eigen re-integratie. Cliënten hebben op grote schaal gebruik gemaakt van de mogelijkheid om zelf een re-integratiebedrijf te kiezen. Het aantal re-integratiebedrijven is in enkele jaren tijd gegroeid van 60 begin 2004 naar 1.600 in 2008. In totaal zijn er de afgelopen jaren 2.505 bedrijven betrokken geweest bij de uitvoering van IRO-trajecten. Tweederde daarvan bieden alleen IRO-trajecten aan.

Tweederde van de cliënten vergelijkt meerdere re-integratiebedrijven voor zij een IRO-aanvraag indienen. Een belangrijk verschil tussen reguliere en IRO-trajecten is de benadering van de cliënt door re-integratiebedrijven. Bij het aanbod van IRO-trajecten dingen de re-integratiebedrijven naar de gunsten van de cliënt. Daardoor hebben zij meer aandacht voor de wensen en behoeften van de cliënt. Cliënten met een IRO-traject krijgen vaker persoonlijke coaching bij hun re-integratie.

IRO is populair

De IRO is vanaf de start erg enthousiast ontvangen. Niet alleen door cliënten, maar ook door UWV en de re-integratiebranche. De IRO bood partijen de mogelijkheid om buiten de gebaande paden van de reguliere re-integratietrajecten te treden en meer tegemoet te komen aan de behoeften van de cliënt. Veel cliënten blijken de ruimte voor eigen wensen en behoefte positief te waarderen. Cliënten met een IRO zijn gemiddeld meer tevreden over de dienstverlening van UWV en re-integratiebedrijven dan cliënten met een regulier traject. Dit enthousiasme heeft geresulteerd in een sterke groei van het aantal IRO-trajecten. In ruim vier jaar tijd zijn er ongeveer 91.000 IRO-trajecten gestart. Van elke tien re-integratietrajecten die in 2007 zijn gestart waren er zes een IRO.

Onder WW'ers is de populariteit van de IRO iets groter dan onder gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Maar ook bij Wajong'ers is er relatief veel belangstelling voor de IRO. Aanvankelijk maakten mannen meer gebruik van de IRO dan vrouwen. Dit is in de loop der tijd rechtgetrokken: tegenwoordig verschilt de belangstelling voor IRO-trajecten nauwelijks tussen mannen en vrouwen.

Resultaten

De IRO-trajecten leveren meer plaatsingen op dan de regulier aanbestede trajecten. Bij de WW'ers zijn de plaatsingspercentages van de IRO een factor 1,2 tot 1,4 hoger dan bij reguliere trajecten; bij gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten leiden IRO-trajecten 1,3 tot 1,5 keer vaker tot een plaatsing dan reguliere trajecten. Bij WW'ers leiden de IRO-trajecten verhoudingsgewijs vaker tot een duurzame plaatsing. De verhouding tussen plaatsingen met een arbeidscontract voor twaalf maanden of langer en met een contract voor zes maanden is gunstiger voor IRO-trajecten. Bij gedeeltelijk arbeidsgeschikten zien we op dit punt geen verschil tussen IRO- en reguliere trajecten. IRO-trajecten duren gemiddeld enkele weken tot maanden langer dan reguliere trajecten. De IRO levert meer plaatsingen, meer duurzame plaatsingen en meer tevreden cliënten op, terwijl de IRO-trajecten slechts iets langer duren.

IRO-cliënten staan gemiddeld genomen dichterbij de arbeidsmarkt dan de cliënten met een regulier traject. Zij zijn hoger opgeleid, in eigen beleving gezonder en sterker gemotiveerd. Ook hebben zij meer recente werkervaring. Daar staat tegenover dat IRO-cliënten bij de start van hun traject al langer een uitkering ontvangen en met name onder WW'ers de IRO-cliënten iets ouder zijn dan cliënten met een regulier traject.

Om te bepalen in hoeverre deze verschillen bijdragen aan de gunstige plaatsingsresultaten van de IRO-trajecten zou nader onderzoek gedaan moeten worden. Mogelijk valt de vergelijking met reguliere trajecten minder gunstig uit als we rekening houden met deze verschillen. Uit de evaluatie is al wel gebleken dat het gunstige IRO-effect (de ten opzichte van reguliere trajecten betere plaatsingscijfers) kan worden waargenomen binnen verschillende leeftijdsgroepen, voor mensen met korte en lange uitkeringsgeschiedenissen en voor zowel afgeschatte gedeeltelijk arbeidsongeschikten als voor cliënten waarvan de uitkering na herbeoordeling gelijk is gebleven. Dit zijn aanwijzingen dat het IRO-effect niet berust op verschillen tussen cliënten.

Bij nader onderzoek naar het verband tussen motivatie en plaatsingskans zou niet alleen gekeken moeten worden naar de mogelijkheid dat sterker gemotiveerde cliënten eerder kiezen voor een IRO. Er moet ook aandacht zijn voor de mogelijkheid dat IRO-cliënten sterker gemotiveerd zijn, omdat hun traject beter voldoet aan hun wensen en behoeften. In dat geval is de sterkere motivatie een effect van het IRO-traject.

Doelmatige inzet van re-integratiemiddelen

Zowel voor WW'ers als voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten is de gemiddelde prijs van een IRO-traject 10% à 30% hoger dan van een regulier traject. Bij WW-trajecten is het prijsverschil het grootst. De hogere prijs is niet te wijten aan een andere inhoud van een IRO-traject. Want IRO-trajecten hebben globaal dezelfde inhoud als reguliere trajecten. Wel krijgen IRO-cliënten meer persoonlijke begeleiding. Een mogelijke verklaring voor het prijsverschil is dat bij de inkoop van IRO-trajecten het prijsdempende effect van een publieke aanbestedingsprocedure ontbreekt.

Gelet op de aantallen is de IRO meer dan een aanvulling op de reguliere aanbestede trajecten. De verhouding is inmiddels eerder andersom. In het verlengde van deze ontwikkeling heeft UWV besloten om vanaf 1 april 2008 voor WW'ers alleen nog maar individuele re-integratietrajecten in te kopen. De verwachting is dat dit leidt tot hogere trajectprijzen. Dit komt omdat er minder prijsconcurrentie is, zodat men in de praktijk de maximumprijs opzoekt. En dit maximum ligt boven de gemiddelde prijs van reguliere trajecten. Een tweede reden voor hogere prijzen is de mildere vorm van resultaatfinanciering bij de IRO-trajecten. Waar een deel van de reguliere WW-trajecten nu nog op basis van no-cure-no-pay wordt betaald, gaat de bekostiging van IRO-trajecten tot nu toe op basis van no-cure-less-pay.

Een voldoende hoog aantal plaatsingen kan de hogere prijs compenseren. Belangrijker dan de kosten per traject zijn de kosten per plaatsing.⁵ Bij gedeeltelijk arbeidsgeschikten zijn de kosten per plaatsing voor IRO-trajecten inderdaad een factor 0,7 tot 0,9 lager dan die van reguliere trajecten. Dit betekent dat voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten een IRO-traject kosteneffectiever is dan een regulier traject. Voor WW'ers ligt dat anders. Hier zijn de kosten per plaatsing van IRO-trajecten een factor 1,0 tot 1,4 hoger dan de plaatsingskosten van reguliere trajecten. Voor WW'ers is een IRO-traject pas kosteneffectiever als de (maatschappelijke) baten van een plaatsing, bestaande uit bespaarde uitkeringslast, gerealiseerde loonwaarde en immateriële baten als persoonlijk welzijn, hoger zijn dan € 8.000 à € 10.000.

Wat maakt de IRO tot een succes?

De invloed van de cliënt is de belangrijkste succesfactor voor de IRO. Daar zijn alle betrokkenen het over eens. De invloed krijgt gestalte doordat de cliënten zelf bepalen welk re-integratiebedrijf hun traject gaat begeleiden en hoe hun re-integratie eruit moet zien. Cliënten zijn daardoor meer bewust van hun ei-

⁵ De kosten per plaatsing zijn de kosten van alle trajecten gedeeld door het aantal plaatsingen.

gen verantwoordelijkheid bij de re-integratie en meer gemotiveerd. Re-integratiebedrijven hebben meer aandacht voor de wensen en behoeften van de cliënt omdat zij moeten concurreren om de gunsten van de klant.

Toekomst

Het ministerie van SZW heeft begin 2008 een plan van aanpak geformuleerd om de resultaten van re-integratie te verbeteren.⁶ Doel is zo veel mogelijk mensen aan het werk en zo weinig mogelijk mensen langdurig afhankelijk van een uitkering. De aanpak draait om de kernwoorden: resultaat, selectiviteit, vraaggerichtheid en transparantie. UWV heeft dit vertaald in het nieuwe inkoopkader. UWV trekt de regie over de re-integratie meer naar zich toe. De re-integratiecoach is de regisseur. Klanten met een beperkte afstand tot de arbeidsmarkt begeleidt de re-integratiecoach zelf. Waar nodig koopt hij specifieke re-integratieinstrumenten modulair in. De re-integratiecoach overlegt met de cliënt welke modules nodig zijn. Cliënten met een beperkte afstand tot de arbeidsmarkt kunnen vervolgens uit de door UWV gecontracteerde aanbieders zelf een aanbieder kiezen. Alleen cliënten met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, krijgen een traject. Dit is in alle gevallen een IRO. De publieke aanbesteding van re-integratietrajecten komt te vervallen. De modules worden wel via aanbestedingsprocedures ingekocht. Het nieuwe inkoopkader geldt voorlopig alleen voor WW'ers. Op termijn gaat UWV het nieuwe inkoopkader ook invoeren voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten.⁷

UWV verwacht dat met dit nieuwe inkoopkader de selectiviteit en doelmatigheid kunnen toenemen. Trajecten worden selectiever ingezet. UWV en de re-integratiebranche verwachten dat het aantal IRO-trajecten daardoor zal dalen, ook al worden reguliere trajecten in de toekomst niet meer ingezet. Door dat de begeleiding van de re-integratiecoach met inkoop van modules goedkoper zal zijn dan een heel re-integratietraject zullen de totale kosten van re-integratie dalen.

De vraag is of deze werkwijze afbreuk doet aan de invloed van de cliënt op zijn re-integratie en daarmee aan de belangrijkste succesfactor van de IRO. Bij de inkoop van modules is de invloed van de cliënt kleiner dan bij een traject. De instrumenten zijn al contractueel vastgelegd en de aanbieders al bekend. Cliënten kunnen nog wel zelf kiezen tussen de aanbieders, maar het is de vraag in hoeverre de aanbieders het gevoel hebben dat ze moeten dingen om de gunst van de cliënt. Daarnaast heeft de cliënt minder vrijheid om te bepa-

⁶ Tweede kamer, 28719 Re-integratiebeleid, nr 60, vergaderjaar 2008-2009, Den Haag.

⁷ Voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten zijn er voorlopig naast de IRO-trajecten ook regulier aanbestede trajecten beschikbaar.

len hoe zijn re-integratie eruit moet zien. Het staat immers al vast dat hij begeleid wordt door een re-integratiecoach en dat er maximaal twee modules worden ingekocht. De inhoudelijke bemoeienis van de re-integratiecoach is veel groter dan bij IRO-trajecten. Het is de bedoeling dat de re-integratiecoach nauw overlegt met de cliënt. Hierdoor houdt de cliënt invloed op het re-integratieproces. Tegelijkertijd is duidelijk dat zijn invloed geringer is dan bij de IRO-trajecten. Voor de beperkte groep cliënten met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, die een compleet traject mogen volgen, verandert er niets. Zij hebben dezelfde mogelijkheden als de huidige IRO-clieënten.

De IRO is een groot succes gebleken. De regeling heeft geleid tot meer plaatsingen en meer tevredenheid bij de cliënten. Ook het veld oordeelt positief. IRO-trajecten zijn duurder maar leveren ook meer op. De positie van de cliënt blijkt van cruciaal belang. In een IRO-traject heeft de cliënt consumentenmacht en dat leidt tot aantoonbaar betere dienstverlening en betere resultaten. Het is belangrijk dat UWV bij de uitwerking van de nieuwe aanpak zoveel mogelijk van die consumentenmacht in tact laat.

Tegelijkertijd moet we constateren dat er bij de IRO een zekere onbalans is tussen deze consumentenmacht enerzijds en de eigen financiële verantwoordelijkheid anderzijds. Hierdoor speelt prijs voor de cliënt nauwelijks een rol. Onder normale omstandigheden leidt dat tot onnodig hoge prijzen. Een grotere invloed van UWV op de prijs van IRO-trajecten is daarom gewenst. In dit opzicht is de nieuwe aanpak een stap in de goede richting.

1 INLEIDING EN ONDERZOEKSOPZET

1.1 Inleiding

De regeling Individuele Re-integratieovereenkomst (IRO) biedt WW'ers en gedeeltelijk arbeidsgeschikten (Wet WIA/WAO, WAZ, en Wajong) een alternatief voor trajecten die UWV periodiek via aanbesteding inkoop bij re-integratiebedrijven (zogenaamde 'reguliere trajecten').⁸ Het doel van de IRO is de keuzevrijheid van cliënten bij re-integratietrajecten te versterken via een regeling die tevens waarborgen biedt voor de efficiënte besteding van publieke re-integratiemiddelen.

De IRO biedt cliënten meer vrijheid bij de keuze voor een re-integratiebedrijf en bij de invulling van het re-integratieplan. De cliënt kan op deze manier zelf de regie voeren over zijn re-integratietraject. Dat cliënten behoefte hebben aan meer keuzevrijheid is onder andere duidelijk geworden in het experiment met het Persoonsgebonden Re-integratiebudget (PRB).

Het ministerie van SZW heeft APE opdracht gegeven de invoering en werking van de IRO-regeling te evalueren. Voor u ligt de *Eindevaluatie IRO*. Eerder verschenen vier voortgangsrapportages.

De voortgangsrapportages laten zien dat de ervaringen met de IRO positief zijn. Onder werklozen en gedeeltelijk arbeidsgeschikten bestaat veel belangstelling voor de IRO. Cliënten, re-integratiebedrijven en UWV-medewerkers zijn tevreden over de mogelijkheden die de IRO biedt. De rapportages geven bovendien een beeld van de kosten van een IRO-traject en van de resultaten van de IRO (plaatsingen). Deze cijfers laten zien dat de IRO-trajecten ten opzichte van reguliere trajecten duurder zijn, maar daar staat tegenover dat het aantal plaatsingen ook wat hoger ligt. Verder zijn in de voortgangsrapportages aandachtspunten naar voren gekomen, die betrekking hebben op de opzet en de uitvoering van de regeling.

De *Vierde Voortgangsrapportage* gaat in op de aandachtspunten zoals die in de *Derde Voortgangsrapportage* zijn beschreven. Daarnaast geeft het vierde rapport een actueel overzicht van het gebruik, de kosten en de (voorlopige) prestaties van de IRO. Bovendien besteedt de vierde rapportage aan twee groepen extra aandacht: de WAO'ers die een herbeoordeling hebben gehad en de Wajong'ers.

⁸ Met de invoering van de WIA en het vervallen van de Wet REA is het begrip arbeidsgehandicapte vervangen door de begrippen gedeeltelijk arbeidsgeschikte en volledig arbeidsongeschikte.

In paragraaf 1.2 gaan we nader in op de onderwerpen die aan bod komen in deze voortgangsrapportage. Paragraaf 1.3 geeft een overzicht van de onderzoeksopzet.

1.2 Onderzoeksvragen

Het doel van de monitoring is een vroegtijdig inzicht te hebben op de werking, gebruik, uitvoering en resultaten van de regeling.

Het onderzoek kent veertien onderzoeksvragen:

1. Wat is het gebruik van IRO-trajecten, ook in vergelijking tot de reguliere trajecten?
2. Wat is het beeld van prijs en prestatie, ook in vergelijking tot de reguliere trajecten?
3. Zijn er verschillen in het gebruik, prijs en prestatie van de IRO-regeling te constateren tussen werklozen en gedeeltelijk arbeidsgeschikten?
4. Hoe verloopt de uitvoering van de IRO-regeling en waar zijn mogelijkheden voor verbetering?
5. In hoeverre leidt de IRO ertoe dat cliënten meer mogelijkheden krijgen voor de invulling van hun re-integratie?
6. Verschilt de inhoud van IRO-trajecten van de inhoud van reguliere trajecten?
7. Is er verschil tussen de op basis van een IRO gecontracteerde re-integratiebedrijven en de re-integratiebedrijven die op basis van de aanbestedingsprocedure worden gecontracteerd?
8. Wat is de wederzijdse invloed van de IRO-regeling en de reguliere aanbestedingsprocedure op elkaar?
9. Wat is het beeld met betrekking tot gebruik, kosten en resultaten van PRB-trajecten?
10. Heeft het feit dat UWV het contract met het re-integratiebedrijf afsluit nog invloed op de keuze of selectie van het re-integratiebedrijf?
11. Wat is het beeld van kwaliteit (aantal plaatsingen, duur trajecten, duurzaamheid plaatsingen en tevredenheid cliënten) ook in vergelijking tot de reguliere trajecten?
12. Hoe verhoudt de snelheid en duurzaamheid van de plaatsingen door IRO-trajecten zich tot reguliere trajecten?
13. Op welke wijze kiezen de cliënten een re-integratiebedrijf? Welke factoren spelen daarbij een rol? Welke informatie heeft de cliënt nodig? Hoe komt hij daaraan?
14. Welke kenmerken hebben IRO-clieënten (onderscheid WW en AG) in vergelijking met cliënten die reguliere trajecten volgen (bijvoorbeeld motivatie, opleiding, afstand tot de arbeidsmarkt)? Met andere woorden wordt de IRO

selectief ingezet op bepaalde cliëntengroepen? Voor welke cliënten wordt de IRO met name ingezet?

Uitsplitsen gedeeltelijk arbeidsgeschikten

Om de beleidsmatige consequenties van de IRO voor de verschillende typen gedeeltelijk arbeidsgeschikten beter te kunnen doorzien hebben we voor *de Vierde voortgangsrapportage IRO* deze groep uitgesplitst naar type arbeidsongeschiktheidsuitkering (Wet WIA, WAO, WAZ, Wajong) en resultaat van de herbeoordeling (niet herbeoordeeld, uitkering gelijk gebleven of verhoogd, uitkering verlaagd en uitkering beëindigd). Deze tabellen zijn terug te vinden in de bijlage 4 en 5. Wanneer er grote verschillen zijn tussen de groepen merken we dit op in de hoofdtekst.

1.3 Onderzoeksopzet

Voor de monitor en de procesevaluatie zijn de volgende onderzoekswerkzaamheden verricht:

1. Quickscan stand van zaken en ontwikkelingen
We hebben een vertegenwoordiger van de Landelijke Cliëntenraad en een vertegenwoordiger van Boaborea geïnterviewd om een globaal beeld te krijgen van de stand van zaken en nieuwe ontwikkelingen.
2. Enquête cliënten met een IRO
Via een enquête hebben wij de cliënten naar hun ervaringen met de IRO gevraagd. De enquête is in oktober 2008 afgenomen. De enquête gaat in op onderwerpen als keuzevrijheid, de invloed op het proces, de tevredenheid over de begeleiding naar werk door UWV en re-integratiebedrijven, et cetera. Daarnaast hebben we de enquête benut om een beeld te krijgen van de inhoud van de IRO-trajecten. In totaal zijn 5.000 cliënten benaderd door middel van een gestratificeerde steekproef van cliënten die tussen 1 januari 2005 en 1 januari 2008 een IRO-traject zijn gestart. De respons is 1.058 ingevulde enquêtes. Dit komt overeen met een respons van 21%.
3. Enquête cliënten met een regulier traject
In totaal zijn 5.000 cliënten benaderd die tussen 1 januari 2005 en 1 januari 2008 een re-integratietraject zijn gestart dat aanbesteed is door UWV. In totaal hebben we 1.075 ingevulde enquêtes teruggekregen. Dit komt overeen met een respons van 22%.

4. Groepsinterview re-integratiebedrijven
Om een beeld te krijgen van het perspectief van de re-integratiebedrijven zijn staffunctionarissen en consultants van 4 verschillende re-integratiebedrijven geïnterviewd. De geselecteerde re-integratiebedrijven variëren qua aantal uitgevoerde trajecten, aandeel IRO-trajecten en aandeel WW'ers of gedeeltelijk arbeidsgeschikten.
5. Enquête uitvoerenden UWV
De uitvoerenden van UWV hebben we middels een digitale enquête gevraagd naar hun ervaringen met de uitvoering van de IRO-regeling. In overleg met UWV hebben we re-integratiecoaches en arbeidsdeskundigen(-jonggehandicapten) en een vragenlijst gestuurd. Hierop hebben 151 re-integratiecoaches en ook 215 arbeidsdeskundigen(-jonggehandicapten) gereageerd.
6. Analyse gegevensbestanden UWV
We maken voor de monitor zoveel mogelijk gebruik van de gegevens uit de registraties van UWV. De registraties bieden informatie over het aantal re-integratietrajecten, de kenmerken van cliënten, de kosten en de resultaten van re-integratietrajecten. Deze bestanden bieden ook de mogelijkheid om analyses te maken op het niveau van re-integratiebedrijven. Ook van het PRB-experiment houdt UWV een registratie bij. Deze is echter minder gedetailleerd dan de registratie van IRO- en reguliere trajecten.
7. Expertmeeting
De resultaten van de enquêtes en de monitor zijn in een expertmeeting besproken met vertegenwoordigers van SZW, Boaborea, UWV, de Landelijke Cliëntenraad en IWI (zie bijlage 2).

1.4 Vervolg van de rapportage

Het rapport is als volgt opgezet.

In hoofdstuk 2 beschrijven we op hoofdlijnen hoe de IRO-regeling is vormgegeven en hoe de IRO verschilt van reguliere re-integratietrajecten en het PRB-experiment. Ook beschrijven wij fasen in het uitvoeringsproces (uitgaande van de wijze waarop UWV de regeling heeft geïmplementeerd).

Hoofdstuk 3 bevat gegevens over het gebruik en de gebruikers van de IRO. We vergelijken de informatie over de IRO waar dat kan met de informatie over reguliere trajecten. Binnen de groep van (gedeeltelijk) arbeidsgeschikten onderscheiden wij cliënten met een Wajong-uitkering en cliënten met een WAO/WAZ-uitkering.

Hoofdstuk 4 toont de kosten en resultaten van IRO- en reguliere trajecten. In dit hoofdstuk worden de plaatsings- en beëindigingspercentages en de kosten per plaatsing weergegeven.

Hoofdstuk 5 en 6 gaan in op ervaringen van cliënten, UWV-medewerkers, re-integratiebedrijven met de opzet respectievelijk uitvoering van de IRO. Tevens worden de verschillen tussen IRO en reguliere cliënten in beeld gebracht.

In hoofdstuk 7 gaan we in op de inhoud van de IRO-plannen en verschillen tussen IRO-trajecten en reguliere trajecten. Daarbij zijn we nagegaan in hoeverre de IRO-clënten meer mogelijkheden voor maatwerk biedt.

Kenmerken van re-integratiebedrijven die IRO-trajecten uitvoeren komen in hoofdstuk 8 aan bod.

Hoofdstuk 9 gaat over de consequenties van de invoering van de IRO voor het PRB-experiment. Tevens presenteren we in dit hoofdstuk informatie over de gemiddelde lengte en het aantal PRB-trajecten.

2 VORMGEVING VAN DE IRO-REGELING

Op 14 juli 2004 is de regeling voor een individuele re-integratieovereenkomst (IRO) officieel in werking getreden.⁹ Al vanaf 1 januari 2004 konden cliënten een IRO aanvragen.¹⁰ De IRO is voortgekomen uit de experimenten met het persoonsgebonden re-integratiebudget (PRB) en geeft UWV een extra instrument om WW-gerechtigden en gedeeltelijk arbeidsgeschikten te re-integreren. Het doel van de IRO is de keuzevrijheid en invloed van cliënten op hun re-integratie te versterken. De regeling moet tevens waarborgen bieden voor de efficiënte besteding van publieke re-integratiemiddelen.

2.1 Kenmerken van de IRO-regeling

Inhoud van de regeling

De IRO-regeling biedt WW'ers en gedeeltelijk arbeidsgeschikten (met een WAO-, Wet WIA-, WAZ- of Wajong-uitkering of herbeoordeelden) de mogelijkheid zelf een plan op te stellen voor re-integratie. Voor de uitvoering van het re-integratieplan sluit UWV een overeenkomst met een re-integratiebedrijf. De cliënt mag zelf kiezen bij welk re-integratiebedrijf hij zijn IRO-traject wil volgen. Hij kan ook kiezen voor een constructie met een hoofdaannemer en een of meer onderaannemers. Het traject mag maximaal twee jaar duren. UWV stelt het maximale bedrag voor de uitvoering van een IRO vast.

De vergoeding van het re-integratiebedrijf is deels afhankelijk van het resultaat van het re-integratietraject (*no cure, less pay*). UWV vergoedt de volledige trajectprijs als de cliënt binnen drie maanden na afronding van het traject een dienstbetrekking is aangegaan voor ten minste zes maanden waarvan minstens al 2 maanden daadwerkelijk gewerkt is, of als de cliënt gedurende ten minste zes maanden werkzaamheden heeft verricht als zelfstandige of in loondienst (bijvoorbeeld als uitzendkracht). Als aan deze voorwaarde niet voldaan is, dan ontvangt het re-integratiebedrijf 50% van de afgesproken trajectprijs.

UWV werkt de regeling uit in een beleidskader, dat in de eerste plaats bestaat uit een beoordelingskader voor IRO-aanvragen. Het beoordelingskader is

⁹ De IRO-regeling is omschreven in hoofdstuk 4 van het besluit SUWI en de regeling SUWI.

¹⁰ Vooruitlopend op de officiële invoering is UWV per 1 januari 2004 gestart met de uitvoering van de regeling onder een noodprocedure. Het belangrijkste verschil tussen de noodprocedure en de definitieve regeling is dat de definitieve regeling een maximumprijs hanteert van € 5.000; de noodprocedure kent geen maximumprijs. Voor een uitgebreide vergelijking zie de *Eerste voortgangsrapportage IRO*.

openbaar, opdat re-integratiebedrijven en cliënten weten op welke gronden een re-integratieplan wordt goedgekeurd of afgewezen. Vanaf april 2008 werkt UWV naar aanleiding van wijzigingen in het inkoopkader re-integratiediensten met een nieuw beoordelingskader IRO. Het inkoopkader re-integratiediensten en het beoordelingskader IRO zijn op elkaar afgestemd zodat zoveel mogelijk dezelfde eisen gesteld worden aan alle bedrijven die re-integratieactiviteiten voor UWV uitvoeren.

Nieuw inkoopbeleid re-integratiediensten UWV

UWV heeft sinds de introductie van de IRO verstrekende veranderingen aangebracht in het inkoopbeleid voor re-integratiediensten. De wijzigingen hebben tot doel om het re-integratieaanbod transparanter en effectiever te maken zonder af te doen aan maatwerk en keuzemogelijkheden. Het nieuwe inkoopbeleid is van toepassing voor WW-cliënten. Voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten geldt het nieuwe inkoopbeleid (nog) niet. UWV gaat meer in modules inkopen in plaats van volledige trajecten. De modulaire diensten zijn voor cliënten met een beperkte afstand tot de arbeidsmarkt. Voor cliënten die een heel traject nodig hebben gaat UWV de trajecten individueel inkopen in plaats van de inkoop van trajecten via de reguliere aanbestedingsprocedures. Concreet betekent dit dat UWV als ze voor een WW'er een geheel traject inkopen ze vanaf 1 april 2008 een IRO inkopen.

In de eindevaluatie IRO gaan we nog uit van de oude situatie, omdat de nieuwe systematiek pas zeer recent van kracht is geworden. IRO-trajecten worden vergeleken met reguliere, via aanbestedingsprocedures ingekochte trajecten.

In het kort omvat het beoordelingskader IRO het volgende.

1. Bij de beoordeling van een IRO-aanvraag stelt UWV vast of een volledig re-integratietraject het meest geschikte re-integratie-instrument is voor de cliënt. Indien blijkt dat een ander re-integratie-instrument meer geschikt is, wijst UWV de IRO-aanvraag af.¹¹
2. Het door de cliënt beoogde re-integratiebedrijf moet voldoen aan de door UWV gestelde voorwaarden. Het gaat om uitsluitingsgronden en kwaliteitseisen. Bij uitsluitingsgronden gaat het onder meer om de liquiditeit en solvabiliteit van het bedrijf. De kwaliteitseisen hebben onder meer betrekking

¹¹ Sinds 1 oktober 2005 heeft UWV de mogelijkheid om specifieke re-integratieproducten (modulaire diensten) in te kopen in plaats van een heel re-integratietraject. UWV koopt dan bijvoorbeeld alleen een sollicitatietraining in.

op een privacyreglement, een klachtenprocedure, onderaanneming, klanttevredenheid, behaalde resultaten en vakbekwaamheid van het personeel. UWV toets met een jaarlijkse audit of het bedrijf aan de voorwaarden voldoet en/of de kwaliteit van de dienstverlening voldoende is. Bedrijven zijn verplicht aan dit onderzoek mee te werken.

3. De cliënt dient het trajectplan zelf op te stellen, eventueel met hulp van re-integratiebedrijf of arbeidsadviseur. De cliënt moet instemmen met het re-integratieplan voor het aan UWV wordt voorgelegd. Voor het re-integratieplan heeft UWV een format ontwikkeld. Vanaf april 2008 is het verplicht dit format te gebruiken.
4. Het re-integratietraject dient de kortste weg naar duurzame arbeid. Een traject mag maximaal € 5.000 kosten (exclusief BTW).¹² De kosten van scholing vallen buiten dit maximumbedrag. UWV toetst – ook als het maximumbedrag niet wordt overschreden – of de inhoud van het plan plausibel is en of de ingezette dienstverlening in redelijke verhouding staat tot de prijs.¹³ In bijzondere omstandigheden kan UWV duurdere re-integratieplannen honoreren. Dit is bijvoorbeeld het geval als de cliënt behoort tot de groep 'zeer moeilijk plaatsbaren'. UWV beoordeelt of de extra uitgaven gerechtvaardigd zijn.
5. UWV sluit voor individuele re-integratieovereenkomsten mantelcontracten af met de re-integratiebedrijven.¹⁴ De mantelovereenkomst is in principe voor onbepaalde tijd. UWV heeft het recht om de overeenkomst eenzijdig op te zeggen als blijkt dat het re-integratiebedrijf niet meer aan de eisen voldoet. De bedrijven worden via de jaarlijkse audit getoetst. De contracten bevatten bijvoorbeeld richtlijnen voor de wijze van facturering en een specificatie van de verantwoordingsplichten van re-integratiebedrijven.

Protocol Zeer Moeilijk Plaatsbare groepen

Vanaf 1 mei 2005 is het protocol Zeer Moeilijk Plaatsbare groepen van kracht voor IRO-aanvragen. Voor cliënten met de indicatie Zeer Moeilijk Plaatsbaar geldt een afwijkende mate van resultaatfinanciering. UWV betaalt in die gevallen 80% op basis van inspanning en 20% op basis van resultaat (in plaats van 50%-50%).

¹² Tot en met september 2004 hanteerde UWV een maximum bedrag van € 4.202 (€ 5.000 inclusief BTW).

¹³ Tot en met 2005 toetste UWV de inhoud van het re-integratieplan bij trajecten onder de € 5.000 marginaal.

¹⁴ Vanaf 1 februari 2007 sluit UWV mantelcontracten af met re-integratiebedrijven. Tot die tijd werd per cliënt een afzonderlijk contract opgemaakt.

UWV kan het protocol toepassen op IRO-aanvragen van onderstaande doelgroepen om te bezien of deze cliënten zeer moeilijk plaatsbaar zijn:

- WW-clianten fase 3 en 4;
- WAO-clianten met een uitkeringsduur van minimaal één jaar in combinatie met een periode waarin niet gewerkt is van meer dan één jaar geleden;
- WAO'ers ouder dan 55 jaar;
- alle Wajong'ers.

Of cliënten in deze groepen daadwerkelijk moeilijk plaatsbaar zijn, hangt af van de individuele kenmerken en achtergronden. Daarnaast kan het in bijzondere situaties ook voorkomen dat cliënten die niet tot de genoemde doelgroepen behoren (na toetsing) als zeer moeilijk plaatsbaar worden aangemerkt.

Protocol Scholing en de scholingsmakelaar

Vanaf 1 juli 2005 is het protocol Scholing van kracht geworden. Het protocol is van toepassing op alle WAO-, Wet WIA-, Wajong- en WW-gerechtigden, bij wie vastgesteld is dat re-integratie naar arbeid mogelijk is en waarbij cliënt en of re-integratiebedrijf aangeeft dat de inzet van scholing gewenst is. Het protocol Scholing kan zowel bij reguliere trajecten als bij IRO-trajecten toegepast worden.

Met het scholingsprotocol toetst UWV of scholing noodzakelijk is om de cliënt weer aan het werk te helpen. Als UWV aan de hand van het scholingsprotocol vaststelt dat een scholing noodzakelijk is, dan accordeert UWV de scholing en kan het re-integratiebedrijf scholing opnemen in het re-integratieplan. Als de scholing niet met succes wordt afgerond, vergoedt UWV 80% van de kosten. De resterende kosten worden uitsluitend betaald als de cliënt de scholing wel succesvol heeft afgerond. Tot 12 juni 2006 maakten de kosten van scholing deel uit van het maximale bedrag van € 5.000 voor een IRO-traject.

Vanaf 12 juni 2006 heeft UWV een scholingsmakelaar onder contract. Dit betekent dat het Inkoopproces scholing is veranderd. Althans voor ontslagwerkelozen, voor werkzoekenden met een arbeidshandicap geldt de regeling sinds 1 september 2006. Vanaf 12 juni 2006 wordt scholing afzonderlijk gefinancierd. De financiering loopt via de scholingsmakelaar. Deze koopt voor UWV scholing in en adviseert re-integratiecoaches, arbeidsdeskundigen, re-integratiebedrijven en cliënt bij de invulling van de scholingscomponent.

2.2 Herziening arbeidsongeschiktheidswetgeving

Sinds de IRO op 1 juli 2004 van kracht is geworden is de arbeidsongeschiktheidswetgeving in Nederland herzien. In deze paragraaf lichten wij de belangrijkste veranderingen kort toe.

Wet WIA

Sinds 29 december 2005 is de Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen (Wet WIA) van kracht. Op grond van de Wet WIA komen alleen werknemers die volledig (80%-100%) en duurzaam arbeidsongeschikt zijn in aanmerking voor een permanente uitkering op grond van de Regeling Inkomensvoorziening Volledig Arbeidsongeschikten (IVA).

Werknemers die gedeeltelijk arbeidsgeschikt (35%-80%) zijn verklaard, krijgen op grond van de Regeling Werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten (WGA) een tijdelijke loongerelateerde uitkering. Werknemers die weliswaar volledig, maar niet duurzaam arbeidsongeschikt zijn, worden ook als gedeeltelijk arbeidsgeschikten aangemerkt. Zij hoeven echter niet gedeeltelijk te werken. Werknemers die minder dan 35% arbeidsongeschikt zijn, komen niet in aanmerking voor een Wet WIA-uitkering.

De gedeeltelijk arbeidsgeschikten, worden geacht te werken naar vermogen. Om dit mogelijk te maken is re-integratieondersteuning opgenomen in de Wet WIA. De Wet op de Re-integratie voor arbeidsgehandicapten (wet REA) is opgeheven. Reguliere en IRO-trajecten maken onderdeel uit van het pakket re-integratiemaatregelen.

Herbeoordelingen

Op 1 oktober 2004 zijn de regels voor de beoordeling van arbeidsongeschiktheid strenger geworden. Daartoe is het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidsverzekeringen aangepast. Herbeoordeling van lopende WAO/WAZ/Wajong-uitkeringen volgens de aangepaste criteria leidt voor sommigen tot een lagere uitkering of zelfs tot beëindiging van de uitkering. De aanpassing gaat ervan uit dat deze cliënten in staat zijn het inkomensverlies te compenseren door betaald werk te zoeken, of (als men al werkt) het aantal uren of de functie uit te breiden.

De herbeoordeling leidt bij ongeveer een kwart van de in 2007 en 2008 herbeoordeelden tot een verlaging of beëindiging van de uitkering. UWV stelt voor vervolgens een re-integratievisie op. Van deze groep geeft ongeveer een der-

de aan (nog) geen re-integratieondersteuning te willen vanwege bezwaar/beroep, werk vinden of afzien van ondersteuning. Ruim eenderde heeft nog een werkgever met wie de mogelijkheden tot urenbreiding en/of functieaanpassing besproken moeten worden. Tot slot is er nog kwart die geen werkgever meer heeft en een re-integratietraject krijgt aangeboden. Een derde van de mensen die een traject krijgt aangeboden kiest voor een IRO-traject.¹⁵

2.3 Drie typen re-integratietrajecten

De introductie van de IRO-regeling en het voortzetten van het PRB-experiment¹⁶ hebben ertoe geleid dat daarvoor in aanmerking komende cliënten kunnen kiezen uit drie typen re-integratietrajecten: reguliere trajecten, IRO-trajecten en PRB-trajecten¹⁷. Tabel 2.1 geeft een overzicht van de belangrijkste inhoudelijke overeenkomsten en verschillen tussen de drie type trajecten.

¹⁵ UWV, Viermaandenverslag 2008, Amsterdam, juni 2008.

¹⁶ Sinds 1998 wordt in drie UWV-regio's geëxperimenteerd met het Persoonsgebonden Re-integratiebudget (PRB). Met een PRB kunnen gedeeltelijk arbeidsgeschikten activiteiten inkopen die hun arbeidsmarktpositie verbeteren. De IRO is voortgekomen uit de experimenten met het PRB. Op verzoek van de tweede kamer heeft de minister besloten de experimenten met de PRB voor te zetten.

¹⁷ Voor arbeidsgehandicapte werknemers bestaat een aparte PRB-regeling, die los staat van het ontvangen van een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Dit onderzoek beperkt zich echter tot een vergelijking van IRO met het PRB-experiment voor niet-werknemers.

Tabel 2.1 *Vergelijking regelingen voor re-integratietrajecten*

	<i>IRO-trajecten</i>	<i>Reguliere trajecten</i>	<i>PRB experiment</i>
Werking	landelijk	landelijk	regio's Den Haag, Utrecht en Maastricht
Doelgroep	gedeeltelijk arbeids-geschikten, WW'ers	gedeeltelijk arbeidsgeschikten, WW'ers	gedeeltelijk arbeids-geschikten
Trajectprijs (ex BTW)	maximaal € 5.000 (hardheidsclausule)	variabel	maximaal € 3.630 (hardheidsclausule)
Trajectduur	maximaal 2 jaar	maximaal 2 jaar	maximaal 1 jaar (hardheidsclausule)
Resultaat-financiering	50% inspanning, 50% resultaat ¹	voor de doelgroep kansrijken: 100% resultaat voor andere doelgroepen: 60% inspanning, 40% resultaat	geen
Declaratie momenten	1. bij akkoord re-integratieplan: 20% 2. zes maanden na akkoord: 30% 3. twee maanden na werkhervatting: 50%	<i>No cure no pay:</i> bij plaatsing: 100% <i>No cure less pay:</i> 1. bij akkoord re-integratieplan: 20% 2. zes maanden na akkoord: 30% 3. einde traject geen Plaatsing: 10% voor re-integratieplan plaatsing: twee maanden na werkhervatting: 50%	geen vaste declaratiemomenten (indienen facturen)
Contractpartijen	UWV en re-integratiebedrijf	UWV en re-integratiebedrijf	of: UWV en re-integratiebedrijf of: cliënt en re-integratiebedrijf
Verantwoording en budgetbeheer	door re-integratiebedrijf	door re-integratiebedrijf	door cliënt

1. Voor individuele gevallen, als sprake is van zeer moeilijk plaatsbare cliënten, kan 80% op basis van inspanning en 20% op basis van resultaat worden gedeclareerd. In die gevallen mag zes maanden na akkoord re-integratieplan 60% van de trajectprijs gedeclareerd worden.

2.4 Fasen in het uitvoeringsproces IRO

Het uitvoeringsproces van de IRO-regeling beschrijven wij aan de hand van de onderstaande zes fasen:

1. Oriëntatie en aanmelding
2. Opstellen re-integratieplan en IRO-aanvraag
3. Beoordeling aanvraag en afsluiting van de overeenkomst
4. Start van het traject

5. Uitvoering van het traject
6. Beëindiging van het traject.

Voor elke fase geven wij aan, op grond van de IRO-regeling en de implementatie daarvan door UWV, welke rollen UWV, de re-integratiebedrijven en de cliënten hebben.

Fase 1: Oriëntatie en aanmelding

Cliënten kunnen zich laten voorlichten over de IRO door UWV, re-integratiebedrijven en/of onafhankelijke arbeidsadviseurs.¹⁸ De cliënt kan in de oriëntatiefase dus verschillende routes volgen. Als een cliënt een IRO-traject wil, dan meldt hij of zij zich in principe aan bij UWV. De aanmelding is echter niet verplicht.¹⁹ Het uitgangspunt van de IRO is dat een cliënt zelf met een plan komt en zelf contact zoekt met een of meerdere re-integratiebedrijven. UWV acht het desondanks wel raadzaam eerst contact te zoeken met re-integratiecoach of arbeidsdeskundige zodat deze kan beoordelen of ten eerste een re-integratietraject aan de orde is en ten tweede of een IRO wel het meest geschikte re-integratieinstrument is. De cliënt selecteert vervolgens een re-integratiebedrijf om een aanvraag en re-integratieplan op te stellen. Hij kan er ook voor kiezen om met meerdere re-integratiebedrijven samen te werken. Een daarvan moet dan als hoofdaannemer optreden.²⁰

In een intakegesprek bespreken cliënt en re-integratiebedrijf de mogelijkheden van de cliënt aan de hand van de re-integratievisie van de arbeidsdeskundige of het re-integratieadvies van het CWI. De IRO-regeling biedt de mogelijkheid in aanvulling daarop een assessment af te nemen. De kosten daarvan worden vergoed op basis van de IRO-regeling als het re-integratieplan met het onderdeel assessment is goedgekeurd.

Fase 2: Opstellen re-integratieplan en aanvraag IRO

Vervolgens stellen cliënt en re-integratiebedrijf het re-integratieplan op. Voor het re-integratieplan heeft UWV een format ontwikkeld dat verplicht gebruikt moet worden. De cliënt heeft in beginsel 35 dagen de tijd voor het opstellen van het plan, gerekend vanaf de dag van aanmelding. Deze termijn kan worden verlengd met 21 dagen.

¹⁸ Sinds juli 2004 kan een cliënt van gemeente, CWI of UWV terecht bij de onafhankelijke arbeidsadviseur voor ondersteuning bij verschillende aspecten van re-integratie. Op dit moment zijn er circa 80 van deze adviseurs werkzaam, verspreid over heel Nederland.

¹⁹ Als een cliënt zich niet bij UWV aanmeldt, maar wel een aanvraag indient, dan geldt de datum van aanvraag tevens als datum van aanmelding.

²⁰ Dit is noodzakelijk om de (gedeeltelijke) resultaatfinanciering uitvoerbaar te maken.

Voordat de aanvraag wordt ingediend, kunnen cliënt en re-integratiebedrijf een concept re-integratieplan voorleggen aan de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach. De cliënt dient het definitieve plan en het aanvraagformulier in bij UWV. De cliënt tekent het plan voor akkoord.

Fase 3: Beoordeling aanvraag en afsluiten IRO

De beoordeling van de aanvraag bestaat uit twee elementen. De arbeidsdeskundige of de re-integratiecoach beoordeelt het re-integratieplan. De afdeling Inkoop Re-integratie controleert vervolgens of er met het re-integratiebedrijf al een contract afgesloten is, zo niet dan stelt UWV een onderzoek in of het re-integratiebedrijf voldoet aan de voorwaarden en kwaliteitseisen van UWV. Deze toetsing bestaat uit een audit waarin wordt vastgesteld of het re-integratiebedrijf kan voldoen aan de gestelde voorwaarden. UWV toetst minimaal één keer per jaar of het re-integratiebedrijf nog steeds aan de voorwaarden voldoet.

Met de toegelaten re-integratiebedrijven sluit UWV mantelovereenkomsten af. Deze procedure is in werking sinds 1 februari 2007. Voor die tijd sloot UWV voor elke cliënt afzonderlijk een aparte overeenkomst met het re-integratiebedrijf. UWV stelt nieuwe cliënten van een re-integratiebedrijf schriftelijk op de hoogte van het bestaan van de mantelovereenkomst.

UWV heeft formeel acht weken om de IRO-aanvraag te beoordelen. Binnen deze periode geeft de afdeling IR een beschikking af aan de cliënt waarin de aanvraag wordt goedgekeurd of afgewezen.

Fase 4: Start van het traject

Vervolgens kunnen cliënt en re-integratiebedrijf beginnen met de uitvoering van het re-integratieplan. Bij de start kan het re-integratiebedrijf 20% van de overeengekomen trajectprijs declareren.

Fase 5: Uitvoering van het traject

Het re-integratiebedrijf rapporteert periodiek aan de arbeidsdeskundige of de re-integratiecoach. De rapportagemomenten zijn 3, 6, 12 en 18 maanden na toekenning. De cliënt ondertekent deze rapportages voor gezien.

Na zes maanden kan het re-integratiebedrijf 30% van de overeengekomen trajectprijs declareren (60% bij zeer moeilijk plaatsbare cliënten).

Tijdens de uitvoering van het traject kan blijken dat het re-integratieplan bijgesteld moet worden. Indien de wijziging niet leidt tot een verhoging van de

kosten kunnen cliënt en re-integratiebedrijf volstaan met een melding in de tussenrapportage. Leidt de wijziging wel tot een verhoging van de kosten dan kunnen cliënt en re-integratiebedrijf een gemotiveerd voorstel indienen om het re-integratieplan tussentijds aan te passen. Beoordeling vindt plaats door de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach. Daarbij gelden geen aanvullende richtlijnen.

Fase 6: Beëindiging van het traject

Wanneer het traject eindigt, stuurt het re-integratiebedrijf een eindrapportage naar IR. Daarbij bestaan twee mogelijkheden:

- Plaatsing. IR controleert of daadwerkelijk sprake is van duurzame plaatsing.²¹ Wanneer dat het geval is, wordt het rapport van het re-integratiebedrijf doorgestuurd naar de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach voor verdere afhandeling.
- Geen plaatsing. Een rapportage bij einde traject zonder plaatsing wordt beoordeeld door de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach.

Bij duurzame plaatsing declareert het re-integratiebedrijf de resterende 50% (20% voor zeer moeilijk plaatsbare cliënten). Bij een rapport zonder plaatsing ontvangt het re-integratiebedrijf € 100 ter compensatie van de rapportagekosten.

²¹ Van een duurzame plaatsing is sprake wanneer de cliënt daadwerkelijk 2 maanden betaald werk heeft verricht op basis van een arbeidsovereenkomst voor ten minste 6 maanden. De werkhervatting dient uiterlijk te starten binnen 3 maanden na einde traject. De arbeidsovereenkomst dient aan de navolgende voorwaarden te voldoen: (a) voor een werkzoekende met arbeidshandicap geldt dat de arbeidsovereenkomst is aangegaan voor tenminste de helft van het aantal uren per week dat de klant gedacht wordt te kunnen werken; en (b) voor een ontslagwerkloze geldt dat de arbeidsovereenkomst is aangegaan voor ten minste de helft van het gemiddelde aantal arbeidsuren per week waarop het (oorspronkelijke) recht op WW-uitkering is gebaseerd. De plaatsing van een cliënt die een zelfstandig beroep of uitzendwerk verricht, wordt geteld nadat de cliënt daadwerkelijk 6 maanden heeft gewerkt.

3 WIE MAKEN GEBRUIK VAN DE IRO?

In dit hoofdstuk rapporteren we over het gebruik en de gebruikers van de IRO-regeling. Ook gaan we in op de vraag wat de invloed van de IRO is op de reguliere aanbestedingen. De gegevens die hier worden gepresenteerd zijn afkomstig uit de reguliere UWV-registraties en uit de cliëntenquêtes onder IRO- en reguliere cliënten. We vergelijken de gegevens over de IRO met reguliere re-integratietrajecten.²² Dit gebeurt afzonderlijk voor WW'ers en gedeeltelijk arbeidsgeschikten (AG). In bijlage 4 is de groep gedeeltelijk arbeidsgeschikten uitgesplitst naar WAO/WAZ en Wajong en naar herbeoordelingstatus.

3.1 IRO-aanvragen in 2004 – maart 2008

Vanaf januari 2004 tot en met maart 2008 zijn er 92.976 IRO-trajecten aangevraagd (zie tabel 3.1). UWV kent het merendeel van de aanvragen toe. Slechts 2% van de aanvragen is afgewezen. Dit percentage betreft de officiële afwijzingen. UWV biedt re-integratiebedrijven de mogelijkheid het re-integratieplan voor te leggen aan de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach alvorens de aanvraag officieel wordt ingediend. In de praktijk kan het dus voorkomen dat ingediende aanvragen na overleg worden aangepast of teruggetrokken. Formeel is er dan geen sprake van een aanvraag en dus ook niet van een afwijzing.²³ In dezelfde periode zijn er 147.447 reguliere trajecten gestart waarvan 76.297 voor WW'ers en 71.150 voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten.

Tabel 3.1 *IRO-aanvragen naar de herkomst van aanvrager (1-1-2004 tot 1-4-2008)*

	Aanvragen		Afgewezen		Gestarte trajecten	
WW	53.668	100%	964	2%	52.704	98%
AG	39.229	100%	1.079	3%	38.229	97%
Totaal	92.976	100%	2.043	2%	90.933	98%

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

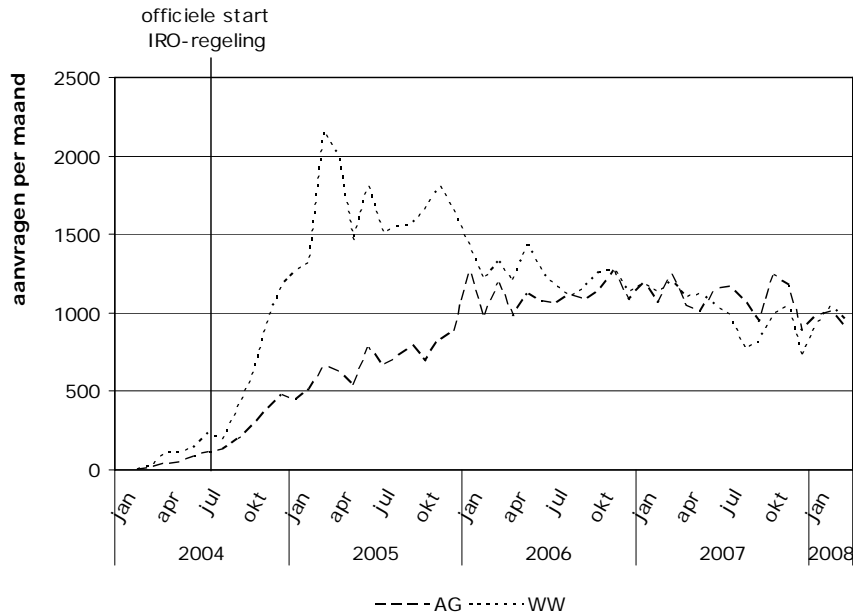
Het aantal IRO-aanvragen van WW'ers is in de eerste maanden na de formele start van de regeling op 1 juli 2004 sterk gestegen tot 2.000 aanvragen per maand (zie grafiek 3.1 en bijlage 4, tabel B4.2 voor de aanvragen per

²² In dit rapport verstaan we onder reguliere re-integratietrajecten de trajecten die UWV periodiek via aanbesteding inkoopt bij re-integratiebedrijven. Regulier betekent niet dat de invulling van de trajecten regulier of standaard is.

²³ zie *Derde voortgangsrapportage IRO*.

kwartaal). Daarna daalt het aantal aanvragen van WW'ers geleidelijk tot iets minder dan 1.000 per maand begin 2008. Het aantal aanvragen van gedeeltelijk arbeidsgeschikten loopt langzaam op tot ruim 1.000 aanvragen per maand begin 2006 en stabiliseert op dat niveau.

Grafiek 3.1 *Ontwikkeling aantal IRO-aanvragen per maand per type aanvrager (1-1-2004 tot 1-4-2008)*

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

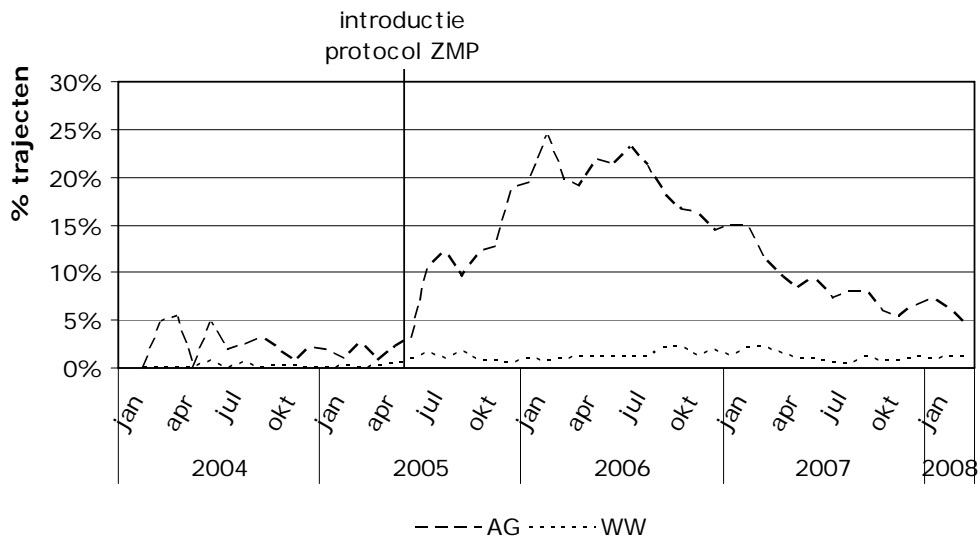
Zeer moeilijk plaatsbaar

Sinds 1 mei 2005 is het protocol 'Zeer moeilijk plaatsbare groepen' van toepassing op IRO-aanvragen. Voor cliënten met de indicatie Zeer moeilijk plaatsbaar (ZMP) geldt een resultaatfinanciering van 80-20% in plaats van de standaard voor de IRO geldende 50-50%.

UWV verleent de indicatie ZMP vooral aan gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Maar ook een klein aantal WW'ers (1%) krijgt de ZMP-status. In grafiek 3.2 is te zien dat het aantal trajecten met een ZMP-status als percentage van het totale aantal IRO-trajecten voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Na de introductie van het protocol in mei 2005 neemt het aantal cliënten met een ZMP-status in eerste instantie sterk toe. Van de IRO-trajecten voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten die medio 2006 zijn gestart heeft 20%-25% een ZMP-status. Daarna daalt het aantal toekenningen van de ZMP-status sterk tot

7% van de trajecten begin 2008. De daling in 2007 komt waarschijnlijk doordat UWV niet meer alle gedeeltelijk arbeidsgeschikten spontaan toetst aan het protocol, maar dat re-integratiebedrijven en cliënten zelf om toetsing moeten vragen. Ook voor 1 mei 2005 zijn er trajecten gestart die een ZMP-indicatie hebben gekregen. Dit komt waarschijnlijk doordat eerdere regelingen (zoals de onder het noodprotocol geldende resultaatfinanciering voor moeilijke doelgroepen 75%-25% regeling) later wellicht als ZMP geregistreerd zijn en/of doordat de indicatie ZMP achteraf toegekend is aan trajecten die al eerder gestart zijn.

Grafiek 3.2 Aandeel IRO-trajecten met ZMP status per startmaand van de trajecten

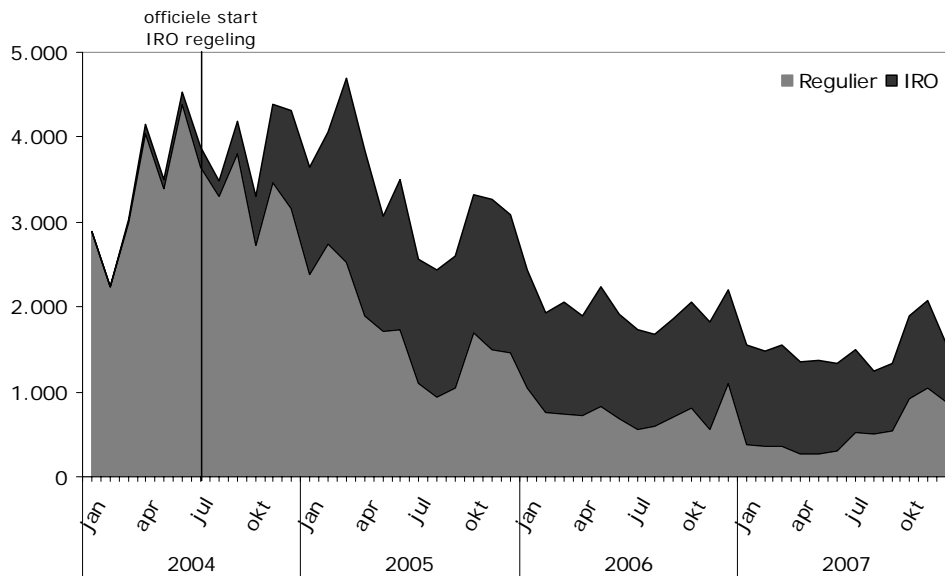
Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

3.2 Invloed IRO op reguliere trajecten

Grafiek 3.3 geeft de ontwikkeling van IRO- en reguliere trajecten voor WW'ers. De grafiek laat zien dat het totale aantal nieuwe trajecten voor WW'ers geleidelijk daalt van ruim 4.000 per maand in juli 2004 tot ongeveer 2.000 per maand eind 2007. Sinds de introductie van de IRO is het aandeel van de IRO-trajecten daarin geleidelijk gegroeid. In 2007 was 65% van de trajecten voor WW'ers een IRO.

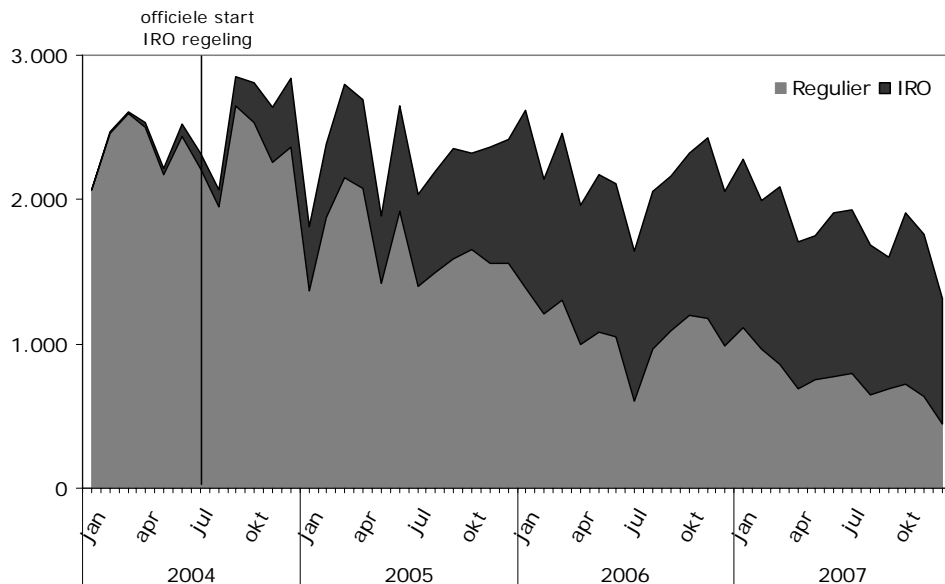
Het beeld bij de gedeeltelijk arbeidsgeschikten is vergelijkbaar (grafiek 3.4). Hier is het totaal aantal nieuwe trajecten geleidelijk afgenomen van 2.500 per maand in 2004 tot ongeveer 2.000 per maand eind 2007. In 2007 was 58% van de trajecten voor WW'ers een IRO.

Grafiek 3.3 Gestarte trajecten werklozen, IRO en regulier
(1-1-2004 tot 1-1-2008)

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Grafiek 3.4 Gestarte trajecten gedeeltelijk arbeidsgeschikten, IRO en regulier
(1-1-2004 tot 1-1-2008)

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

3.3 Profiel cliënten

In deze paragraaf vergelijken we de IRO-clieñten met cliënten met een regulier traject. De centrale registraties van UWV bevatten informatie over de uitkering, leeftijd en geslacht. Informatie over het opleidingsniveau, de gezondheidsbeleving en aspecten van motivatie en afstand tot de arbeidsmarkt is afkomstig uit de enquêtes die in het kader van deze *eindevaluatie IRO* zijn afgenomen onder IRO-clieñten en cliënten met een regulier traject.

Uitkering

Tabel 3.2 geeft de uitkeringsstatus van de mensen die tussen 1 januari 2004 en 1 april 2008 een IRO-traject zijn gestart. Ook de uitkeringsstatus van cliënten die vanaf januari 2004 met een regulier traject gestart zijn, zijn opgenomen. Van de IRO-aanvragen is 42% afkomstig van gedeeltelijk arbeidsgeschikten.²⁴ De overige aanvragen (58%) zijn ingediend door WW'ers. Het aandeel van de WW'ers in de IRO-aanvragen is groter dan bij reguliere trajecten. Ten opzichte van de *Vierde Voortgangsrapportage IRO* is het aandeel WW'ers gedaald.

Tabel 3.2 *Uitkering cliënten, gestarte IRO- en reguliere trajecten in de periode 1-1-2004 tot 1-4-2008*

	IRO	Regulier
Uitkering		
WW	58%	52%
AG	42%	48%
Totaal	100%	100%
	(n=90.933)	(n=147.447)

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel 3.3 geeft weer welk type arbeidsongeschiktheidsuitkering de gedeeltelijk arbeidsgeschikten hebben, de mate van arbeidsongeschiktheid en wat de uitkomst is van de eenmalige herbeoordelingsoperatie. Van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO-traject ontvangt 42% een WAO- of WAZ-uitkering en 17% ontvangt een uitkering krachtens de Wajong. Onder de cliënten met een regulier traject ligt de verhouding anders. Daar behoort 12% tot de Wajong-groep. Van 40% van de gedeeltelijk arbeidsgeschikte IRO-clieñten en 34% van de gedeeltelijk arbeidsgeschikte reguliere cliënten ontbreken de gegevens over het type arbeidsongeschiktheidsverzekering, de mate van arbeidsongeschiktheid en de herbeoordelingstatus. Deze groep be-

²⁴ Cliënten die nadat zij zijn herbeoordeeld in de WW terecht zijn gekomen, blijven geregistreerd als arbeidsgehandicapt.

staat volgens UWV uit mensen met een Wet WIA-uitkering en mensen zonder arbeidsongeschiktheidsuitkering maar wel met de status Structureel Functioneel Beperkt. Dit zijn bijvoorbeeld cliënten die bij herbeoordeling hun uitkering zijn verloren maar die wel recht hebben op een re-integratietraject. Een deel van deze cliënten heeft een WW-uitkering.

Van de IRO-aanvragers is 28% gedeeltelijk arbeidsgeschikt en 32% volledig arbeidsgeschikt. Onder de aanvragers van reguliere trajecten ligt de verhouding iets anders: 25% is gedeeltelijk arbeidsgeschikt en 41% volledig arbeidsgeschikt. De IRO is dus relatief populair bij gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Herbeoordeelde gedeeltelijk arbeidsgeschikten die zijn afgeschat maken relatief weinig gebruik van de IRO. Terwijl bij degenen waar de uitkering is verlaagd, verhoogd of gelijk gebleven de IRO juist wel populair is.

Tabel 3.3 *Type uitkering, mate arbeidsongeschiktheid en uitkomst herbeoordeling, voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO- of reguliere traject in de periode 1-1-2004 tot 1-4-2008*

	IRO	Regulier
Type AG		
AG-status onbekend ¹	40%	33%
WAO/WAZ	42%	55%
Wajong	17%	12%
Totaal	100%	100%
	(n=38.217)	(n=71.122)
Mate arbeidsongeschiktheid		
AG-status onbekend ¹	40%	33%
gedeeltelijk 0-35%	14%	13%
gedeeltelijk 35-80%	14%	12%
volledig 80-100%	32%	41%
Totaal	100%	100%
	(n=38.155)	(n=70.875)
Uitkomst herbeoordeling		
uitkering gelijk/hoger/ of geen herbeoordeling	68%	59%
uitkering lager	18%	14%
uitkering beëindigd	13%	28%
Totaal	100%	100%
	(n=22.845)	(n=47.305)

1. In het voor deze tabel gebruikte UWV-databestand is van 40% van de als arbeidsgehandicapt geregistreerde IRO-clieñten niet bekend wat voor een type uitkering ze hebben. Bij reguliere trajecten ligt dit percentage op 33%.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Leeftijd cliënten

Tabel 3.4 geeft de leeftijdsverdeling weer van mensen die een IRO-traject gestart zijn, afzonderlijk voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten en WW'ers. Ter vergelijking is ook de leeftijdsverdeling opgenomen van cliënten die vanaf 1 januari 2004 begonnen zijn met een regulier traject. De WW'ers die een traject aanvragen zijn gemiddeld genomen ouder dan de gedeeltelijk arbeidsgeschikte aanvragers. Dit geldt zowel voor IRO-trajecten als voor reguliere trajecten. Onder WW'ers zijn de IRO-clieënten gemiddeld 1,5 jaar ouder dan de reguliere cliënten. Gedeeltelijk arbeidsgeschikte IRO-clieënten zijn ongeveer even oud als gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten met een regulier traject. Ten opzichte van de Vierde voortgangsrapportage is de gemiddelde leeftijd van WW'ers gestegen. Dit betekent dat er veel oudere WW'ers met een traject zijn gestart.

Tabel 3.4 *Leeftijd cliënten, gestarte IRO- en reguliere trajecten in de periode 1-1-2004 tot 1-4-2008*

WW	IRO	Regulier
jonger dan 20 jaar	0%	0%
20 - 29 jaar	5%	10%
30 - 39 jaar	25%	29%
40 - 49 jaar	37%	30%
50 - 57,5 jaar	26%	23%
ouder dan 57,5 jaar	6%	7%
Totaal	100%	100%
Gemiddelde leeftijd	44,9 jaar (n= 52.704)	43,4 jaar (n= 76.297)
AG		
jonger dan 20 jaar	5%	5%
20 - 29 jaar	19%	17%
30 - 39 jaar	28%	30%
40 - 49 jaar	33%	31%
50 - 57,5 jaar	13%	15%
ouder dan 57,5 jaar	2%	3%
Totaal	100%	100%
Gemiddelde leeftijd	38,7 jaar (n= 38.229)	39,0 jaar (n= 71.150)

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Geslacht

Tabel 3.5 geeft het percentage mannen en vrouwen weer dat een IRO of regulier traject volgt. Deze percentages zijn uitgesplitst voor WW'ers en gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Van de WW'ers die een IRO-traject volgen is 60% man. Dat is iets meer dan bij de aanvragers van reguliere trajecten; daar is 57% man. Onder de gedeeltelijk arbeidsgeschikte IRO-aanvragers is het aantal mannen en vrouwen zo goed als gelijk. Dat is ook het geval bij gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten met een regulier traject.

Tabel 3.5 *Geslacht cliënten, gestarte IRO- en reguliere trajecten in de periode 1-1-2004 tot 1-4-2008*

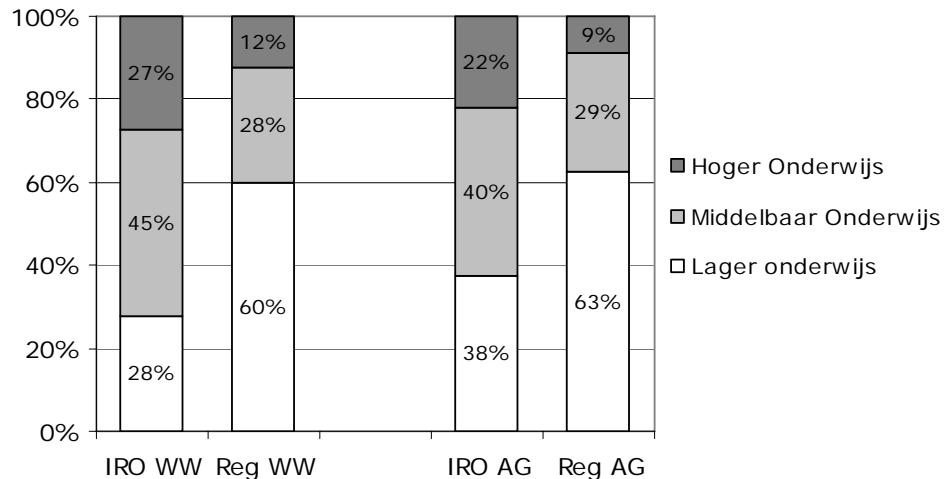
WW	IRO	Regulier
Mannen	60%	57%
Vrouwen	40%	43%
Totaal	100%	100%
	(n= 52.704)	(n= 76. 297)
AG		
Mannen	49%	48%
Vrouwen	51%	52%
Totaal	100%	100%
	(n= 38.229)	(n= 71.150)

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Opleidingsniveau cliënten

Grafiek 3.5 geeft een overzicht van het opleidingsniveau van de cliënten met een IRO-traject; afzonderlijk voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten en WW'ers. Onder de WW'ers met een traject zijn iets meer hoogopgeleiden en minder laagopgeleiden dan onder de gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten met een traject. Dit geldt zowel voor cliënten met een IRO als voor cliënten met een regulier traject. Van de WW'ers met een IRO-traject is 28% laagopgeleid, 45% middelbaar opgeleid en 27% hoogopgeleid, terwijl van de WW'ers met een regulier traject 60% laagopgeleid, 28% middelbaar en 12% hoogopgeleid is. Van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO is 38% laagopgeleid tegen 63% bij de reguliere trajecten.

Grafiek 3.5 Opleidingsniveau, cliënten gestart in periode 1-1-2005 tot 1-1-2008¹

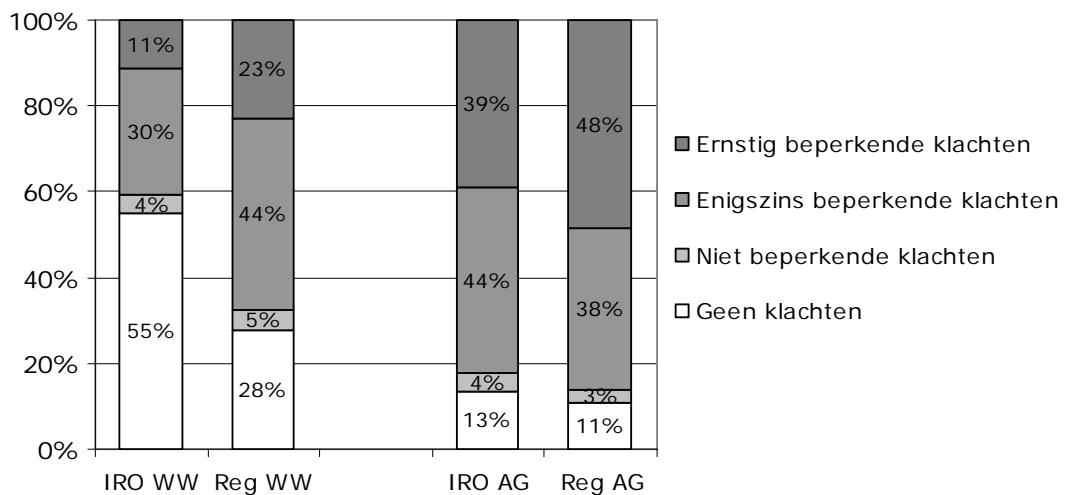
1. Laagopgeleid: geen opleiding, speciaal onderwijs, basisonderwijs, LBO, VMBO, MAVO;
Middelbaar opgeleid: HAVO, VWO, MBO;
Hoogopgeleid: HBO, WO

Bron: APE cliëntenquête IRO monitor 2008

Gezondheid

In de cliëntenquêtes is gevraagd of cliënten lichamelijke en/of psychische gezondheidsklachten hebben en in hoeverre die klachten beperken bij werk. Grafiek 3.6 bevat de resultaten. Onder de WW'ers hebben de cliënten met een regulier traject vaker klachten en vaker ernstige klachten: 72% heeft gezondheidsklachten en 23% geeft aan dat de klachten ernstig beperken bij werk, van de WW'ers met een IRO heeft 45% gezondheidsklachten en wordt 11% hierdoor ernstig beperkt bij werk. Gedeeltelijk arbeidsongeschikten met een IRO-traject en een regulier traject hebben ongeveer even vaak gezondheidsklachten (87% respectievelijk 89%). Echter de gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten met een regulier traject noemen hun klachten wel vaker ernstig beperkend (48%) dan de IRO-clieënten (39%).

Grafiek 3.6 *Gezondheid, cliënten gestart met traject in periode 1-1-2005 tot 1-1-2008*

Bron: APE cliëntenquête IRO monitor 2008

Duur uitkering bij start traject

De afstand tot de arbeidsmarkt is mede afhankelijk van hoe lang iemand al afhankelijk is van een uitkering. Tabel 3.6 bevat de gemiddelde duur van de uitkering op het moment dat het traject start, afzonderlijk voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten en WW'ers. Ter vergelijking is ook de duur van de uitkering opgenomen van cliënten met een regulier traject. De WW'ers zijn bij de start van het traject gemiddeld genomen korter uitkeringsafhankelijk dan de gedeeltelijk arbeidsgeschikte aanvragers. Dit geldt zowel voor IRO-trajecten als voor reguliere trajecten. Van cliënten met een IRO is de uitkeringsduur bij de start van het traject korter dan van cliënten met een regulier traject. Onder WW'ers hebben de IRO-clieënten bij de start van hun traject gemiddeld 1 jaar een uitkering en de cliënten met een regulier traject 11 maanden. Bij de start van het traject ontvangen gedeeltelijk arbeidsgeschikte IRO-clieënten gemiddeld al 5 jaar en 11 maanden een uitkering en de gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten met een regulier traject gemiddeld 5 jaar.

Tabel 3.6 *Duur uitkering bij start traject, gestarte IRO- en reguliere trajecten in de periode 1-1-2004 tot 1-4-2008*

WW	IRO	Regulier
korter dan 0,5 jaar	20%	24%
0,5 tot 1 jaar	43%	49%
1 tot 3 jaar	33%	25%
meer dan 3 jaar	4%	2%
Totaal	100%	100%
Gemiddelde uitkeringsduur bij start traject	1 jaar	11 mnd
	(n= 51.523)	(n= 75.031)
AG¹		
korter dan 2 jaar	19%	29%
2 tot 5 jaar	34%	31%
5 tot 10 jaar	32%	28%
meer dan 10 jaar	15%	12%
Totaal	100%	100%
Gemiddelde uitkeringsduur bij start traject	5 jaar en 11 mnd	5 jaar
	(n= 22.855)	(n= 47.258)

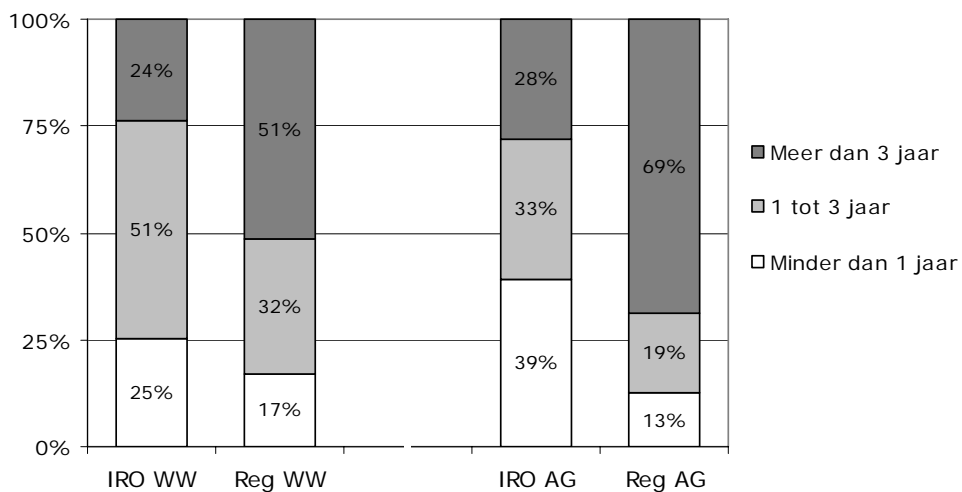
1. In het voor deze tabel gebruikte UWV-databestand is van 40% van de als arbeidsgehandicapt geregistreerde IRO-clieënten niet bekend wat voor een type uitkering ze hebben. Bij reguliere trajecten ligt dit percentage op 33%.

Bron: UWV 8-8-2008 & 13-10-2008, APE-bewerking

Recente werkervaring

Naast de uitkeringsduur is ook recente werkervaring van belang voor iemands afstand tot de arbeidsmarkt. Grafiek 3.7 bevat de antwoorden van IRO-cliënten en reguliere cliënten op de vraag hoe lang ze niet gewerkt hebben; afzonderlijk voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten en WW'ers. Gedeeltelijk arbeidsgeschikten blijken over het algemeen langer niet gewerkt hebben dan WW'ers. Daarnaast hebben meer cliënten met een IRO recente werkervaring dan cliënten met een regulier traject. Dit geldt zowel voor WW'ers als voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Van de WW'ers met een IRO had 25% recente werkervaring (minder dan een jaar geen werk), tegen 17% van de WW'ers met een regulier traject. Van de IRO WW-cliënten heeft 24% meer dan drie jaar niet gewerkt, terwijl dit van de WW'ers met een regulier traject 51% al langer dan drie jaar niet heeft gewerkt. Bij de gedeeltelijk arbeidsgeschikten heeft 39% van de IRO-cliënten recente werkervaring (minder dan een jaar geen werk) en 28% langer dan drie jaar niet gewerkt, tegen 13% respectievelijk 69% van de cliënten met een regulier traject.

Grafiek 3.7 Aantal jaren niet gewerkt, cliënten gestart met traject in periode 1-1-2005 tot 1-1-2008

Bron: APE cliëntenquête IRO monitor 2008

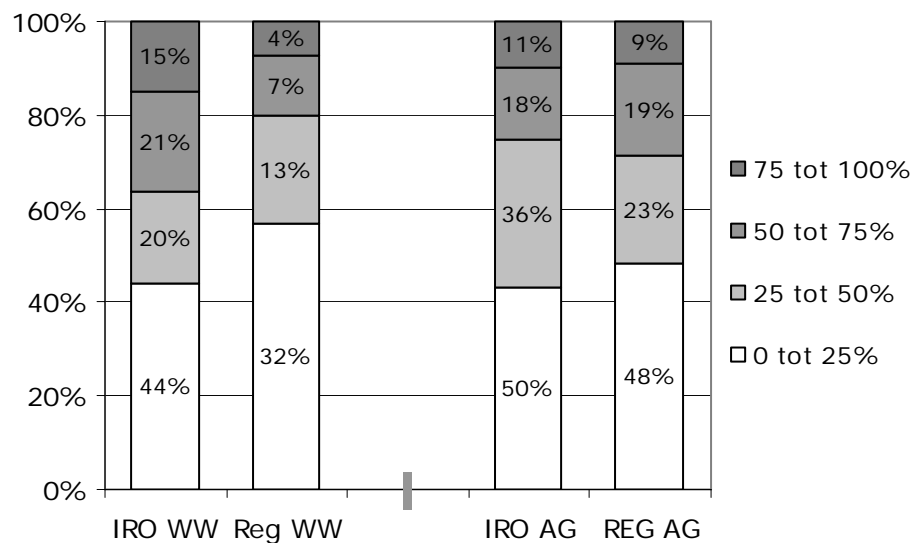
Motivatie

Om de motivatie te meten onderscheiden we de volgende aspecten:

- verwachte kans om binnen een jaar werk te vinden,
- het financiële en persoonlijke belang dat mensen hechten aan werk,
- de bereidheid om onaantrekkelijk werk te doen,
- geloof in eigen kunnen.

Grafiek 3.8 geeft de eigen inschatting van de kans om binnen een jaar weer aan het werk te zijn van IRO- en reguliere cliënten. Van de WW'ers met een IRO-traject schat 36% in dat ze meer dan 50% kans hebben om binnen een jaar aan de slag te gaan. Van de WW'ers met een regulier traject denkt 24% dat ze meer dan 50% kans hebben om binnen een jaar werk te vinden. Bij de gedeeltelijk arbeidsgeschikten liggen deze percentages bijna gelijk: 29% respectievelijk 28%.

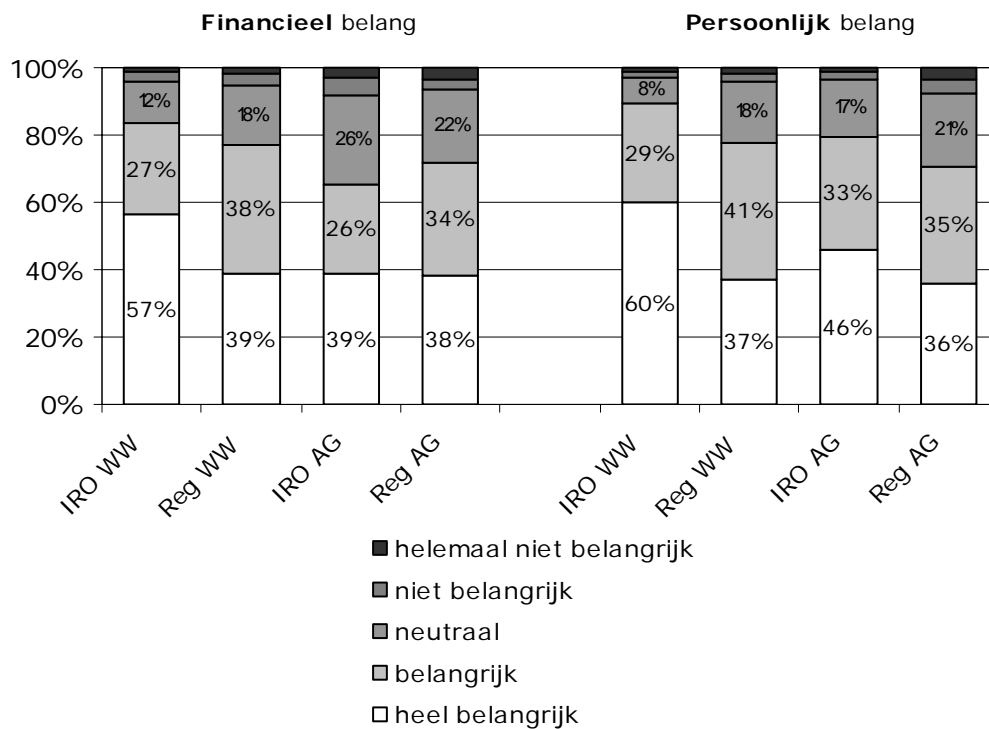
Grafiek 3.8 *Eigen inschatting kans op werk binnen 1 jaar, cliënten gestart met traject in periode 1-1-2005 tot 1-1-2008*

Bron: APE cliëntenquête IRO monitor 2008

Grafiek 3.9 bevat de antwoorden op de vraag hoe belangrijk het financieel en persoonlijk voor cliënten is om weer aan het werk te gaan. Zowel bij WW'ers als gedeeltelijk arbeidsgeschikten vinden de cliënten met een IRO-traject het zowel financieel als persoonlijk belangrijker om het werk te gaan dan de cliënten met een regulier traject.

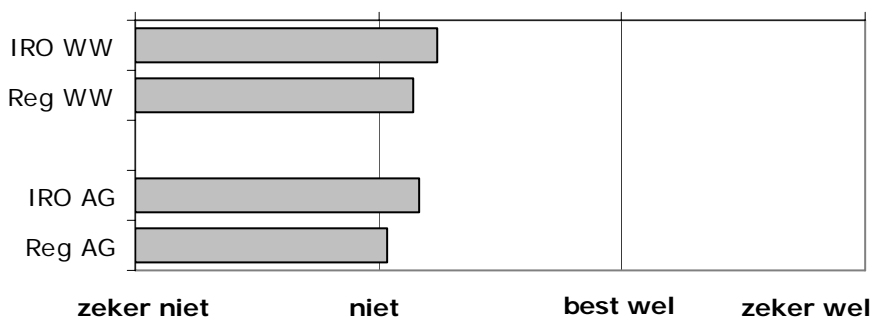
Grafiek 3.9 *Financieel en persoonlijk belang werk, cliënten gestart met traject in periode 1-1-2005 tot 1-1-2008*

Bron: APE cliëntenquête IRO monitor 2008

De antwoorden op stellingen in hoeverre cliënten bereid zijn onaantrekkelijk werk te doen, staan in grafiek 3.10. Het gaat bijvoorbeeld om werk met een lage status, lichamelijk zwaar werk of werk tegen een lager salaris. De verschillen zijn niet groot, maar zowel onder WW'ers als gedeeltelijk arbeidsgeschikten zijn cliënten met een IRO-traject gemiddeld iets meer bereid om onaantrekkelijk werk te doen dan cliënten met een regulier traject.

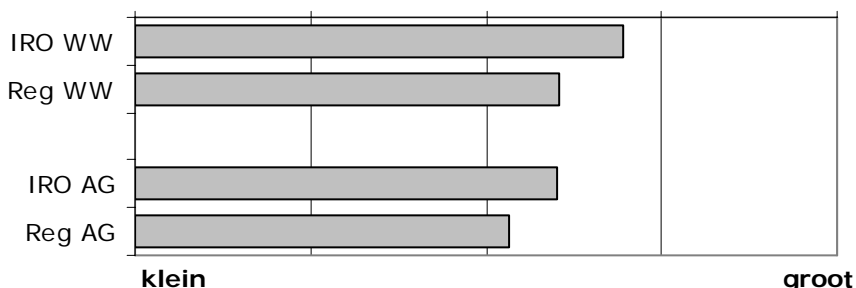
Grafiek 3.10 *Bereidheid om onaantrekkelijk werk te doen, cliënten gestart met traject in periode 1-1-2005 tot 1-1-2008*

Bron: APE cliëntenquête IRO monitor 2008

Grafiek 3.11 geeft aan hoe IRO- en reguliere cliënten hebben geantwoord op stellingen die aangeven hoe sterk ze geloven in hun eigen kunnen. Het gaat om stellingen zoals "ik kan prima voor mezelf opkomen". Onder WW'ers en onder gedeeltelijk arbeidsongeschikten hebben cliënten met een IRO-traject meer vertrouwen in eigen kunnen dan cliënten met een regulier traject.

Grafiek 3.11 *Geloof in eigen kunnen, cliënten gestart met traject in periode 1-1-2005 tot 1-1-2008*

Bron: APE cliëntenquête IRO monitor 2008

3.4 Samenvatting

In dit hoofdstuk is ingegaan op het gebruik en de gebruikers van de IRO-regeling. Hieronder zijn de belangrijkste bevindingen puntsgewijs samengevat.

Aangevraagde en gestarte trajecten

Tot en met maart 2008 zijn er 92.976 aanvragen voor een IRO-traject ingediend. Daarvan zijn 90.933 trajecten gestart. UWV heeft slechts 2% van de aanvragen afgewezen. Dit betreffen officiële afwijzingen. In de praktijk kunnen aanvragen na overleg worden aangepast of ingetrokken.

Invloed van IRO op aanbestedingen

De IRO-trajecten zijn binnen enkele jaren populairder geworden dan de reguliere trajecten. Inmiddels starten er maandelijks meer IRO-trajecten dan reguliere trajecten. In 2007 is bijna tweederde van de trajecten een IRO. Dit geldt zowel voor WW'ers als voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten.

Profiel IRO cliënten

- De IRO is relatief populairder onder cliënten met een WW-uitkering. Van alle gestarte IRO-trajecten is 58% (52.704) ingediend door werklozen. Bij reguliere trajecten is 52% van de aanvragen ingediend door werklozen. Dit verschil is de laatste jaren wel kleiner geworden.
- Onder de gedeeltelijk arbeidsgeschikte IRO-clieënten zijn relatief veel Wa-jong'ers en cliënten die zijn afgeschat bij herbeoordeling.
- Gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten met een IRO zijn ongeveer even oud als cliënten met een regulier traject. De werkloze IRO-clieënten zijn gemiddeld 1,5 jaar ouder dan de reguliere WW-clieënten. WW'ers zijn gemiddeld ouder dan gedeeltelijk arbeidsgeschikte cliënten.
- De belangstelling voor IRO-trajecten verschilt nauwelijks tussen mannen en vrouwen.
- IRO-clieënten zijn hoger opgeleid dan cliënten met een regulier traject. Van de IRO-clieënten is 27% van de WW'ers en 22% van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten hoogopgeleid. Onder de cliënten met een regulier traject is 12% en respectievelijk 9% hoogopgeleid.
- Cliënten met een IRO geven aan een betere gezondheid te hebben dan cliënten met regulier traject. Van de WW'ers met een IRO geeft 11% aan dat ze gezondheidsklachten hebben die een ernstige beperking zijn voor werk, tegen 24% van de WW'ers met een regulier traject. Van de gedeel-

telijk arbeidsgeschikte cliënten met een IRO geeft 36% aan dat ze ernstig beperkende klachten hebben en met een regulier traject 48%.

- IRO-clieënten hebben meer recente werkervaring dan cliënten met een regulier traject. Werklozen hebben gemiddeld recentere werkervaring dan gedeeltelijk arbeidsgeschikten.
- Van cliënten met een IRO is de uitkeringsduur bij de start van het traject korter dan van cliënten met een regulier traject. De WW'ers zijn bij de start van het traject gemiddeld genomen korter uitkeringsafhankelijk dan de gedeeltelijk arbeidsgeschikte aanvragers. Dit geldt zowel voor IRO-trajecten als voor reguliere trajecten.
- Onder zowel WW'ers als onder gedeeltelijk arbeidsgeschikten zijn cliënten met een IRO-traject meer gemotiveerd voor werk dan cliënten met een regulier traject.

4 WAT ZIJN DE KOSTEN EN RESULTATEN?

Dit hoofdstuk gaat in op de prijs van IRO-trajecten, de gerealiseerde plaatsingen, de duur van IRO-trajecten en de kosten per plaatsing. De IRO-trajecten worden op deze punten vergeleken met reguliere trajecten. De gegevens die hier worden gepresenteerd zijn afkomstig uit de reguliere UWV-registraties en hebben betrekking op de periode tussen 1 januari 2004 tot 1 april 2008.

4.1 Prijs van IRO- en reguliere trajecten

Tabel 4.1 de prijs van IRO- en reguliere trajecten.²⁵ De prijs is uitgedrukt in begrote kosten.²⁶ Dat wil zeggen de kosten die een re-integratiebedrijf in rekening brengt bij een succesvol traject. De prijs van een IRO-traject bedraagt voor WW'ers gemiddeld ongeveer € 4.430 (exclusief BTW). Een IRO-traject voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten kost gemiddeld € 4.805.

Voor WW'ers is een IRO-traject gemiddeld € 1.120 (een factor 1,3) duurder dan regulier traject. Bovendien heeft 12% van de IRO-trajecten voor WW'ers een trajectprijs hoger dan het maximum van € 5.000. Slechts 1% van de reguliere trajecten voor WW'ers is duurder dan € 5.000. Voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten is een IRO-traject gemiddeld € 660 (een factor 1,2) duurder dan een regulier traject. Het percentage trajecten duurder dan € 5.000 ligt bij gedeeltelijk arbeidsgeschikten voor IRO-trajecten op 23% en voor reguliere trajecten op 15%. Binnen de groep gedeeltelijk arbeidsgeschikten zijn de IRO-trajecten bij Wajong'ers ongeveer even duur als de reguliere trajecten. IRO-trajecten voor mensen met een WAO/WAZ uitkering zijn gemiddeld juist een stuk duurder dan reguliere trajecten voor deze groep (zie bijlage 4, tabel B4.8).

Een IRO-traject van WW'ers is gemiddeld ongeveer € 380 goedkoper dan een IRO-traject voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten. De reguliere trajecten van

²⁵ UWV heeft een correctie gedaan op de kostengegevens van IRO-trajecten. De hier gepresenteerde gegevens betreffen alleen de kosten die onder de nieuwe productcodes zijn geregistreerd. De totaalbedragen onder de € 1.000 en boven de € 12.500 zijn buiten beschouwing gelaten. Met deze beperkingen is van 87% van de IRO-trajecten de prijs bekend. Tot slot zijn de kosten van scholing buiten beschouwing gelaten. Dit betekent dat prijsverschillen niet te verklaren zijn door verschillen in de inzet van scholing.

²⁶ Bij IRO-trajecten bedragen de feitelijke kosten altijd minimaal 50% van de trajectprijs vanwege no-cure-less-pay. Voor reguliere trajecten geldt dat een deel op basis van no-cure-no-pay gefinancierd wordt: dit betreft één op de vijf reguliere trajecten voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten en de helft van de trajecten voor WW'ers. Bij het uitblijven van een plaatsing vergoedt UWV alleen de kosten van het plaatsingsplan.

WW'ers zijn gemiddeld € 840 goedkoper zijn dan reguliere trajecten voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten.

Tabel 4.1 *Prijzen van IRO- en reguliere trajecten (gestarte trajecten 1-1-2004 tot 1-4-2008)*

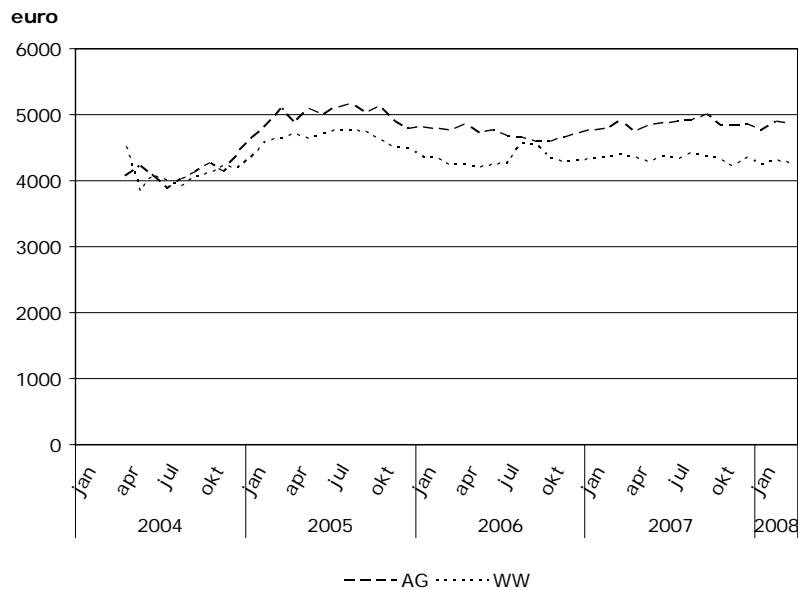
	WW	AG
<i>IRO</i>	(n=48.377)	(n=35.187)
< € 5.000	88%	77%
€ 5.000 – € 7.500	8%	17%
> € 7.500	4%	6%
Totaal	100%	100%
Gemiddelde prijs	€ 4.430	€ 4.805
<i>Regulier</i>	(n=74.947)	(n=69.994)
< € 5.000	99%	85%
€ 5.000 – € 7.500	1%	12%
> € 7.500	0%	3%
Totaal	100%	100%
Gemiddelde prijs	€ 3.310	€ 4.145
<i>IRO/Regulier</i>		
IRO-effect prijs	1,3	1,2

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Grafiek 4.1 geeft de ontwikkeling van de gemiddelde prijs van een IRO-traject van januari 2004 tot en met maart 2008 (in lopende prijzen). Voor WW'ers loopt de gemiddelde prijs van een IRO-traject op van € 4.000 in 2004 tot gemiddeld € 4.600 in 2005. Daarna stabiliseert de prijs rond de € 4.300. Voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten stijgt de prijs van een IRO-traject van ongeveer € 4.000 tot gemiddeld bijna € 5.000 in 2005. In de loop van 2006 daalt de gemiddelde prijs tot € 4.500 om in 2007 weer iets te stijgen (zie ook bijlage 4, tabel B4.6 en B4.7).²⁷ Omdat de grafiek de lopende prijzen (niet voor inflatie gecorrigeerd) weergeeft en deze nagenoeg constant zijn, is prijs van een IRO-traject in reële termen licht gedaald.

²⁷ UWV heeft bij de formele start van de IRO-regeling een maximumbedrag van € 4.200 exclusief BTW (€ 5.000 *inclusief* BTW) ingesteld. Vanaf 1 oktober 2004 hanteert UWV een maximumbedrag van € 5.000 *exclusief* BTW.

Grafiek 4.1 *Ontwikkeling gemiddelde prijs gestarte IRO van gedeeltelijk arbeidsgeschikten en WW'ers (1-1-2004 tot 1-4-2008)*

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

4.2 Plaatsingen

Beëindigingen en plaatsingen

Tabel 4.2 en tabel 4.3 geven het aantal beëindigingen en plaatsingen in verhouding tot het aantal *gestarte* trajecten. Het gaat om IRO- en reguliere trajecten die gestart zijn vanaf 2004 tot juli 2007. Het betreffen beëindigingen en plaatsingen die gerealiseerd zijn tot 1 april 2008. We drukken zowel de beëindigingen als de plaatsingen uit als percentage van het aantal gestarte trajecten in een kwartaal. We presenteren het beëindigings- en plaatsingspercentage van de gestarte trajecten per cohort. Dit ter wille van de vergelijkbaarheid van IRO- en reguliere trajecten. Zo zijn bijvoorbeeld in het derde kwartaal van 2005 voor werklozen 4.503 IRO-trajecten gestart. Hiervan is 87% beëindigd per 1 april 2008; 52% van de in het derde kwartaal 2005 gestarte trajecten heeft geleid tot een plaatsing.

In de onderste regels staat het 'IRO-effect'. Dit is een factor die aangeeft hoe het aantal beëindigingen en plaatsingen van IRO-trajecten zich verhouden tot die van reguliere trajecten. Een factor boven de 1 geeft aan dat de IRO-trajecten meer beëindigingen of meer plaatsingen realiseren. Ligt de factor onder de 1 dan zijn er minder beëindigingen of plaatsingen bij de IRO-trajecten. De factor drukt puur het verschil in beëindigingen en plaatsingen uit. Er wordt geen rekening gehouden met verschillen in bijvoorbeeld motivatie

en capaciteiten van cliënten en met kostenverschillen. In hoofdstuk 3 zijn de verschillen tussen de IRO en cliënten met een regulier traject aan de orde geweest.

Van de kwartalen in periode 2004 tot en met eind 2006 liggen de IRO plaatsingspercentages voor gestarte trajecten voor werklozen een factor 1,2 tot 1,4 hoger dan van reguliere trajecten (zie tabel 4.2, op-drie-na-laatste regel).²⁸ Bij de trajecten voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten liggen de plaatsingspercentages een factor 1,3 tot 1,5 hoger (zie tabel 4.3, op-drie-na-laatste regel). Het percentage beëindigde IRO-trajecten ligt voor zowel werklozen als voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten iets lager dan het percentage beëindigde reguliere trajecten.

Duurzaamheid van de plaatsing

Een meerderheid van de UWV medewerkers vindt dat de IRO meer mogelijkheden geeft voor maatwerk (zie blz. 83 *Vierde voortgangsrapportage IRO*). De vraag is of re-integratietrajecten die beter aansluiten op de situatie van de cliënt (meer maatwerk leveren) ook vaker resulteren in duurzame werkhervatting. Voor deze evaluatie beschikken we niet over gegevens waaruit we kunnen afleiden hoe lang iemand daadwerkelijk werkt na een plaatsing. Wel weten we of er bij de plaatsing een contract voor 6 of 12 maanden is gesloten. Dit geeft een indicatie van de duurzaamheid van de plaatsing.

In tabel 4.2 en tabel 4.3 is het plaatsingspercentage opgesplitst in het plaatsingspercentage in 6 maandscontracten en het plaatsingspercentage in 12 maandscontracten. In het derde kwartaal van 2005 heeft 36% van de IRO-trajecten voor werklozen geleid tot een plaatsing met een zesmaandscontract en 16% tot een plaatsing met een contract voor twaalf maanden of langer. Onder werklozen met een IRO-traject ligt het aantal twaalfmaandsplaatsingen een factor 1,5 tot 1,9 hoger dan van werklozen met een regulier traject. Terwijl het aantal zesmaandsplaatsingen een factor 1,1 tot 1,5 hoger ligt (zie tabel 4.2, twee laatste regels). Bij werklozen met een IRO-traject zijn er relatief veel twaalfmaandsplaatsingen. Onder gedeeltelijk arbeidsgeschikten zijn de factoren van de zes- en twaalfmaandsplaatsingen gelijk aan het over-all IRO-effect plaatsingen (zie tabel 4.3, twee laatste regels). Dit betekent dat de verhouding tussen zes- en twaalfmaandsplaatsingen gelijk is aan die van de reguliere trajecten.

²⁸ Het eerste kwartaal 2004 laten we buiten beschouwing vanwege het lage aantal IRO-trajecten in dit kwartaal.

Tabel 4.2 *Beëindigings- en plaatsingspercentages WW'ers op 1-4-2008 per startkwartaal (trajecten gestart 1-1-2004 tot 1-7-2007)*

WW	2004				2005				2006				2007	
<i>IRO</i>	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
Aantal gestarte trajecten	31*	360	812	2.677	4.728	5.055	4.503	5.031	3.897	3.836	3.405	3.607	3.473	3.200
Beëindigingpercentage		91%	93%	91%	90%	87%	87%	87%	76%	69%	63%	53%	41%	26%
Plaatsingspercentage		51%	48%	52%	52%	52%	52%	57%	54%	50%	47%	38%	32%	20%
6 maandscontracten		36%	35%	35%	35%	36%	36%	38%	37%	36%	32%	26%	22%	13%
12 maandscontracten		15%	13%	16%	16%	17%	16%	18%	17%	14%	15%	12%	10%	7%
<hr/>														
<i>Regulier</i>														
Aantal gestarte trajecten	8.122	11.831	10.743	9.333	7.660	5.361	3.086	4.659	2.537	2.222	1.867	2.474	1.120	856
Beëindigingpercentage	100%	100%	99%	98%	98%	97%	95%	93%	89%	79%	69%	58%	36%	18%
Plaatsingspercentage	38%	36%	37%	37%	41%	42%	43%	41%	43%	38%	35%	29%	21%	9%
6 maandscontracten	30%	28%	28%	28%	30%	32%	31%	31%	32%	29%	27%	22%	15%	7%
12 maandscontracten	8%	8%	9%	9%	11%	11%	11%	11%	11%	9%	8%	7%	6%	2%
<hr/>														
<i>IRO/regulier</i>														
IRO-effect beëindigingen		0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	1,1	
IRO-effect plaatsingen		1,4	1,3	1,4	1,3	1,2	1,2	1,4	1,3	1,3	1,3	1,3	1,5	
6 maandscontracten		1,3	1,2	1,2	1,2	1,1	1,2	1,3	1,2	1,3	1,2	1,2	1,5	
12 maandscontracten		1,9	1,5	1,8	1,5	1,6	1,4	1,7	1,6	1,5	1,8	1,6	1,7	

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel 4.3 *Beëindigings- en plaatsingspercentages AG op 1-4-2008 per startkwartaal (trajecten gestart 1-1-2004 tot 1-7-2007)*

Gedeeltelijk arbeidsgeschikten	2004				2005				2006				2007		
	<i>IRO</i>	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
Aantal gestarte trajecten	23*	169	425	1.120	1.587	1.805	2.097	2.317	3.332	3.111	3.200	3.442	3.425	3.135	
Beëindigingpercentage		94%	96%	96%	91%	86%	82%	79%	70%	59%	50%	41%	32%	21%	
Plaatsingspercentage		41%	44%	46%	42%	45%	40%	38%	36%	32%	28%	23%	18%	12%	
6 maandscontracten		34%	32%	34%	30%	31%	27%	25%	24%	21%	18%	15%	12%	8%	
12 maandscontracten		7%	12%	11%	12%	13%	12%	13%	13%	11%	10%	8%	6%	4%	
<i>Regulier</i>															
Aantal gestarte trajecten	7.118	7.110	6.816	7.160	5.405	5.426	4.480	4.776	3.896	3.125	2.657	3.364	2.947	2.229	
Beëindigingpercentage	100%	100%	100%	99%	97%	95%	90%	85%	76%	67%	54%	43%	30%	15%	
Plaatsingspercentage	31%	30%	31%	32%	31%	30%	29%	27%	28%	25%	20%	17%	12%	6%	
6 maandscontracten	24%	23%	23%	23%	21%	21%	20%	18%	18%	16%	13%	10%	8%	4%	
12 maandscontracten	7%	7%	8%	8%	9%	9%	10%	10%	10%	9%	8%	6%	4%	2%	
<i>IRO/regulier</i>															
IRO-effect beëindigingen		0,9	1,0	1,0	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	1,1	
IRO-effect plaatsingen		1,4	1,4	1,4	1,4	1,5	1,4	1,4	1,3	1,3	1,4	1,4	1,6		
6 maandscontracten		1,5	1,4	1,5	1,4	1,5	1,4	1,4	1,3	1,3	1,4	1,4	1,6		
12 maandscontracten		1,0	1,6	1,4	1,3	1,4	1,3	1,4	1,3	1,2	1,3	1,3	1,6		

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

4.3 Duur trajecten

Uit de vorige paragraaf blijkt dat zowel bij werklozen als gedeeltelijk arbeidsgeschikten bij IRO-trajecten het beëindigingspercentage lager ligt dan bij reguliere trajecten. Tabel 4.4 en tabel 4.5 geven de gemiddelde duur van beëindigde trajecten in maanden weer voor werklozen respectievelijk gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Ook de gemiddelde duur van de beëindigde trajecten die tot een plaatsing hebben geleid is in de tabellen opgenomen. De IRO-trajecten die bijvoorbeeld in het derde kwartaal van 2005 zijn gestart en voor 1 april 2008 zijn geëindigd duren gemiddeld 16,7 maanden. De trajecten die geleid hebben tot een plaatsing duren gemiddeld korter: namelijk 15,0 maanden. De duur neemt af naarmate een cohort later is gestart. Dit is vanzelfsprekend omdat bij de later gestarte cohorten een groter deel van de trajecten nog niet beëindigd is.

Voor werklozen duren IRO-trajecten gemiddeld een factor 1,1 tot 1,2 langer dan reguliere trajecten. Dit geldt zowel voor trajecten die geleid hebben tot een plaatsing als voor trajecten die niet geresulteerd hebben in een plaatsing. De beëindigde IRO-trajecten voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten duren ook een factor 1,1 tot 1,2 langer dan reguliere trajecten. De IRO-trajecten met een plaatsing tot resultaat duren ongeveer een factor 1,1 langer dan de reguliere trajecten die tot een plaatsing leiden.

Tabel 4.4 Gemiddelde duur trajecten in maanden, WW'ers, per startkwartaal (trajecten gestart 1-1-2004 tot 1-7-2007)

WW	2004				2005				2006				2007	
	I*	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
<i>IRO</i>														
Duur beëindigde trajecten (mnd)		17,0	17,7	17,3	17,4	17,3	16,7	15,3	13,6	12,4	11,0	9,9	8,4	6,8
Duur geplaatste trajecten (mnd)		14,6	15,3	14,9	15,4	15,5	15,0	14,1	12,9	11,9	10,8	9,6	8,3	6,8
<i>Regulier</i>														
Duur beëindigde trajecten (mnd)	15,2	15,7	15,2	15,8	14,9	14,7	14,2	13,0	12,2	11,2	10,0	8,7	7,6	5,9
Duur geplaatste trajecten (mnd)	12,8	13,4	13,5	14,2	13,1	12,8	12,8	11,9	11,3	10,6	9,9	8,7	7,7	6,5
<i>IRO/regulier</i>														
IRO effect duur tot beëindiging		1,1	1,2	1,1	1,2	1,2	1,2	1,2	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,2
IRO effect duur tot plaatsing		1,1	1,1	1,1	1,2	1,2	1,2	1,2	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,0

* Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart wordt de duur niet weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel 4.5 Gemiddelde duur trajecten in maanden, gedeeltelijk arbeidsgeschikten, per startkwartaal (trajecten gestart 1-1-2004 tot 1-7-2007)

Gedeeltelijk arbeidsgeschikten	2004				2005				2006				2007	
	I*	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
<i>IRO</i>														
Duur beëindigde trajecten (mnd)		18,5	18,1	17,9	17,7	16,8	16,8	16,2	14,4	13,1	11,7	10,2	8,5	6,3
Duur geplaatste trajecten (mnd)		16,9	15,9	16,3	15,9	15,4	15,2	14,8	13,8	12,8	11,8	10,1	8,7	6,7
<i>Regulier</i>														
Duur beëindigde trajecten (mnd)	15,8	16,4	16,4	16,2	15,8	15,7	14,8	13,9	12,6	11,4	10,0	8,8	7,3	5,7
Duur geplaatste trajecten (mnd)	13,9	15,7	15,1	14,8	14,7	15,2	14,8	14,0	12,9	12,1	10,3	9,3	8,1	6,4
<i>IRO/regulier</i>														
IRO effect duur tot beëindiging		1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,2	1,1	1,1	1,2	1,2	1,2	1,1
IRO effect duur tot plaatsing		1,1	1,1	1,1	1,1	1,0	1,0	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,0

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart wordt de duur niet weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

4.4 Kosten per plaatsing

In paragraaf 4.1 constateren we dat IRO-trajecten over het algemeen duurder zijn dan reguliere trajecten. Vervolgens blijkt in paragraaf 4.2 dat IRO-trajecten een hoger plaatsingspercentage hebben dan reguliere trajecten. Het is de vraag of de IRO-trajecten zoveel meer plaatsingen weten te realiseren dat de hogere prijs gecompenseerd wordt. In dat geval zijn de kosten per plaatsing van IRO-trajecten lager dan die van reguliere trajecten. Bij de kosten per plaatsing gaat het om de gemiddelde trajectenkosten per plaatsing. Voor de berekening nemen we de kosten van alle gestarte trajecten en delen deze door het aantal plaatsingen. We kijken hierbij alleen naar de directe kosten van de trajecten. Indirecte kosten, zoals de kosten van voorbereiding en beoordeling door UWV, blijven buiten beschouwing.

Als we in eerdere paragrafen over prijs spreken, gaat het steeds om de begrote kosten, dat wil zeggen de kosten die een re-integratiebedrijf in rekening mag brengen als een traject succesvol is. Als een traject niet resulteert in een plaatsing, kan een re-integratiebedrijf niet de totale begrote kosten factureren. Trajecten die niet tot plaatsing hebben geleid zijn dus goedkoper dan succesvolle trajecten. Bij de berekening van de kosten per plaatsing houden we rekening met de resultaatfinanciering.²⁹ No-cure-no-pay is vooral van toepassing bij de regulier aanbestede trajecten voor WW'ers. Hierdoor vallen de kosten van reguliere WW-trajecten relatief laag uit. Naast de resultaatfinanciering hanteert UWV bij een deel van de regulier aanbestede trajecten ook nog een bonus. De bonussen verschillen per doelgroep en contract.³⁰ We beschikken niet over deze informatie, daarom hebben we de bonussen niet meegenomen in de berekening van de kosten. Hierdoor vallen de kosten van de reguliere trajecten lager uit dan ze daadwerkelijk zijn.

Van de (nog) niet beëindigde trajecten is het resultaat (plaatsing of niet) niet bekend. Bij de inschatting van de kosten van deze trajecten gaan we er vanuit dat deze trajecten niet tot een plaatsing leiden. Met name voor de recentere trajecten leidt dit tot een vertekend beeld. Voor de vergelijking van de kosten per plaatsing maakt dit niet uit omdat de vertekening zowel bij IRO- als reguliere trajecten optreedt.

²⁹ Voor het berekenen van de kosten per plaatsing nemen we alleen de trajecten mee waarvan de prijs bekend is. Voor de niet-succesvolle IRO-trajecten nemen we de helft van de begrote prijs. Bij de niet-succesvolle reguliere trajecten nemen we in het geval van 'no cure no pay' geen kosten en in het geval van 'no cure les pay' alleen de kosten van de inspanningscomponent.

³⁰ De gemiddelde plaatsingsbonus ligt rond de € 500, gemiddelde tempobonus rond de € 1250 en gemiddelde schadelastbonus rond de € 1000.

Tabel 4.6 geeft de kosten per plaatsing van de trajecten die tussen 1 januari 2004 en 1 maart 2006 zijn gestart. Al deze trajecten hebben meer dan twee jaar kunnen duren. Officieel zouden deze trajecten allemaal beëindigd moeten zijn.³¹ Ter illustratie geven we een voorbeeld van de berekening van de kosten per plaatsing. De kosten per plaatsing van de IRO-trajecten voor WW'ers die in het derde kwartaal van 2005 zijn gestart, bedragen € 6.935 (eerste regel). Dit bedrag hebben we berekend door de kosten van alle in het derde kwartaal 2005 gestarte trajecten op te tellen en te delen door het aantal plaatsingen waartoe deze trajecten hebben geleid. De kosten per plaatsing van de reguliere trajecten die in dezelfde periode zijn gestart, bedragen € 5.025 (tweede regel). Aan de kostenverhouding IRO/regulier is te zien of de gestarte IRO-trajecten in een bepaald kwartaal kosteneffectiever geweest zijn dan de reguliere trajecten of niet. De kosten per plaatsing van IRO-trajecten voor WW'ers die in het derde kwartaal 2005 zijn gestart, blijken een factor 1,4 hoger dan de kosten per plaatsing van reguliere trajecten uit dezelfde periode (derde regel). In dit cohort blijkt de IRO-regeling dus geen kostenvoordeel op te leveren, er is juist sprake van een kostennadeel.

Op basis van de cijfers concluderen we dat de IRO-trajecten voor WW-cliënten per plaatsing duurder zijn dan de reguliere trajecten. Bij de trajecten voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten ligt dit precies omgekeerd. Daar zijn de kosten per plaatsing van IRO-trajecten een factor 0,7 tot 0,9 lager dan die van reguliere trajecten. Voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten is de IRO kosteneffectiever dan reguliere re-integratietrajecten.

Dit wil nog niet zeggen dat de IRO voor WW'ers in alle gevallen duurder is. Met IRO-trajecten worden immers wel meer plaatsingen gerealiseerd. Als een plaatsing voldoende oplevert kunnen IRO-trajecten ook voor werklozen kosteneffectiever zijn dan reguliere trajecten. Een plaatsing levert bijvoorbeeld bespaarde uitkeringslasten op, maar ook maatschappelijke baten zoals extra productie of persoonlijk welzijn. Hoe hoog de feitelijke baten van een plaatsing zijn valt buiten het bestek van dit onderzoek. Wel kunnen we aangeven hoe hoog de baten van een IRO-plaatsing minimaal moeten zijn, wil de IRO voor WW'ers kosteneffectiever zijn dan een regulier traject. Dit is afhankelijk van het verschil in plaatsingspercentage en het verschil in kosten tussen IRO en reguliere trajecten. Gemiddeld moeten de baten van een IRO-plaatsing hoger zijn dan € 8.000 à € 10.000.

³¹ Tabel 4.2 en Tabel 4.3 lieten al zien dat een deel van de trajecten langer dan twee jaar duren. Ongetwijfeld zal een deel van deze langlopende trajecten in de toekomst nog in een plaatsing resulteren. Dit betekent dat de gemiddelde kosten per plaatsing te zijner tijd nog zullen dalen. Dit geldt zowel voor IRO als voor reguliere trajecten.

Tabel 4.6 *Kosten per plaatsing, per startkwartaal, peildatum 1-4-2008 (trajecten gestart 1-1-2004 tot 1-4-2006)*

WW	2004				2005				2006
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I
<i>IRO</i>									
Kosten per plaatsing	*	€5.355	€5.800	€6.080	€6.655	€6.875	€6.935	€6.245	€6.055
<i>Regulier</i>									
Kosten per plaatsing	€4.680	€5.425	€5.370	€5.820	€5.255	€5.205	€5.025	€5.280	€5.380
<i>IRO/regulier</i>									
IRO-effect kosten per plaatsing		1,0	1,1	1,0	1,3	1,3	1,4	1,2	1,1
AG									
<i>IRO</i>									
Kosten per plaatsing	*	€6.650	€6.420	€6.560	€8.190	€8.100	€9.155	€9.230	€9.575
<i>Regulier</i>									
Kosten per plaatsing	€8.625	€9.655	€9.435	€9.255	€9.595	€10.165	€10.185	€10.835	€10.790
<i>IRO/regulier</i>									
IRO-effect kosten per plaatsing		0,7	0,7	0,7	0,9	0,8	0,9	0,9	0,9

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen kosten per plaatsing weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

4.5 Samenvatting

In dit hoofdstuk is ingegaan de kosten en de resultaten van de IRO-regeling. Hieronder zijn de belangrijkste bevindingen puntsgewijs samengevat.

Kosten van IRO-trajecten

- Over vier jaar gezien bedraagt de prijs van een IRO-traject voor WW'ers gemiddeld € 4.430 (exclusief BTW). Dit is een factor 1,3 hoger dan de gemiddelde prijs van een regulier traject voor WW'ers (€ 3.310). Voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten is de prijs van een IRO-traject over vier jaar gezien gemiddeld € 4.805. Dit is een factor 1,2 duurder dan een regulier traject voor deze doelgroep (€ 4.145).
- In 2006 is de prijs van IRO-trajecten licht gedaald. In 2007 ligt de gemiddelde prijs weer iets hoger.

Beëindiging en plaatsing

- De beëindigingspercentages van IRO-trajecten liggen over de gehele linie lager dan die van reguliere trajecten.
- Het duurt ruim twee jaar voordat alle trajecten van een cohort zijn afgerond. Daarom kunnen geen uitspraken gedaan worden over de definitieve resultaten van de trajecten. Wel kan gekeken worden naar de verhouding tussen plaatsingen na een IRO- of een regulier traject tot nu toe.
- Het plaatsingspercentage (plaatsingen als percentage van het totaal aantal trajecten) van IRO-trajecten in de periode 2004 tot en met 2006 ligt hoger dan dat van reguliere trajecten. Bij de WW'ers zijn de plaatsingspercentages bij de IRO-trajecten een factor 1,2 tot 1,4 hoger dan de plaatsingspercentages van reguliere trajecten. Onder gedeeltelijk arbeidsgeschikten leiden IRO-trajecten 1,3 tot 1,5 keer vaker dan de reguliere trajecten tot een plaatsing.
- Voor WW'ers leidt een IRO-traject in verhouding tot een regulier traject vaker tot een plaatsing met een arbeidscontract van twaalf maanden of langer.

Duur traject

- Een IRO-traject duurt zowel bij WW'ers als gedeeltelijk arbeidsgeschikten ongeveer anderhalf jaar. IRO-trajecten duren een factor 1,1 tot 1,2 langer dan reguliere trajecten. Bij WW'ers duurt een IRO-traject ongeveer 1,5 tot 3 maanden langer dan een regulier traject voor WW'ers. De IRO-trajecten voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten duren gemiddeld 1 tot 2 maanden langer.
- Gelet op de langere duur leiden IRO-trajecten later tot plaatsingen dan reguliere trajecten.

Kosten per plaatsing

- De kosten per plaatsing zijn de kosten van alle trajecten gedeeld door het aantal plaatsingen. Voor WW-cliënten blijken de zo berekende plaatsingskosten voor IRO-trajecten hoger te liggen dan de kosten per plaatsing voor reguliere trajecten. Bij gedeeltelijk arbeidsgeschikten is het juist omgekeerd, hier zijn de kosten per plaatsing voor IRO-trajecten juist lager dan die van reguliere trajecten.
- Dit betekent dat voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten een IRO-traject kosteneffectiever is dan reguliere trajecten. Voor WW'ers is een IRO-traject pas kosteneffectiever als een plaatsing voldoende oplevert in termen van bespaarde uitkeringslasten en andere maatschappelijke baten. De baten

van een plaatsing moeten hoger zijn dan € 8.000 à € 10.000. Bij de berekening van de kosten per plaatsing is geen rekening gehouden met verschillen tussen IRO-cliënten en reguliere klanten in afstand tot de arbeidsmarkt.

5 ERVARINGEN CLIËNTEN MET KEUZE BEDRIJF

Het meest onderscheidende van IRO ten opzichte van reguliere trajecten is de grote mate van keuzevrijheid voor cliënten. Dit hoofdstuk geeft ervaringen van cliënten met het zelf kiezen van een re-integratiebedrijf. De evaluatie van de uitvoering komt in hoofdstuk 6 aan bod. Het gaat om de opvattingen en ervaringen van cliënten, re-integratiebedrijven en UWV-medewerkers, op basis van de cliëntenquête, UWV-enquête, interviews en topicmeeting.

5.1 Waardering voor vrijheid bij keuze re-integratiebedrijf

We hebben IRO-clieñten gevraagd om de vrijheid om zelf een re-integratiebedrijf te kiezen met een rapportcijfer te waarderen. Tabel 5.1 geeft hiervan de resultaten.

Cliënten zijn erg tevreden over de vrijheid die de IRO biedt bij het kiezen van een re-integratiebedrijf. WW'ers waarderen de geboden keuzevrijheid iets hoger dan gedeeltelijk arbeidsgeschikten. WW'ers waarderen dit aspect met een 7,7 en gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een 7,2. Mensen met een regulier traject waarderen deze keuzevrijheid veel lager: WW'ers met een 5,2 en gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een 5,3.

Tabel 5.1 *Tevredenheid cliënten over keuzevrijheid IRO, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10*

	WW		AG	
	IRO	Reg	IRO	Reg
	(n =424)	(n =347)	(n =504)	(n =330)
Uw vrijheid om zelf een re-integratiebedrijf te kiezen	7,7	5,2	7,2	5,3

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Zowel aan cliënten met een regulier traject als aan cliënten met een IRO-traject is gevraagd hoeveel invloed men had op de keuze voor het re-integratiebedrijf. Deze resultaten staan weergegeven in onderstaande tabel. Zowel WW'ers als gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO-traject hebben vaak veel invloed gehad op de keuze van het re-integratiebedrijf (64 en 59%). Dit geldt in veel mindere mate voor cliënten met een regulier traject. Hiervan meent slechts een derde veel invloed te hebben gehad op de keuze. Dit betekent dat cliënten met een IRO-traject een grotere invloed ervaren op de keuze van het re-integratiebedrijf dan cliënten met een regulier traject.

Tabel 5.2 *Cliënten over de invloed op de keuze van het re-integratiebedrijf voor het uitvoeren van een re-integratietraject*

	WW		AG	
	IRO	Reg	IRO	Reg
	(n=403)	(n=323)	(n=377)	(n=302)
Heel veel	64%	32%	59%	28%
Een beetje	21%	33%	19%	32%
Helemaal niet	15%	35%	21%	40%
	100%	100%	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Hoewel cliënten de vrijheid om zelf een re-integratiebedrijf te kiezen waarderen, blijkt dat een derde van de cliënten geen gebruik maken van de mogelijkheid om re-integratiebedrijven te vergelijken. Wajong'ers vergelijken het minst, ongeveer 60% van hen heeft geen bedrijven met elkaar vergeleken (zie tabel 5.3). Van de cliënten die wel meerdere re-integratiebedrijven bekijken voordat ze een bedrijf kiezen om hun re-integratie uit te voeren, vergelijkt de meerderheid (WW'ers: 78% en gedeeltelijk arbeidsgeschikten: 84%) twee tot vier bedrijven.

Tabel 5.3 *Cliënten over het vergelijken van re-integratiebedrijven*

	WW	AG
	(n=451)	(n=504)
Cliënten die:		
re-integratiebedrijven hebben vergeleken	70%	64%
Te weten:		
2-4 bedrijven	78%	84%
5-8 bedrijven	21%	14%
>8 bedrijven	2%	2%
	100%	100%
geen re-integratiebedrijven hebben vergeleken	30%	32%
	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

De betrokkenheid van het re-integratiebedrijf bij de persoonlijke situatie blijkt de belangrijkste overweging te zijn om voor een re-integratiebedrijf te kiezen (zie tabel 5.4). Andere belangrijke overwegingen zijn de sympathieke medewerkers van het bedrijf, de specifieke deskundigheid en de inhoudelijke expertise van het re-integratiebedrijf. Dit waren ook de belangrijkste overwegingen bij de eerdere voortgangsevaluaties. Daarnaast is de reistijd vanaf huis naar het re-integratiebedrijf belangrijk.

Tabel 5.4 Overwegingen cliënten bij keuze re-integratiebedrijf¹

	<i>WW</i>	<i>AG</i>
	(n=441)	(n=435)
Ik heb het gevoel dat dit re-integratiebedrijf betrokken is bij mijn situatie	42%	36%
Ik heb vertrouwen in de inhoudelijke expertise van het re-integratiebedrijf	25%	25%
Ik vond de medewerkers van het re-integratiebedrijf sympathiek	21%	21%
Het re-integratiebedrijf beschikt over specifieke deskundigheid die relevant is voor mijn situatie	16%	17%
De reistijd van mijn huis naar het re-integratiebedrijf is kort	16%	21%
Ervaringen en tips van anderen	8%	9%
Het re-integratiebedrijf behaalt betere resultaten dan andere re-integratiebedrijven (hoge plaatsingsperc./ tevredenheidsscores)	5%	5%
Advies UWV	18%	20%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer overwegingen een rol kunnen spelen bij keuze voor een re-integratiebedrijf.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

In antwoord op de vraag of cliënten het moeilijk vonden een re-integratiebedrijf te vinden voor de begeleiding van het IRO-traject geeft 35% van de WW'ers en 38% van de gedeeltelijk arbeidsgehandicapten aan dat zij dit niet moeilijk maar ook niet makkelijk vonden. Ruim een kwart vindt het (erg) moeilijk (zie tabel 5.5).

Tabel 5.5 *Cliënten over het vinden van een re-integratiebedrijf voor het uitvoeren van een IRO-traject*

	<i>WW</i>	<i>AG</i>
	(n=412)	(n=395)
Erg moeilijk	11%	13%
Enigszins moeilijk	16%	15%
Neutraal	35%	38%
Makkelijk	25%	23%
Erg makkelijk	12%	11%
	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

De cliënten die het enigszins of erg moeilijk vonden een re-integratiebedrijf te vinden, hebben we gevraagd waarom. Tabel 5.6 bevat de antwoorden op deze vraag.

Tabel 5.6. *Reden waarom cliënten het moeilijk vinden een re-integratiebedrijf te vinden¹*

	<i>WW</i>	<i>AG</i>
	(n=136)	(n=131)
Ik vond het moeilijk de kwaliteit van het bedrijf te beoordelen	43%	37%
Ik vond het moeilijk te beoordelen of het bedrijf bij mij past	31%	37%
Ik vond het moeilijk een bedrijf te vinden dat gespecialiseerd is in mijn probleem	26%	34%
Mijn leeftijd maakt het moeilijk een bedrijf te vinden dat bij mij past	21%	9%
Er zijn weinig re-integratiebedrijven in de buurt van waar ik woon	5%	7%
Re-integratiebedrijven vinden de door mij gewenste scholing niet nodig	4%	6%
Re-integratiebedrijven vinden de kosten van mijn plan te hoog	3%	3%
Anders	13%	21%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer antwoorden mogelijk waren.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Bijna de helft geeft aan dat zij het moeilijk vonden de kwaliteit van het bedrijf te beoordelen. Andere belangrijke redenen zijn dat cliënten het moeilijk vinden om te beoordelen of het bedrijf bij ze past en om een bedrijf te vinden dat gespecialiseerd is in het probleem van de cliënt. Dit waren ook de belangrijkste redenen in de vierde voortgangsevaluatie. Daarnaast geeft 22% van de WW'ers en 9% van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten aan dat hun leeftijd een belemmering vormt om een re-integratiebedrijf te vinden. Dit betekent niet per sé dat re-integratiebedrijven cliënten weigeren vanwege hun leeftijd, maar op z'n minst wel dat (oudere) cliënten zich niet altijd even goed op hun plaats voelen bij een re-integratiebedrijf.

Tussen de verschillende groepen gedeeltelijk arbeidsgeschikten zijn er verschillen in redenen waarom ze het moeilijk vinden een re-integratiebedrijf te vinden om hun re-integratieplan uit te voeren (zie bijlage 5, tabel B5.7). De herbeoordeelden waarvan de uitkering verlaagd of beëindigd is noemen relatief vaak dat ze het moeilijk vinden de kwaliteit van re-integratiebedrijven te beoordelen en om een bedrijf te vinden dat bij ze past. Daarnaast geven zij ten opzichte van de andere gedeeltelijk arbeidsgeschikten relatief vaak aan dat het moeilijk is een re-integratiebedrijf te vinden omdat de re-integratiebedrijven de gewenste scholing niet nodig vinden.

5.2 Informatie over re-integratiebedrijven

Om de vrije keuze van het re-integratiebedrijf optimaal te kunnen benutten, hebben cliënten informatie nodig over re-integratiebedrijven die trajecten kunnen uitvoeren. Uit de eerdere voortgangsrapportages bleek echter dat de transparantie op de re-integratiemarkt niet optimaal is. Dit is geen specifiek aandachtspunt voor de IRO, maar deels ook van de re-integratiemarkt in het algemeen. We bespreken de ervaringen van cliënten en UWV'ers met de selectie van re-integratiebedrijven.

In tabel 5.7 staat weergegeven of cliënten voldoende informatie hadden over verschillende IRO-bedrijven om een keus te maken. De helft van de respondenten had genoeg informatie om een keuze te maken. Dit aandeel is iets groter onder de WW'ers. Een derde geeft aan niet over genoeg informatie te beschikken.

Tabel 5.7 *Cliënten over het hebben van voldoende informatie voor de keuze voor een IRO bedrijf*

	WW (n=432)	AG (n=416)
Ja genoeg	56%	50%
Nee te weinig	31%	31%
Anders	13%	19%
	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel 5.8 geeft aan langs welke weg cliënten informatie over mogelijke re-integratiebedrijven hebben gevonden. UWV blijkt hierbij een belangrijke rol te spelen. Bijna de helft van de respondenten geeft aan via de arbeidsmarktdeskundige of de re-integratiecoach van het UWV aan informatie te zijn gekomen over mogelijke re-integratiebedrijven. Daarnaast wordt er gebruik gemaakt van het internet (zowel de website van het re-integratiebedrijf als andere websites) en verkrijgen cliënten informatie via het CWI.

Tabel 5.8 *Cliënten over hoe zij informatie over een re-integratiebedrijf hebben gevonden¹*

	WW (n=441)	AG (n=438)
Via de UWV website	11%	8%
Via de re-integratietelefoon	1%	0%
Via de arbeidsdeskundige of de re-integratiecoach van UWV	45%	43%
Via de onafhankelijke arbeidsadviseur	4%	4%
Via de website van het re-integratiebedrijf	12%	15%
Via andere websites	23%	17%
Van een re-integratiebedrijf	5%	5%
Van school of een opleidingsinstituut	1%	1%
Van het CWI	20%	8%
Uit de media	6%	5%
Van kennissen of familie	10%	11%
Van een bedrijf	1%	1%
Telefonisch of anderszins benaderd (bijvoorbeeld door een marketingbureau)	0%	1%
Anders	11%	18%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer overwegingen een rol kunnen spelen bij keuze voor een re-integratiebedrijf.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel 5.9 geeft aan langs welke weg cliënten uiteindelijk een re-integratiebedrijf hebben gevonden. UWV blijkt hierbij een belangrijke rol te spelen: vier op de tien cliënten kiest voor een re-integratiebedrijf dat is aangeraden door de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach van UWV. Andere belangrijke informatiebronnen zijn het internet en het eigen netwerk. Deze uitkomsten komen overeen met de uitkomsten van de vierde voortgangsrapportage. Het komt weinig voor dat re-integratiebedrijven zelf cliënten benaderen (gemiddeld in 5-7% van de gevallen). Alleen bij de Wajong'ers ligt het percentage respondenten dat direct door het re-integratiebedrijf is benaderd wat hoger (10%). Deze groep maakt minder gebruik van internet en krantenadvertenties om een re-integratiebedrijf te vinden (zie bijlage 5, tabel B5.5).

Tabel 5.9 *Cliënten over hoe zij een re-integratiebedrijf hebben gevonden¹*

	WW (n=445)	AG (n=438)
Het re-integratiebedrijf werd mij aangeraden door de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach van UWV	43%	37%
Via internet	21%	18%
Via mijn eigen netwerk (familie, kennissen Of oude werkkring)	14%	15%
Via advertenties in de krant of bladen	7%	6%
Het re-integratiebedrijf werd mij aangeraden door de onafhankelijke arbeidsadviseur	7%	6%
Via de re-integratiemonitor van de Raad voor Werk en Inkomen ²	1%	1%
Het re-integratiebedrijf heeft mij benaderd	5%	7%
Via de website van Boaborea of Blik op werk	2%	2%
Het re-integratiebedrijf werd mij aangeraden door het scholingsinstituut waar ik in het kader van de IRO een opleiding volg	3%	3%
Anders	17%	18%

2. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer overwegingen een rol kunnen spelen bij keuze voor een re-integratiebedrijf.

3. De re-integratiemonitor heet nu de keuzegids en is onder het auspiciën van de stichting 'Blik op werk'.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

In de IRO-clientenquête hebben we gevraagd een aantal aspecten van de transparantie met een rapportcijfer te waarderen (zie tabel 5.10). Deze aspecten gaan over de mogelijkheden van de cliënt om informatie te verkrijgen over de re-integratiebedrijven, de diensten van deze bedrijven, de kwaliteit en de

invloed op de keuze wanneer de cliënt al een opleiding heeft gekozen. De scores voor de WW'ers op deze aspecten variëren van 5,6 tot en met 6,6 en zijn gemiddeld hoger dan de scores van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten op deze items, welke variëren van 5,1 tot en met 5,9. De scores liggen beduidend lager dan de waardering van de vrijheid bij het kiezen van een re-integratiebedrijf (tabel 5.1). De mogelijkheden om informatie te krijgen over re-integratiebedrijven en de diensten van re-integratiebedrijven waarden WW'ers met een 6,6 en gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een 5,5. Ten opzichte van de vierde voortgangsrapportage is de waardering voor deze aspecten van transparantie gelijk gebleven.

Tabel 5.10 *Tevredenheid cliënten over aspecten van transparantie, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10*

	WW (n=424)	AG (n=504)
Uw mogelijkheden informatie te krijgen over welke re-integratiebedrijven u kon benaderen	6,6	5,5
Uw mogelijkheden informatie te krijgen over de diensten van re-integratiebedrijven	6,5	5,9
Uw mogelijkheden informatie te krijgen over de kwaliteit van re-integratiebedrijven	5,6	5,1

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

De IRO is zo opgezet dat UWV het contract met het re-integratiebedrijf sluit. Aan de respondenten is gevraagd of men een ander re-integratiebedrijf had gekozen indien niet UWV maar zichzelf het uiteindelijke contract zouden afsluiten met het re-integratiebureau.

Tabel 5.11 *Cliënten over het maken van een andere keuze voor een re-integratiebedrijf als zijzelf het contract zouden sluiten ipv UWV*

	WW (n=403)	AG (n=323)
Nee, heb al mijn eigen keus kunnen maken	85%	83%
Nee, andere reden	7%	12%
Ja	8%	5%
	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Ruim 80% geeft aan dat ze zelf al een keuze hebben kunnen maken voor een re-integratiebedrijf. Onder de gedeeltelijk arbeidsgeschikte is dit aandeel iets lager. Vooral Wajong'ers geven minder vaak aan hun eigen keuze te hebben gemaakt (zie bijlage 5, tabel B5.11).

Re-integratiebedrijven geven aan dat veel cliënten denken zelf het IRO-traject in te kopen. Voor het re-integratiebedrijf is de cliënt ook de 'echte klant': de cliënt moet het plan immers ondertekenen.

5.3 Samenvatting

In dit hoofdstuk zijn diverse ervaringen met en opvattingen over de vormgeving van de IRO-regeling besproken. Het betreft ervaringen en opvattingen van cliënten, UWV-medewerkers en/of re-integratiebedrijven.

Met betrekking tot de vormgeving van de IRO-regeling komen vier punten naar voren:

- Cliënten waarderen de keuzevrijheid die de IRO hen biedt. De meerderheid maakt ook gebruik van de mogelijkheid om re-integratiebedrijven onderling te vergelijken voordat ze hun keuze maken. Veel cliënten, ongeveer vier op de tien, kiezen een re-integratiebedrijf mede op aanraden van hun re-integratiecoach of arbeidsdeskundige. Ruim een kwart vindt de keus voor een bedrijf moeilijk.
- Om de keuzemogelijkheden goed te kunnen benutten moet de re-integratiemarkt transparant zijn. Ruim een kwart van de cliënten vindt het moeilijk de kwaliteit van re-integratiebedrijven te beoordelen. In de praktijk blijken de arbeidsdeskundige en de re-integratiecoach een belangrijke rol te spelen bij de keuze van het re-integratiebedrijf.
- Ruim de meerderheid van de cliënten ervaart een grote invloed op de keuze voor het re-integratiebedrijf. Cliënten geven daarom vaak aan hun eigen keus voor het re-integratiebedrijf te hebben gemaakt, ondanks dat het UWV het contract sluit met het bedrijf.
- Re-integratiebedrijven benadrukken dat het belangrijk is dat cliënten zelf een re-integratiebedrijf uitkiezen.

6 ERVARINGEN MET DE UITVOERING

6.1 Inleiding

Dit hoofdstuk bevat de resultaten van de procesevaluatie met betrekking tot de uitvoering. Net als in hoofdstuk 5 vormen de aandachtspunten die in de *Vierde voortgangsrapportage IRO* zijn opgenomen het uitgangspunt. Het hoofdstuk belicht de opvattingen en ervaringen van cliënten, re-integratie-bedrijven en UWV-medewerkers, op basis van de cliëntenquête, UWV-enquête, interviews en expertmeeting.

We bespreken de aandachtspunten per uitvoeringsfase:

Fase 1: Oriëntatie en aanmelding

Fase 2: Opstellen re-integratieplan & aanvraag IRO

Fase 3: Beoordeling aanvraag en overeenkomst

Fase 4-5: Start en uitvoering van het traject

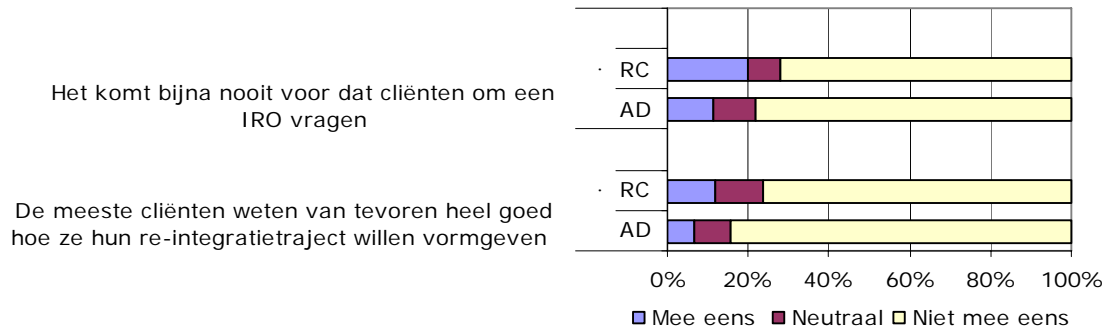
Fase 6: Beëindiging van het traject

6.2 Fase 1: Oriëntatie en aanmelding

Discrepantie beoogde doelgroep en IRO

Uit de voorgaande rapportages bleek dat de vertegenwoordigers van UWV, re-integratiebedrijven en cliëntenorganisaties vinden dat er een discrepantie bestaat tussen de oorspronkelijk beoogde doelgroep van de IRO-regeling en de cliënten die nu gebruik maken van de regeling. De oorspronkelijk beoogde doelgroep zou volgens de respondenten bestaan uit zelfredzame cliënten die in staat zijn de regie te voeren over hun eigen re-integratie. Ook uit de voorliggende monitor blijkt dat UWV'ers vinden dat IRO-clieñten niet allemaal even goed de regie over hun traject kunnen voeren. Figuur 6.1 bevat de antwoorden van UWV'ers op de stelling dat IRO-clieñten van te voren goed weten hoe ze hun re-integratietraject willen vormgeven: 75-85% van de UWV'ers is het niet met de stelling eens. Er zijn volgens de UWV-medewerkers wel veel cliënten die zelf het initiatief nemen om een IRO aan te vragen; driekwart van de UWV'ers is het niet eens met de stelling "het komt bijna nooit voor dat cliënten zelf om een IRO vragen".

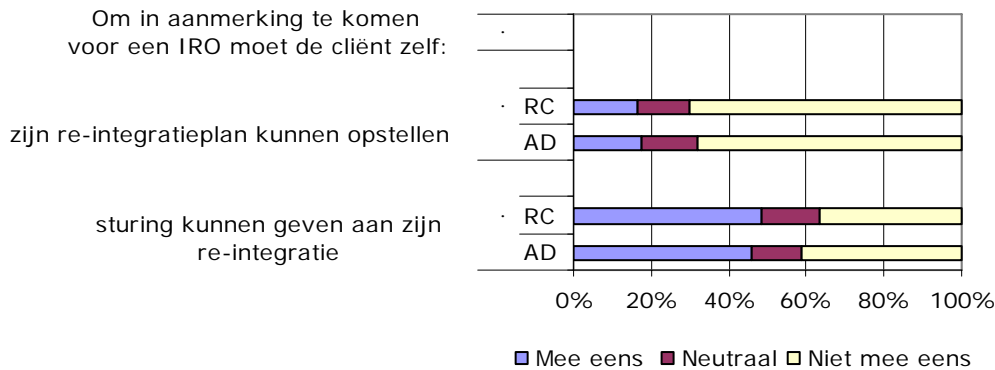
Figuur 6.1 *UWV'ers over stelling 'De meeste cliënten weten van te voren heel goed hoe ze hun re-integratietraject willen vormgeven'*

Bron: APE UWV-enquête 2008

Uit de enquête met UWV'ers van deze vijfde monitor blijkt dat ongeveer de helft van de UWV'ers vindt dat cliënten voor een IRO zelf sturing moeten kunnen geven aan hun traject. Daarentegen vindt driekwart van de UWV'ers dat cliënten niet in staat hoeven te zijn om zelf een re-integratieplan op te stellen (zie figuur 6.2).

Figuur 6.2 *UWV'ers over of cliënten zelf de regie over hun re-integratie moeten kunnen voeren om in aanmerking te komen voor een IRO*

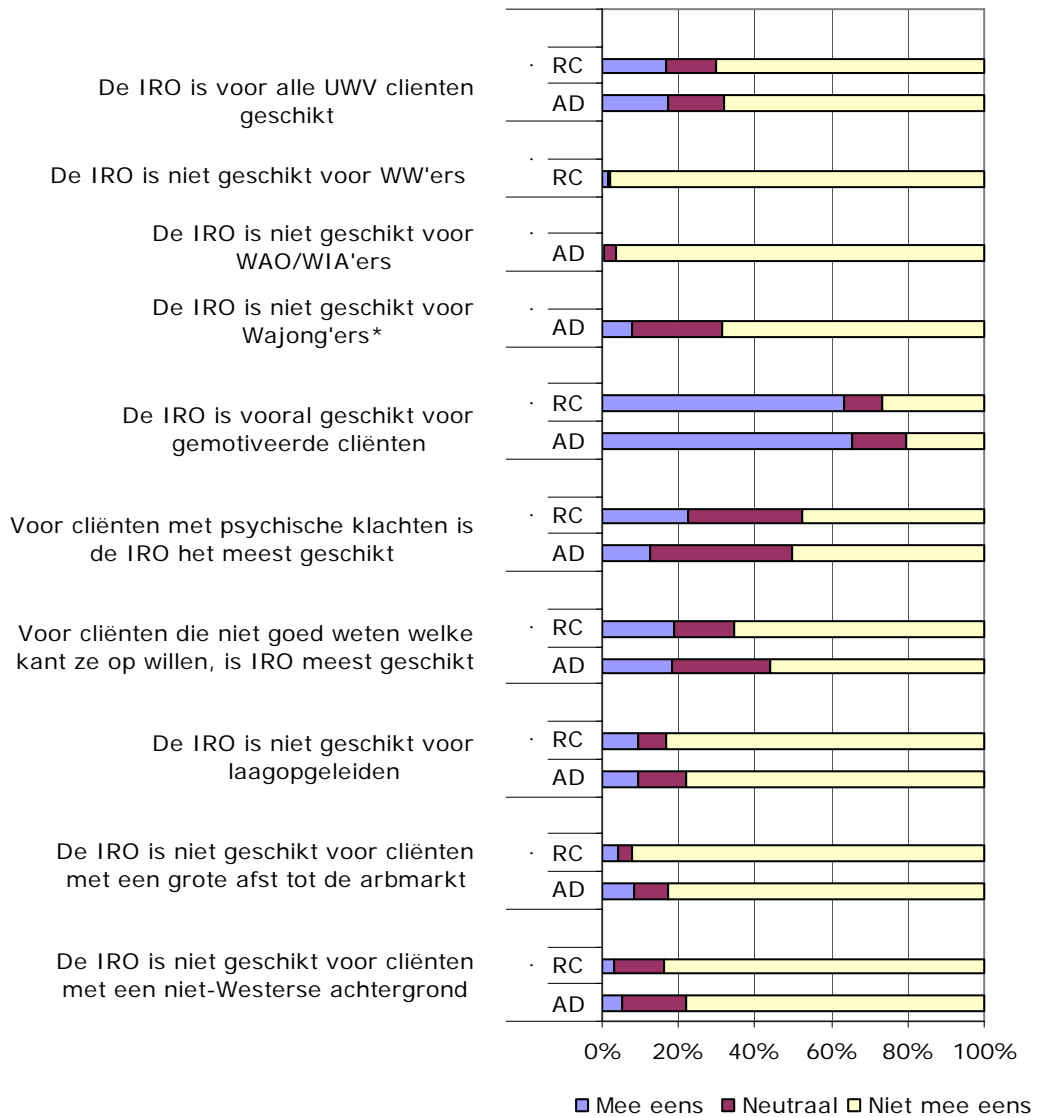
Bron: APE UWV-enquête 2008

UWV heeft geen scherp omliggende criteria om te bepalen of cliënten wanneer zij voor een traject in aanmerking komen al dan niet tot de IRO-doelgroep behoren. In de praktijk wordt een IRO ingezet wanneer UWV vindt dat er een individueel traject nodig is voor de re-integratie van de cliënt. Het feit dat de cliënt ondersteuning nodig heeft bij de regievoering van zijn het traject is volgens veel UWV'ers geen belemmering om hen aan een IRO-traject te laten beginnen. Wajong'ers hebben vaak ondersteuning nodig bij deze regievoering. In interviews geven respondenten van re-integratiebedrijven aan dat zij het

belangrijker vinden dat cliënten de mogelijkheid krijgen in overleg met het re-integratiebedrijf zelf hun traject samen te stellen en daarin persoonlijke begeleiding op te nemen dan dat cliënten de regie over hun eigen traject kunnen nemen.

Uit figuur 6.3 blijkt dat re-integratiecoaches en arbeidsdeskundigen de IRO vooral geschikt vinden voor gemotiveerde cliënten. Lage opleiding, grote afstand tot de arbeidsmarkt en een niet-westerse achtergrond zijn geen criteria waarop iemand van een IRO wordt uitgesloten.

Figuur 6.3 *UWV'ers over wanneer cliënten in aanmerking komen voor een IRO*

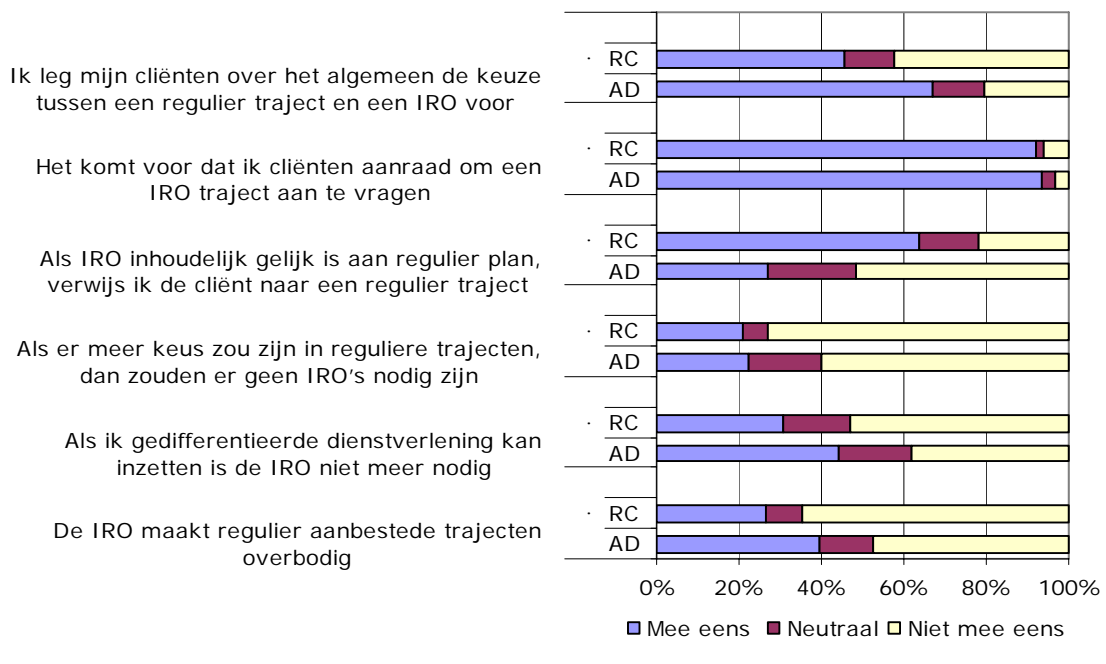

Bron: APE UWV-enquête 2008

Voorlichting over de IRO-regeling

Uit de voorgaande rapportages bleek dat UWV'ers de cliënt niet altijd keuze tussen een IRO-traject en een regulier traject voorleggen. Voor de onderhavige voortgangsrapportage hebben we UWV'ers opnieuw gevraagd hoe zij daarmee omgaan (zie figuur 6.4). Arbeidsdeskundigen blijken gedeeltelijk arbeidsgehandicapten vaker te wijzen op de keuze tussen een regulier traject en een IRO dan dat re-integratiecoaches dit bij WW'ers doen. Bovendien zijn re-integratiecoaches eerder geneigd cliënten door te verwijzen naar een regulier traject als zij menen dat de voorgestelde IRO zich inhoudelijk weinig onderscheidt van een regulier traject. Bijna alle UWV-uitvoerders raden cliënten weleens een IRO aan. (Ruim) de helft van de UWV'ers ziet meerwaarde van de IRO naast reguliere trajecten en andersom. 30-45% van de UWV'ers vindt dat de IRO niet nodig is naast gedifferentieerde dienstverlening.

Figuur 6.4 UWV'ers over alternatieven voor een IRO-traject

Bron: APE UWV-enquête 2008

Cliëntenorganisaties zijn van mening dat de cliënt zelf moet kunnen bepalen of hij een IRO-traject wil of niet. Het is volgens cliëntenorganisaties niet aan arbeidsdeskundigen en re-integratiecoaches om een 'preselectie' te maken. Cliëntenvertegenwoordigers hebben bovendien de indruk dat UWV-medewerkers vooral mondige, als 'lastig' ervaren cliënten voor een IRO naar re-integratiebedrijven doorverwijzen.

Bekendheid met de IRO

In de cliëntenquête zijn vragen opgenomen over de kennismaking met de IRO. Hieruit blijkt dat bijna 90% van de WW'ers en driekwart van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten de IRO kennen via UWV of het CWI (zie tabel 6.1).³² Ook de media, re-integratiebedrijven (vooral bij gedeeltelijk arbeidsgeschikten) en kennissen en familie stellen de cliënten vaak op de hoogte van de IRO. Deze uitkomsten komen overeen met de uitkomsten in de *Vierde voortgangsrapportage IRO*.

Bij Wajong'ers loopt de kennismaking vaak via een re-integratiebedrijf. Internet en de media spelen in deze groep een beperkte rol (zie bijlage 5, tabel B5.8).

Tabel 6.1 *Kennismaking met IRO*¹

De cliënt heeft informatie ontvangen van/via...	WW (n=418)	AG (n=398)
de arbeidsdeskundige of de re-integratiecoach van UWV	54%	65%
het CWI	33%	10%
de media	8%	10%
kennissen of familie	8%	10%
een re-integratiebedrijf	6%	11%
de UWV-website	8%	9%
de website van een re-integratiebedrijf	2%	2%
de (onafhankelijke) arbeidsadviseur	4%	4%
school, opleidingsinstituut	1%	2%
de re-integratietelefoon	1%	1%
anders	8%	15%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer antwoorden mogelijk zijn.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

UWV'ers hebben invloed op keuze bedrijf

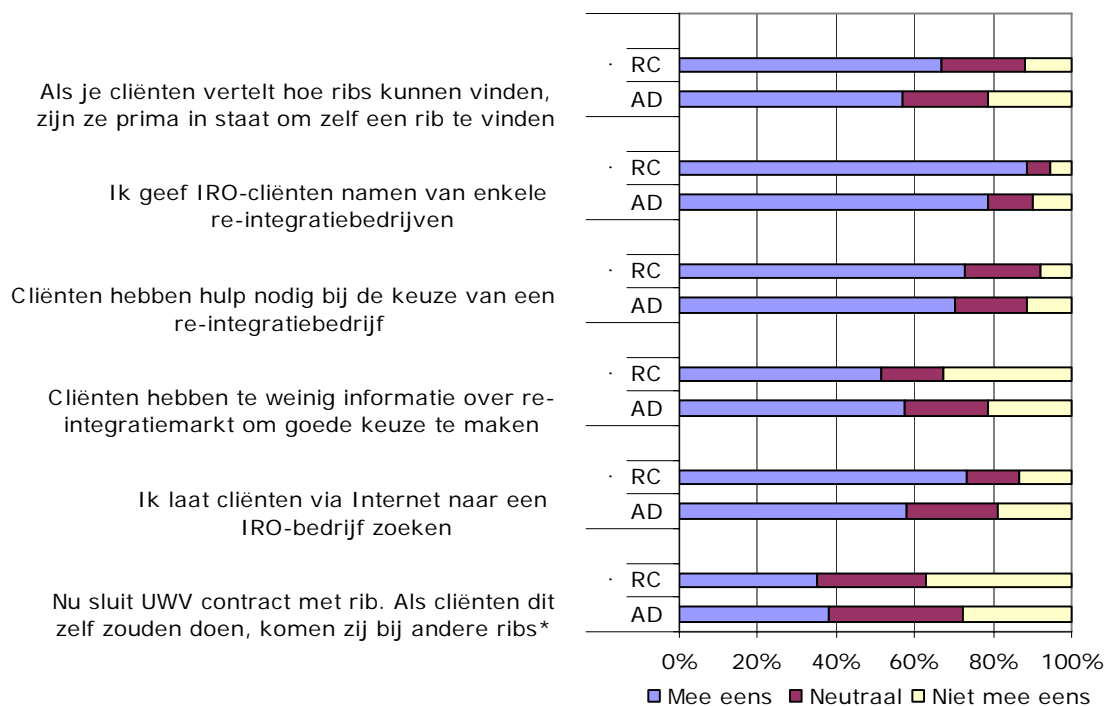
We hebben UWV'ers een aantal vragen voorgelegd over hun rol bij de selectie van een re-integratiebedrijf door cliënten. Uit de enquête onder UWV'ers blijkt met betrekking tot de keuze voor een re-integratiebedrijf dat het merendeel

³² Het betreft cliënten die een IRO hebben aangevraagd in de periode 1 januari 2005–1 januari 2008.

van de respondenten vindt dat cliënten hulp nodig hebben bij het kiezen van een re-integratiebedrijf (zie figuur 6.5). Ruim 80-90% van de respondenten geeft cliënten de namen van enkele re-integratiebedrijven. Slechts 5-10% doet dat niet. UWV-beleid op dit punt is dat er geen expliciete suggesties voor re-integratiebedrijven worden gedaan. Ook is driekwart van de UWV'ers van mening dat cliënten hulp nodig hebben bij het kiezen van een re-integratiebedrijf. Met die hulp zijn cliënten volgens de UWV'ers wel in goed in staat om een re-integratiebedrijf te vinden.

Ook in eerdere voortgangsrapportages is naar voren gebracht dat UWV'ers cliënten naar één of enkele re-integratiebedrijven verwijzen. Het bleek dat zij dit vooral doen wanneer cliënten zelf niet weten welk re-integratiebedrijf voor hen geschikt zou kunnen zijn.

Figuur 6.5 *UWV'ers over de keuze voor een re-integratiebedrijf voor het uitvoeren van een IRO-traject*

Bron: APE UWV-enquête 2008

De UWV'ers die aangeven dat ze cliënten namen geven van enkele re-integratiebedrijven hebben we gevraagd op basis van welke overwegingen ze de bedrijven aanbevelen. Ervaringen van collega's en cliënten zijn de belangrijkste. Ervaringen van cliënten en plaatsingsresultaten komen op de derde en vierde plaats.

Tabel 6.2 Overwegingen UWV'ers bij geven namen re-integratiebedrijven¹

	Re-integratiecoach	Arbeidsdeskundige
Eigen ervaring	77%	72%
Ervaring van collega's	49%	46%
Ervaring van cliënten	44%	46%
Plaatsingsresultaten	42%	42%
Goedkeuring door IR	7%	11%
Mijn gevoel	6%	4%
De keuzegids <i>Blik op Werk</i>	2%	4%
De omvang van de IRO-aanbieder	2%	4%
De hoeveelheid trajecten die de aanbieder het afgelopen jaar heeft uitgevoerd voor UWV	1%	1%
Kwaliteitscertificaten, zoals het <i>Blik op Werk</i> Keurmerk	2%	3%
Lidmaatschap brancheorganisatie, zoals Boaborea	1%	0%
Anders	8%	4%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer antwoorden mogelijk waren.

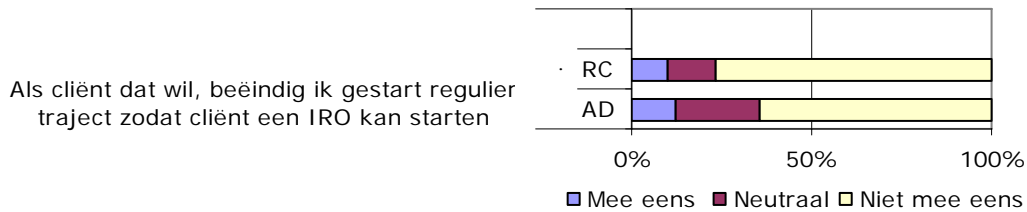
Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

De re-integratiebedrijven vinden het belangrijk dat klanten zich oriënteren bij meerdere re-integratiebedrijven. Zij vinden het belangrijk dat klanten het gevoel hebben dat het hun eigen keus is.

Reguliere trajecten worden (nog steeds) stopgezet voor IRO

In de voorgaande voortgangsrapportage constateerden we dat uitvoerders van UWV wel eens reguliere trajecten stopzetten zodat cliënten kunnen overstappen op een IRO-traject. UWV-beleid is dat cliënten die in een regulier traject zitten, eerst dat traject moeten afmaken. Alleen indien dit, na afronding van het traject, niet tot duurzame werkhervatting heeft geleid, kunnen zij alsnog een IRO aanvragen. In de enquête onder uitvoerders van UWV hebben we re-integratiecoaches en arbeidsdeskundigen hier een stelling over voorgelegd (zie figuur 6.6). 10% van de re-integratiecoaches en 12% van de arbeidsdeskundigen is bereid een regulier traject stop te zetten voor een IRO. Verreweg de meeste UWV'ers volgen UWV-beleid op dit punt. In vorige voortgangsrapportage bleek al dat re-integratiebedrijven in de praktijk sporadisch zulke gevallen tegenkomen.

Figuur 6.6 UWW'ers over stelling 'Als een cliënt dat wil, beëindig ik een regulier traject zodat de cliënt een IRO-traject kan starten'

Bron: APE UWW-enquête 2008

6.3 Fase 2: Opstellen re-integratieplan & aanvraag IRO

Cliënten betrokken bij opstellen re-integratieplan

Een belangrijk onderdeel van de keuzevrijheid bij de IRO is dat de cliënt meer invloed kan uitoefenen op de inhoud van het re-integratieplan. In het navolgende komen twee vragen aan bod: hoeveel invloed hebben cliënten in de praktijk en hoe waarderen cliënten hun invloed?

Uit tabel 6.3 blijkt dat weinig cliënten hun re-integratieplan helemaal zelf schrijven (5% tot 4%). De meeste cliënten schrijven hun plan samen met het re-integratiebedrijf (44% van de WW'ers en 48% van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten). In 37% van de WW-gevallen en 31% van de gedeeltelijk arbeidsgehandicapten is het plan geheel door het re-integratiebedrijf geschreven (dat wil overigens niet zeggen dat de cliënt geen invloed heeft gehad op de inhoud daarvan, bijvoorbeeld door in de intake duidelijk aan te geven wat zijn of haar wensen zijn). Ten opzichte van de *Vierde voortgangsrapportage IRO* is er een kleine verschuiving te zien. Cliënten geven vaker aan dat het re-integratiebedrijf het plan grotendeels heeft opgesteld in plaats van dat ze het samen hebben opgesteld. Ook het aantal cliënten dat het plan zelf opstelt, is licht gedaald.

Onder Wajong'ers is het percentage dat het plan op stelt samen met het re-integratiebedrijf relatief laag (39%). Bij deze groep is UWW vaker betrokken bij het opstellen van het re-integratieplan (8% samen met of door UWW opgesteld) (zie bijlage 5, tabel B5.12).

Tabel 6.3 *Opstellen re-integratieplan*

	WW (n=412)	AG (n=395)
Ik heb het plan samen met het re-integratiebedrijf opgesteld	44%	48%
Het plan is grotendeels door het re-integratiebedrijf opgesteld	37%	31%
Ik heb het plan grotendeels zelf opgesteld	5%	4%
Ik heb het plan samen met UWV opgesteld	7%	5%
Het plan is grotendeels door UWV opgesteld	5%	6%
Anders	3%	6%
Totaal	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel 6.4 geeft aan hoe cliënten de keuzevrijheid met betrekking tot het opstellen van het re-integratieplan waarderen. De cliënten met een IRO-traject beoordelen de invloed op de samenstelling van het re-integratieplan met gemiddeld een 6,8 (WW) en een 6,7 (AG) en cliënten met een regulier traject met een 5,2 (WW) en een 5,6 (AG). De beoordeling van IRO-clieënten is dus beduidend hoger. De invloed op de hoeveelheid en het soort scholing waarderen IRO-clieënten met een voldoende. Cliënten met een regulier traject geven hier echter een onvoldoende voor. Van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten die een IRO-traject volgen zijn de Wajong'ers het minst tevreden over hun invloed bij het samenstellen van het IRO-plan. Dit geldt echter niet voor Wajong'ers met een regulier traject, zij beoordelen hun invloed juist hoger dan de overige arbeidsgeschikte cliënten in een regulier traject. (zie bijlage 5, tabel B5.13).

Tabel 6.4 *Tevredenheid cliënten over keuzevrijheid samenstellen re-integratieplan, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10*

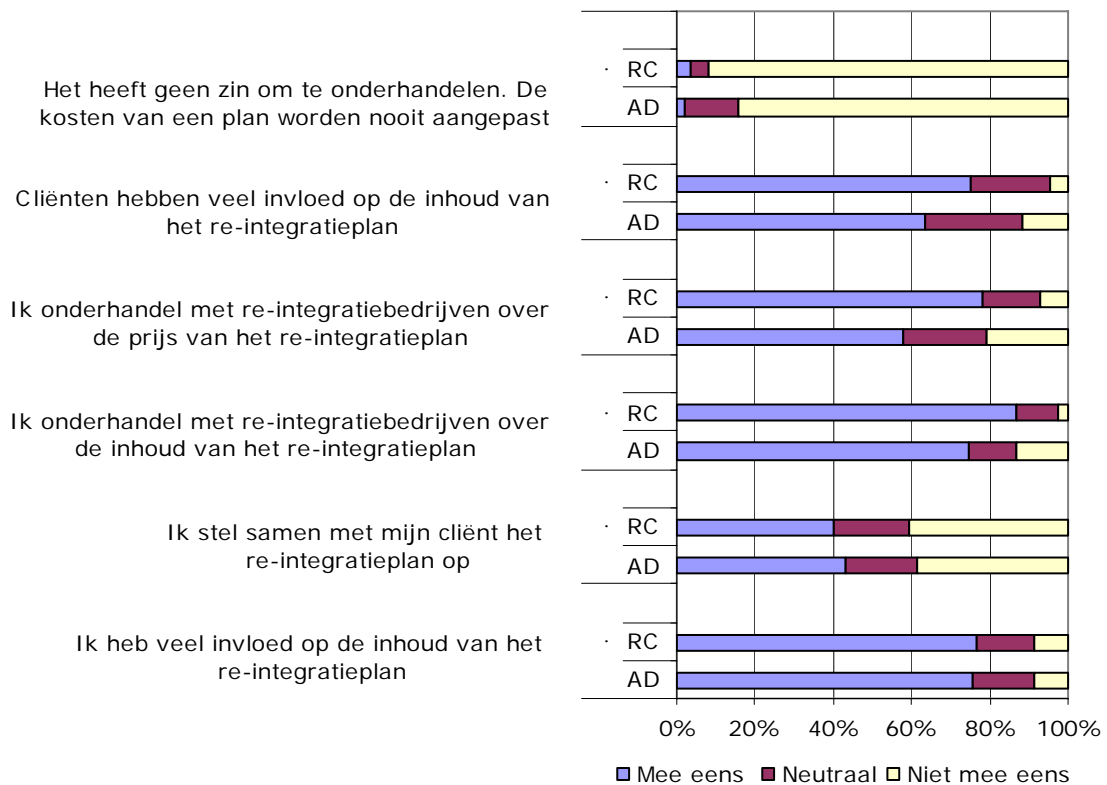
	WW		AG	
	IRO (n Max=445)	Reg (n Max=387)	IRO (n Max=440)	Reg (n Max=370)
Uw invloed op de inhoud van het re-integratieplan (soort activiteiten, duur van het traject, etc.)	6,7	5,2	6,8	5,6
Uw invloed op de hoeveelheid en het soort scholing in het trajectplan	5,7	4,7	6,0	5,1

1. Niet alle items in de tabel zijn op elke cliënt van toepassing, hierdoor is het aantal, dat een cijfer hebben gegeven niet voor elk item gelijk.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Ook UWV'ers hebben we een aantal stellingen voorgelegd over de totstandkoming van het re-integratieplan (zie figuur 6.7). Volgens de UWV-respondenten hebben cliënten veel invloed op de totstandkoming van het re-integratieplan. Daarnaast hebben de re-integratiecoaches en arbeidsdeskundigen naar eigen zeggen ook zelf veel invloed op de inhoud van het re-integratieplan. Vier op de tien UWV'ers zegt samen met de cliënt het plan op te stellen. Daarnaast oefenen UWV'ers ook invloed op het plan uit door met re-integratiebedrijven te onderhandelen over de inhoud en de prijs van het traject. Voor re-integratiecoaches geldt dit sterker dan voor arbeidsdeskundigen. Bijna alle UWV'ers zien ruimte om te onderhandelen.

Figuur 6.7 UWV'ers over het opstellen van het IRO-plan

Bron: APE UWV-enquête 2008

6.4 Fase 3: Beoordeling aanvraag en overeenkomst

Doorlooptijden, toekenning en overeenkomst

In de eerste drie voortgangsrapportages gaven re-integratiebedrijven aan dat het tijdsverloop tussen het indienen van het plaatsingplan en het retour komen van de overeenkomst wel eens lang duurde. UWV onderkende dit pro-

bleem kennelijk met succes. In de interviews die we voor de Vierde voortgangsrapportage IRO met re-integratiebedrijven hebben gedaan geven de re-integratiebedrijven aan dat de doorlooptijden het laatste jaar verkort zijn. Veel re-integratiebedrijven noemen als reden hiervoor dat het makkelijker is om contact op te nemen met re-integratiecoaches en arbeidsdeskundigen van UWV. Meestal komt er tijdig een informeel akkoord zeker als een re-integratiebedrijf contact goed contact heeft met de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach. Ook de per 1 februari 2007 ingevoerde mantelcontracten hebben een positief effect. UWV en re-integratiebedrijven sluiten niet meer per cliënt een overeenkomst. Hierdoor hoeven minder formulieren heen en weer gestuurd te worden naar en van de cliënt.

Uit de cliëntenquête blijkt dat cliënten de doorlooptijden als voldoende waarderen (zie tabel 6.5). WW'ers beoordelen de snelheid een half punt hoger dan de gedeeltelijke arbeidsgeschikten. De vraag hierbij blijft of mensen precies op de hoogte zijn van de officiële goedkeuring van hun plan.

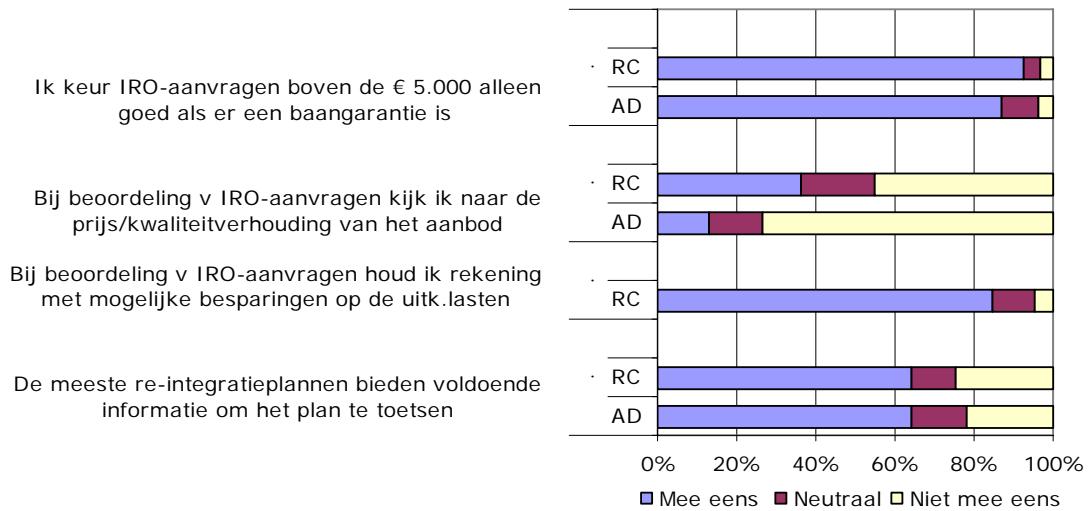
Tabel 6.5 *Tevredenheid over snelheid beoordeling plan*

	WW	AG
	(n Max=445)	(n Max=440)
De snelheid waarmee UWV uw re-integratieplan heeft beoordeeld	7,3	6,7

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

De meeste UWV'ers vinden dat de re-integratieplannen voldoende informatie bieden om de aanvraag te beoordelen (zie figuur 6.8). Bij re-integratieplannen duurder dan € 5.000 keuren de meeste UWV'ers het plan alleen goed als er een baangarantie is. Ten opzichte van de *Vierde voortgangsrapportage* zijn UWV'ers meer belang gaan hechten aan de baangarantie. Ook geeft een groter deel van de re-integratiecoaches aan dat ze bij de beoordeling van een plan rekening houden met mogelijke besparingen op de uitkeringslasten. Uit figuur 6.8 blijkt dat veel UWV'ers niet naar de prijs/kwaliteitverhouding van het aanbod kijken. Arbeidsdeskundigen stellen zich hierbij soepeler op dan re-integratiecoaches

Figuur 6.8 *UWV'ers over het toetsen van de aanvraag*

Bron: APE UWV-enquête 2008

Verschillen in beoordeling IRO-aanvragen

In de eerdere voortgangsrapportages hebben re-integratiebedrijven en ook uitvoerders van UWV naar voren gebracht dat er grote verschillen bestaan in de beoordeling van IRO-aanvragen. Volgens de re-integratiebedrijven en cliënten is er in praktijk variatie in de uitvoering. Deze verschillen bestaan tussen districten maar ook tussen individuele personen.

Laag aantal afwijzingen

In hoofdstuk 3 constateerden we dat een zeer laag percentage van de IRO-aanvragen officieel wordt afgewezen (2%). In de praktijk worden aanvragen vaak in overleg aangepast of teruggetrokken. UWV biedt re-integratiebedrijven de mogelijkheid het plan voor te leggen aan de re-integratiecoach of arbeidsdeskundige. Van deze mogelijkheid wordt inderdaad gebruik gemaakt. We hebben cliënten in de enquête gevraagd hoe de beoordeling van hun plan is verlopen (zie tabel 6.6). Cliënten geven aan dat re-integratiecoaches en arbeidsdeskundigen 66% respectievelijk 64% van de plannen in één keer goedkeuren. Daarbovenop komt nog eens dat 26% van de plannen wordt goedgekeurd nadat de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach met het re-integratiebedrijf heeft overlegd over de prijs (12% en 9%) of de inhoud van het plan (15% tot 17%). Minder dan 1% van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten geeft aan dat hun IRO-aanvraag is afgewezen, van de WW'ers geeft niemand aan

dat het plan is afgewezen.³³ Bij de WW-cliënten wordt af en toe verzocht een ander re-integratiebedrijf te zoeken.

Tabel 6.6 *Verloop beoordeling re-integratieplan*

	WW	AG
	(n=433)	(n=427)
De AD of RC van UWV heeft het plan in één keer goedgekeurd	66%	64%
De AD of RC van UWV heeft met het re-integratiebedrijf overlegd over de prijs van het traject en daarna goedgekeurd	12%	9%
De AD of RC van UWV heeft met het re-integratiebedrijf overlegd over de inhoud van het traject en daarna goedgekeurd	15%	17%
De AD of RC van UWV verzocht mij een ander re-integratiebedrijf zoeken	1%	0%
De IRO-aanvraag is afgewezen	0%	0%
Anders	6%	8%
Totaal	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

6.5 Fase 4-5: Start en voortgang van het traject

Tevredenheid over de begeleiding door UWV neemt af

Tabel 6.7 geeft aan hoe tevreden cliënten zijn over verschillende aspecten van de begeleiding naar werk door UWV. WW-cliënten met een IRO-traject waarderen de begeleiding van UWV gemiddeld met een 6,5 en WW-cliënten met een regulier traject met een 5,7. Onder de gedeeltelijk arbeidsgeschikten ligt dit cijfer wat lager, cliënten met een IRO-traject met een 5,7 en met een regulier traject met een 5,2. IRO-cliënten waarderen de begeleiding door het UWV op alle punten hoger dan cliënten met een regulier traject. De Wajong'ers met een IRO-traject zijn minder tevreden over de begeleiding die ze van UWV krijgen dan andere gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO-traject, dit geldt niet voor Wajong'ers met een regulier traject (zie bijlage 5, tabel B5.16).

³³ Het betreft het percentage afwijzingen op basis van de cliëntenquête. Het afwijzingspercentage dat genoemd wordt in hoofdstuk 3 is op basis van de registratie van UWV.

Tabel 6.7 *Tevredenheid over begeleiding naar werk door UWV, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10*¹

	WW		AG	
	IRO (n Max= 445)	Reg (n Max= 387)	IRO (n Max= 450)	Reg (n Max= 370)
Duidelijkheid over het verloop van het traject	6,8	5,8	6,2	5,3
Duidelijke informatie over de mogelijkheid van kiezen van een re-integratiebedrijf	6,6		6,5	
Inlevingsvermogen van de medewerker in mijn situatie	6,8	5,8	6,1	5,2
Medewerker motiveert mij voldoende om werk te zoeken	6,7	6,0	6,0	5,3
Duidelijkheid over wat ik van de begeleiding kan verwachten	6,4	5,5	5,3	5,1
De ondersteuning door UWV in het algemeen	6,2	5,6	5,6	5,4
De inspanningen van de medewerker vergroten mijn kans op werk	6,0	5,3	5,6	4,8
<i>Gemiddeld</i>	<i>6,5</i>	<i>5,7</i>	<i>5,8</i>	<i>5,2</i>

1. Niet alle items in de tabel zijn op elke cliënt van toepassing, hierdoor is het aantal, dat een cijfer hebben gegeven niet voor elk item gelijk.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Cliënten tevreden over de begeleiding door re-integratiebedrijven

Over de begeleiding naar werk door re-integratiebedrijven zijn IRO-clieñten positief (zie tabel 6.8). Dit geldt zowel voor WW'ers als voor de gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Cliënten met een regulier traject zijn beduidend minder positief dan cliënten met een IRO-traject.

De Wajong'ers met een IRO-traject zijn minder tevreden. Dit geldt met name voor de aspecten: voldoende informatie over re-integratie- en scholingsmogelijkheden, voldoende ruimte om eigen ideeën naar voren te brengen en het klikt tussen mij en de re-integratiemedewerker. Over hun kansen op werk zijn Wajong'ers juist positiever (zie bijlage 5, tabel B5.14).

Tabel 6.8 *Tevredenheid over begeleiding naar werk door het re-integratiebedrijf, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10¹*

	WW		AG	
	IRO (n Max= 445)	Reg (n Max= 387)	IRO (n Max= 440)	Reg (n Max= 370)
Een vaste contactpersoon bij het re-integratiebedrijf	7,6	6,9	8,0	7,0
Het klikt tussen mij en de re-integratiemedewerker	7,5	7,1	7,8	7,2
Voldoende ruimte om mijn ideeën naar voren te brengen	7,2	6,3	7,8	7,5
Tijdige start van mijn re-integratietraject	7,0	6,2	7,1	6,0
Een op mijn persoonlijke situatie toegesneden re-integratieplan	7,2	6,0	7,4	6,0
Voldoende hulp en motivatie door de re-integratiemedewerker	6,9	6,3	7,2	6,4
Duidelijkheid over de procedure gedurende het re-integratietraject	6,8	6,0	6,8	5,8
Voldoende informatie vooraf over de re-integratie- en scholingsmogelijkheden	6,7	5,8	6,7	5,8
Het re-integratietraject heeft mijn kans op werk vergroot	5,8	4,9	6,4	5,2
Goede kans op werk dankzij het re-integratiebedrijf	5,9	4,9	6,2	5,2
Nazorg na afloop van het re-integratietraject	5,8	4,9	5,9	5,0
<i>Gemiddeld</i>	<i>6,8</i>	<i>5,9</i>	<i>7,0</i>	<i>6,1</i>

1. Niet alle items in de tabel zijn op elke cliënt van toepassing, hierdoor is het aantal, dat een cijfer hebben gegeven niet voor elk item gelijk.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Mogelijkheden om plan bij te stellen gedurende traject

De IRO-regeling biedt de mogelijkheid om het plan bij te stellen gedurende het traject. Re-integratiebedrijven hebben aangegeven aan dat zij hier niet vaak gebruik van maken. Eventuele aanpassingen vinden in overleg met de cliënt binnen de overeenkomst en het vastgestelde budget plaats. De omschrijving van het re-integratieplan laat vaak nog de nodige ruimte om onderdelen later op een specifieke manier in te vullen. Officiële wijzigingen betreffen meestal een verlenging van het termijn van het re-integratietraject.

Cliënten hebben we middels de enquête gevraagd naar hun ervaringen met het bijstellen van het re-integratieplan. WW'ers en gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO-traject waarden dit aspect met een 6,6. Cliënten met een regulier traject waarden dit lager, namelijk met een 5,4 (WW'ers) en een 5,7 (gedeeltelijk arbeidsgeschikten). Wajong'ers met een IRO-traject zijn minder tevreden over dit aspect. Wederom geldt dit niet voor Wajong'ers met een regulier traject (zie bijlage 5, tabel B5.18). De mogelijkheden om naar een ander re-integratiebedrijf over te stappen waarden zowel de WW'ers als gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO-traject met een onvoldoende, dit geldt ook voor cliënten met een regulier traject.

Tabel 6.9 *Tevredenheid cliënten over mogelijkheden aanpassen plan tijdens uitvoering traject, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10, gedeeltelijk arbeidsgeschikten en WW'ers¹*

	WW		AG	
	IRO	Reg	IRO	Reg
	(n Max= 445)	(n Max= 350)	(n Max= 440)	(n Max= 340)
Mogelijkheden gedurende het proces onderdelen van het plan bij te stellen	6,6	5,4	6,6	5,7
Mogelijkheden om gedurende het re-integratietraject naar een ander re-integratiebedrijf over te stappen	5,1	4,2	5,2	4,6

1. Niet alle items in de tabel zijn op elke cliënt van toepassing, hierdoor is het aantal, dat een cijfer hebben gegeven niet voor elk item gelijk.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

6.6 Fase 6: Beëindiging van het traject

Reden beëindigingen

Inmiddels is een groot deel van de gestarte trajecten beëindigd, in de enquête is gevraagd waarom het traject beëindigd is. Van de cliënten met een IRO-traject geeft 53% van de WW'ers en 48% van gedeeltelijk arbeidsgeschikten aan dat ze inmiddels een baan hebben. Bij de reguliere trajecten ligt dit percentage lager. Onder WW-cliënten met een IRO-traject zijn andere belangrijke redenen voor het beëindigen van het traject de (toegenomen) gezondheidsklachten en het feit dat het re-integratiebedrijf niet aan de verwachtingen voldeed. Voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO-traject geldt dit eveneens. Voor WW-cliënten met een regulier traject is opvallend minder vaak

sprake van het beëindigen van het traject door toegenomen gezondheidsklachten. Bij deze groep heeft het UWV het traject vaker beëindigd.

Tabel 6.10 *Reden beëindiging traject zonder betaalde baan of zelfstandige arbeid*

	WW		AG	
	IRO (n Max= 263)	Reg (n Max= 190)	IRO (n Max= 181)	Reg (n Max= 178)
Ik heb een betaalde baan gevonden	53%	35%	48%	21%
Vanwege (toegenomen) gezondheidsklachten	35%	12%	29%	31%
Het re-integratiebedrijf/traject voldeed niet aan de verwachtingen	34%	5%	32%	6%
Ondanks de inspanningen van mij en het re-integratiebedrijf heb ik geen baan kunnen vinden	17%	14%	9%	12%
UWV heeft het traject beëindigd	8%	11%	9%	10%
Ik had geen behoefte meer aan het traject	5%	3%	4%	2%
Het re-integratiebedrijf heeft zich niet aan het afgesproken traject gehouden	5%	2%	4%	2%
Ik ben vrijwilligerswerk gaan doen	3%	2%	3%	3%
Ik had er geen tijd meer voor	1%	1%	1%	1%
Anders	25%	22%	27%	17%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer antwoorden mogelijk zijn.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

6.7 Samenvatting

In dit hoofdstuk zijn diverse aspecten van de uitvoering van de IRO-regeling besproken. Het betreffen ervaringen die naar voren zijn gebracht door re-integratiebedrijven, UWV-medewerkers en/of cliëntenorganisaties. Daarnaast is gebruikgemaakt van de informatie uit UWV-enquête en de cliëntenquête. Over de uitvoering van de regeling en de rol van UWV en de re-integratiebedrijven zijn de volgende positieve punten opgemerkt:

- Cliënten zijn erg betrokken bij opstellen re-integratieplan
- Cliënten zijn positief over de begeleiding van re-integratiebedrijven
- IRO-clieënten zijn tevreden over de mogelijkheden om het plan gedurende traject bij te stellen. Cliënten met een regulier traject waarderen dit aspect lager.

Maar cliënten en de uitvoering brengen ook aandachtspunten naar voren. De belangrijkste aandachtspunten zijn:

- Re-integratiebedrijven en cliëntorganisaties menen dat de voorlichting over de IRO beter kan, met name wat de keuzemogelijkheden betreft.
- De tevredenheid van cliënten over begeleiding door UWV is onder IRO-clieñten (krap) voldoende. Gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een regulier traject waarderen dit aspect met een onvoldoende. Het minst tevreden zijn de gedeeltelijk arbeidsgehandicapten die na een herbeoordeling hun uitkeringsrechten een lagere of geen uitkering hebben gekregen (zij geven gemiddeld een 5,6).

7 INHOUD TRAJECTEN

In de voorgaande rapportages kwam naar voren dat zowel cliënten als UWV'ers en re-integratiebedrijven enthousiast zijn over de IRO. Een belangrijke reden voor dit enthousiasme is dat volgens de respondenten de IRO meer mogelijkheden biedt voor maatwerk dan in reguliere trajecten mogelijk is. Om inzicht te krijgen in hoe cliënten en re-integratiebedrijven deze mogelijkheden benutten, hebben we voor de *Derde voortgangsrapportage IRO* een vergelijking gemaakt tussen IRO-trajecten en reguliere trajecten op basis van dossiers afkomstig van negen re-integratiebedrijven. Uit dit dossieronderzoek bleek dat het belangrijkste verschil tussen IRO- en reguliere trajecten in de benadering van de cliënt lijkt te zitten. Re-integratiebedrijven hebben bij IRO-clieënten meer aandacht voor de wensen en behoeften van de cliënt. Dit is het meest nadrukkelijk bij de totstandkoming van het traject en het re-integratieplan. Cliënten bepalen ten eerste zelf welk re-integratiebedrijf hun traject gaat begeleiden. Cliënten zijn daardoor meer bewust van hun eigen verantwoordelijkheid bij de re-integratie en meer gemotiveerd. Ten tweede besteden consulenten van re-integratiebedrijven bij IRO-trajecten meer aandacht aan de wensen en behoeften van de cliënt bij het opstellen van het re-integratieplan. Dit leidt ertoe dat de plannen op sommige punten specifiekere zijn. De cliënt krijgt bijvoorbeeld geen integrale sollicitatiecursus maar individuele begeleiding op een specifiek onderdeel van solliciteren.

Het dossieronderzoek hebben we voor de eindevaluatie niet opnieuw uitgevoerd. Wel hebben we IRO-clieënten gevraagd uit welke onderdelen hun plan bestaat en welke rol maatwerk speelt bij de keuze voor een IRO. Ook hebben we in de enquête onder UWV'ers gevraagd naar de verschillen tussen IRO- en reguliere trajecten.

In dit hoofdstuk gaan we achtereenvolgens in op de inhoud van IRO-trajecten (paragraaf 7.1) en in hoeverre IRO-trajecten verschillen van reguliere trajecten met betrekking tot maatwerk (paragraaf 7.2).

7.1 Trajectonderdelen IRO-trajecten

Op grond van de cliëntenquêtes geven we een beeld van de inhoud van IRO en reguliere re-integratieplannen.³⁴ We bespreken de meest voorkomende onderdelen van de IRO-plannen (zie bijlage 6 voor een volledig overzicht).

³⁴ De centrale UWV registratie bevat slechts zeer globale informatie over de inhoud van trajecten. De informatie over wel of geen scholing bleek niet bruikbaar, omdat UWV'ers dit in de praktijk niet altijd nauwkeurig invullen.

Loopbaanoriëntatie/assessment

In 34% van de re-integratieplannen van IRO-aanvragers is voorzien in een loopbaanoriëntatie of een assessment, bijvoorbeeld door middel van psychologisch onderzoek of een beroepskeuzetest. Bij de reguliere trajecten ligt dit percentage op 20-22%.

Training

In ongeveer de helft van de IRO-plannen is een training opgenomen. Van de IRO re-integratieplannen van WW'ers bevat 44% een sollicitatietraining, 26% een netwerktraining, 14% een training beroepshouding en 15% een training communicatieve vaardigheden. Bij de IRO re-integratieplannen van de gedeeltelijk arbeidsgeschikte aanvragers liggen de percentages allemaal wat lager dan bij WW'ers: 33% bevat een sollicitatietraining, 13% een netwerktraining, 9% een training communicatieve vaardigheden en 11% een training beroepshouding. Cliënten met een regulier traject volgen vaker een sollicitatietraining (64% WW'ers en 37% gedeeltelijk arbeidsgeschikten). Een training in communicatieve vaardigheden wordt minder vaak gevolgd dan bij de IRO.

Scholing

Cliënten met een IRO-traject hebben vaker vormen van scholing in hun re-integratieplan staan dan cliënten met een regulier traject. In ongeveer 20% van de IRO-plannen is een vorm van scholing opgenomen.

Persoonlijke begeleiding

Veel voorkomende onderdelen van de re-integratieplannen zijn de ondersteuning bij het zoeken naar werk en, als dat gelukt is, de begeleiding na de start van de werkzaamheden. Van de re-integratieplannen van WW'ers met een IRO traject voorziet 35% in persoonlijke ondersteuning bij het zoeken naar werk en 24% bevat het onderdeel ondersteuning na werkhervatting. Bij de IRO re-integratieplannen van arbeidsgehandicapte aanvragers is het percentage intensieve ondersteuning bij het zoeken naar werk hoger (44%). Ook ondersteuning na werkhervatting is vaker onderdeel van de re-integratieplannen van gedeeltelijk arbeidsgeschikten (33%). De inzet van persoonlijke begeleiding is lager bij cliënten met een regulier traject. 32% van WW'ers met een regulier traject wordt begeleid bij het zoeken naar werk en 12% krijgt persoonlijke begeleiding na werkhervatting. Deze percentages liggen bij gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een regulier traject iets hoger (38% en 23%). Zowel onder de WW'ers als de gedeeltelijk arbeidsgeschikten voorzien de re-integratieplannen van IRO-cliënten meer in persoonlijke begeleiding.

7.2 Ruimte voor maatwerk

Cliënten waarderen mogelijkheden voor maatwerk

Aan de geënquêteerde cliënten is gevraagd welke overwegingen een rol hebben gespeeld bij de keuze voor een IRO. De drie belangrijkste overwegingen zijn dat het IRO-traject is afgestemd op de persoonlijke situatie van de cliënt, het advies van de re-integratiecoach of arbeidsdeskundige en dat de IRO keuze biedt uit verschillende re-integratiebedrijven (zie tabel 7.1). Twee van de drie meest genoemde overwegingen verwijzen naar de mogelijkheden voor meer maatwerk. In de ogen van de cliënt biedt een IRO-traject meer mogelijkheden voor maatwerk.

Tabel 7.1 *Overwegingen cliënten bij keuze voor de IRO*¹

	WW (n=439)	AG (n=441)
Het IRO-traject is afgestemd op mijn persoonlijke situatie	32%	34%
Advies van de arbeidsdeskundige of de re-integratiecoach van UWV	30%	34%
De IRO biedt meer mogelijkheden om zelf het re-integratietraject vorm te geven	13%	17%
Bij de IRO kan ik kiezen uit meer re-integratiebedrijven	23%	20%
De IRO biedt meer mogelijkheden om scholing of opleiding op te nemen in traject	17%	15%
Advies van het CWI	15%	6%
Ik ben ontevreden over het re-integratietraject dat ik eerder volgde	11%	18%
Met een IRO kan ik sneller starten met mijn re-integratietraject	12%	9%
Ik heb een sterke voorkeur voor een bepaald re-integratiebedrijf	7%	8%
Advies van re-integratiebedrijf	6%	6%
Advies van de (onafhankelijke) arbeidsadviseur	3%	5%
Anders	8%	13%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer overwegingen een rol kunnen spelen bij de keuze voor een IRO.

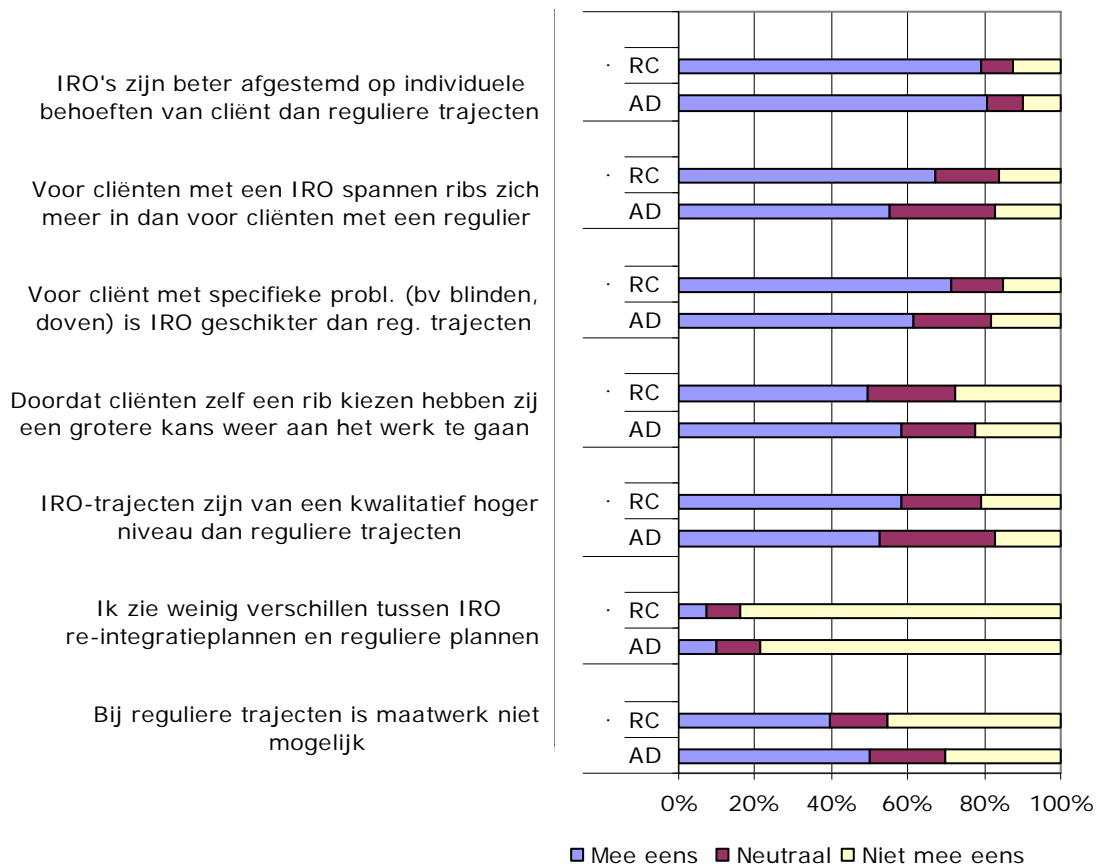
Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Binnen de groep gedeeltelijk arbeidsgeschikten vinden Wajong'ers de overwegingen dat er meer keuze is uit re-integratiebedrijven en dat men op advies van het CWI een keuze maakt relatief minder belangrijk. Advies van een re-integratiebedrijf en sneller kunnen starten met een traject zijn voor deze Wajong'ers relatief belangrijk (zie bijlage 5, tabel B5.17).

UWV'ers: IRO-traject beter afgestemd op behoefte cliënt

We hebben middels een enquête ook arbeidsdeskundigen en re-integratiecoaches gevraagd hoe zij de verschillen tussen IRO- en reguliere trajecten zien. Figuur 7.1 bevat de reactie op een aantal stellingen over deze verschillen. Volgens re-integratiecoaches en arbeidsdeskundigen zijn er duidelijk verschillen tussen IRO en reguliere trajecten. De IRO-trajecten zijn beter afgestemd op de individuele behoefte van cliënten. Ook spannen re-integratiebedrijven zich meer in voor IRO-cliënten dan voor cliënten die reguliere trajecten volgen. Dat wil echter niet zeggen dat in reguliere trajecten niet meer maatwerk mogelijk zou zijn: 40% van de re-integratiecoaches en 50% van de arbeidsdeskundigen vindt dat dit wel mogelijk is. Ten slotte ziet ongeveer 80% van de re-integratiecoaches en de arbeidsdeskundigen wel degelijk verschillen tussen IRO-trajecten en reguliere trajecten.

Figuur 7.1 UWW'ers over verschillen tussen IRO- en reguliere trajecten

Bron: APE UWW-enquête 2008

7.3 Samenvatting

In dit hoofdstuk is dieper ingegaan op de mogelijkheden die de IRO biedt voor meer maatwerk en op de verschillen tussen IRO- en reguliere trajecten. Hieronder vatten we de belangrijkste bevindingen samen.

Trajectonderdelen IRO-trajecten

- Ongeveer een derde van de IRO-plannen voorziet in een loopbaanoriëntatie of assessment.
- In de helft van de trajectplannen is een vorm van training opgenomen. De meest voorkomende trainingen zijn sollicitatie- en netwerktrainingen.
- 20% van de IRO-plannen bevat een vorm van scholing. Dit is iets minder dan uit de *Vierde voortgangsrapportage IRO* blijkt. De reden hiervoor is niet bekend.

- 35% van de re-integratieplannen van WW'ers bevat persoonlijke begeleiding bij het zoeken naar werk voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten ligt dit percentage nog wat hoger: 44%. Persoonlijke begeleiding na werkhervatting vindt plaats bij 24% van de WW'ers met een IRO-traject en 33% van de gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Deze percentages zijn iets hoger dan in de *Vierde voortgangsrapportage IRO*.

Verskil IRO en reguliere trajecten

- Zowel cliënten als UWV'ers waarderen de mogelijkheden die de IRO biedt voor maatwerk. UWV'ers vinden dat de IRO-trajecten beter zijn afgestemd op de behoeften van de cliënt en zij zien duidelijke verschillen tussen IRO- en reguliere trajecten. Toch vindt ongeveer 40% van de UWV'ers dat er ook bij reguliere trajecten maatwerk mogelijk is.

8 KENMERKEN RE-INTEGRATIEBEDRIJVEN

8.1 Inleiding

Met de IRO hebben cliënten de mogelijkheid gekregen zelf een re-integratiebedrijf uit te kiezen. Cliënten en re-integratiebedrijven hebben daar veelvuldig gebruik van gemaakt: het aantal bedrijven waarmee UWV een contract voor het uitvoeren van re-integratietrajecten heeft, is gegroeid van ongeveer 60 bedrijven (op het moment voor invoering van de IRO) naar meer dan 1.600 bedrijven in 2008. In totaal zijn er de afgelopen jaren 2.505 bedrijven betrokken geweest bij de uitvoering van de IRO.

Vanaf begin 2006 legt UWV meer nadruk op de kwaliteit van de op basis van de IRO gecontracteerde bedrijven. Jaarlijks toetst UWV met audits of de re-integratiebedrijven voldoen aan de in het beoordelingskader gestelde kwaliteitseisen. Naar aanleiding van de uitkomsten van de audits heeft UWV in een aantal gevallen overeenkomsten met re-integratiebedrijven opgezegd. Dit heeft ertoe geleid dat het aantal IRO-bedrijven is afgenomen tot 1.600 in 2008.

Dit hoofdstuk gaat in op hoe de op basis van de IRO gecontracteerde re-integratiebedrijven verschillen van de op basis van de aanbestedingsprocedure gecontracteerde re-integratiebedrijven. We brengen hierbij op basis van de gegevens uit de UWV-registraties de volgende kenmerken in kaart:

- Marktaandeel en omvang (aantal IRO-trajecten)
- Kosten trajecten
- Resultaten trajecten

8.2 Omvang IRO- en reguliere bedrijven

Tabel 8.1 geeft het aantal bedrijven en het marktaandeel van deze bedrijven die respectievelijk alleen IRO-trajecten, zowel IRO- als reguliere trajecten en alleen reguliere trajecten uitvoeren. Het marktaandeel is uitgedrukt in het percentage trajecten dat bij dat type bedrijf wordt gevolgd. Het gaat om alle trajecten die tussen 1 januari 2004 en 1 april 2008 zijn gestart. De 2.425 bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren (IRO-bedrijven) hebben 68% van de IRO-markt in handen. De 80 bedrijven die zowel IRO-trajecten uitvoeren als de reguliere, aanbestede trajecten, begeleiden 32% van de IRO-trajecten. Deze groep bedrijven heeft wel bijna de gehele markt voor reguliere trajecten in handen. Slechts vijf bedrijven voeren alleen reguliere trajecten uit.

Tabel 8.1 *Typen re-integratiebedrijven naar marktaandeel IRO en reguliere trajecten (trajecten gestart 1-1-2004 tot 1-4-2008)*

	Aantal bedrijven	Marktaandeel (als % trajecten)	
		IRO (n=90.748)	Regulier (n=147.369)
Re-integratiebedrijven met:			
alleen IRO-trajecten	2.425	68%	
IRO en reguliere trajecten	80	32%	93%
alleen reguliere trajecten	5		7%
Totaal	2.510	100%	100%

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

De alleen op basis van de IRO gecontracteerde bedrijven zijn in termen van aantal trajecten over het algemeen kleiner dan de bedrijven die zowel reguliere als IRO-trajecten uitvoeren (zie tabel 8.2). Bedrijven met alleen IRO-trajecten en maximaal 100 IRO-trajecten beslaan ruim een derde van de IRO-markt. Tweederde van de IRO-markt is in handen van bedrijven met meer dan 500 trajecten.

Tabel 8.2 *Omvang re-integratiebedrijven uitgedrukt in IRO-trajecten naar type re-integratiebedrijf (trajecten gestart in de periode 1-1-2004 tot 1-4-2008)*

	Re-integratiebedrijven met:		Totaal
	alleen IRO-trajecten	IRO- en reguliere trajecten	
	% trajecten	% trajecten	% trajecten
1-10 IRO-trajecten	5%	0%	5%
11-50 IRO-trajecten	15%	0%	16%
51-100 IRO-trajecten	14%	1%	14%
101-500 IRO-trajecten	28%	10%	38%
> 500 IRO-trajecten	5%	22%	27%
Totaal	68%	32%	100%

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

8.3 Type bedrijven

Bedrijven die zowel IRO als reguliere trajecten uitvoeren zijn gemiddeld niet alleen groter (zie tabel 8.2), ze hebben ook een meer gevarieerde clientèle (zie tabel 8.3). 91% van deze bedrijven hebben zowel cliënten die een gedeeltelijk arbeidsgeschiktheids status hebben als cliënten die werkloos zijn. Er zijn bijna geen bedrijven met zowel IRO als reguliere trajecten die alleen WW'ers begeleiden. Bij de bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren heeft 43% of alleen trajecten met WW'ers of alleen met gedeeltelijk arbeidsgeschikten.

Tabel 8.3 *Specialisatie re-integratiebedrijven in AG of WW naar type re-integratiebedrijf (IRO-trajecten gestart 1-1-2004 tot 1-4-2008)*

	Re-integratiebedrijven met:	
	alleen IRO-trajecten (n=2.425)	IRO- en reguliere trajecten (n=80)
<i>IRO-trajecten</i>		
alleen AG-trajecten	14%	8%
alleen WW-trajecten	29%	1%
zowel AG als WW-trajecten	57%	91%
aal	100%	100%

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

8.4 Kosten en resultaten IRO en reguliere bedrijven

Tabel 8.4 geeft de gemiddelde kosten per IRO-traject van bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren en van bedrijven die zowel IRO-trajecten als reguliere trajecten begeleiden en ook naar omvang van de bedrijven. De gemiddelde prijs van een IRO-traject ligt bij bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren hoger dan bij gemengde bedrijven. Het verschil bedraagt € 200. Bij de gemengde bedrijven neemt de gemiddelde trajectprijs af naarmate de omvang groter wordt.

Tabel 8.4 *Gemiddelde trajectprijs IRO-trajecten (trajecten gestart in de periode 1-1-2004 tot 1-7-2007)*

	Re-integratiebedrijven met:	
	alleen IRO-trajecten (n=2.425)	IRO- en reguliere trajecten (n=80)
<i>IRO-trajecten</i>		
Gemiddelde trajectprijs	€ 4.650	€ 4.450
1-10 IRO-trajecten	€ 4.610	€ 4.745
11-50 IRO-trajecten	€ 4.680	€ 4.710
51-100 IRO-trajecten	€ 4.680	€ 4.445
101-500 IRO-trajecten	€ 4.600	€ 4.560
> 500 IRO-trajecten	€ 4.810	€ 4.395

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel 8.5 bevat de IRO-beëindigings- en plaatsingspercentages van IRO-bedrijven en van bedrijven die zowel IRO- als reguliere trajecten uitvoeren en naar omvang van de bedrijven. Het beëindigingpercentage voor IRO-trajecten ligt bij de gemengde bedrijven op 71% en bij de bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren op 65%. Bij de berekening van het plaatsingspercentage is gekeken of de trajecten die gestart zijn in de januari 2004 tot en met juni 2007 op peildatum 1 april 2008 in een plaatsing hadden geresulteerd. Gemiddeld is er nauwelijks verschil tussen het plaatsingspercentage van IRO-trajecten die gestart zijn bij bedrijven met alleen IRO-trajecten en degene die gestart zijn bij gemengde bedrijven. Dit is gewogen gemiddelde. Wanneer we naar de plaatsingscijfers naar omvang van de bedrijven kijken is te zien dat IRO-bedrijven over het algemeen een hoger plaatsingspercentage realiseren dan de gemengde bedrijven. In het gewogen gemiddelde tellen de lage cijfers van de bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren met maximaal 50 trajecten echter relatief zwaar mee, omdat er verhoudingsgewijs veel van deze bedrijven zijn (zie tabel 8.3).

Tabel 8.5 *Typen re-integratiebedrijven naar plaatsingspercentages (per 1 april 2008) van trajecten gestart in de periode 1-1-2004 tot 1-7-2007*

Bedrijven met:	Beëindigingspercentage		Plaatsingspercentage	
	alleen IRO	IRO en regulier	alleen IRO	IRO en regulier
Totaal	65%	71%	41%	40%
1-10 IRO-trajecten	59%	54%	32%	29%
11-50 IRO-trajecten	60%	59%	38%	31%
51-100 IRO-trajecten	64%	73%	41%	40%
101-500 IRO-trajecten	68%	68%	43%	39%
> 500 IRO-trajecten	70%	72%	46%	40%

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

8.5 Samenvatting

In dit hoofdstuk zijn verschillen tussen re-integratiebedrijven die op basis van alleen IRO-trajecten gecontracteerd zijn en de re-integratiebedrijven die op basis van de aanbestedingsprocedure worden gecontracteerd belicht. Hieronder vatten we de belangrijkste bevindingen samen:

- Het aantal bedrijven waarmee UWV een contract heeft voor het uitvoeren van re-integratietrajecten, is gegroeid van ongeveer 60 bedrijven (op het moment voor invoering van de IRO) naar meer dan 1.600 bedrijven in 2008. In totaal zijn er de afgelopen jaren 2.505 bedrijven betrokken geweest bij de uitvoering van de IRO. Vanaf begin 2006 legt UWV meer nadruk op de kwaliteit van de op basis van de IRO gecontracteerde bedrijven. Jaarlijks toetst UWV met audits of de re-integratiebedrijven voldoen aan de in het beoordelingskader gestelde kwaliteitseisen. Naar aanleiding van de uitkomsten van de audits heeft UWV in een aantal gevallen overeenkomsten met re-integratiebedrijven opgezegd. Dit heeft ertoe geleid dat het aantal IRO-bedrijven is afgenomen tot 1.600 in 2008.
- Sinds de introductie van de IRO in 2004 zijn er in totaal 2505 bedrijven die IRO-trajecten hebben uitgevoerd, 80 daarvan voeren ook reguliere trajecten uit, de rest doet alleen IRO-trajecten. De bedrijven die alleen gericht zijn op IRO-trajecten hebben 68% van de IRO-markt in handen.

- Bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren zijn gemiddeld kleiner dan de andere IRO-aanbieders. Een derde van de IRO-trajecten wordt uitgevoerd door IRO-bedrijven die maximaal 100 trajecten hebben uitgevoerd.
- De plaatsingspercentages van de bedrijven die alleen op IRO-trajecten gericht zijn, zijn iets hoger dan de plaatsingspercentages van de overige IRO-aanbieders.
- IRO-trajecten bij bedrijven die alleen IRO-trajecten uitvoeren zijn gemiddeld ongeveer € 200 duurder dan trajecten bij andere IRO-aanbieders.

9 PRB EXPERIMENT

Vooruitlopend op een landelijke regeling die uitkeringsgerechtigden meer invloed geeft op hun re-integratie is er vanaf 1998 geëxperimenteerd met het Persoonsgebonden Re-integratiebudget (PRB). De positieve ervaringen met dit experiment hebben geresulteerd in de introductie van de landelijke IRO in 2004. Om beide regelingen te kunnen vergelijken is het experiment met het PRB voortgezet. In drie regio's kunnen gedeeltelijk arbeidsgeschikten voor hun re-integratie niet alleen een IRO maar ook een PRB aanvragen. De regelingen verschillen, zo beheert de cliënt zelf het budget en kent het PRB geen resultaatfinanciering, ligt de maximumprijs lager en mag een traject maximaal een jaar duren (zie tabel 2.1 voor overzicht van de verschillen). In dit hoofdstuk vergelijken wij het gebruik, de kosten en resultaten van het PRB-experiment en de IRO. Paragraaf 9.1 gaat over ontwikkelingen in het gebruik van PRB-trajecten. In paragraaf 9.2 komen de kosten en resultaten aan bod. Paragraaf 9.3 bevat een samenvatting.

9.1 Gebruik PRB

We vergelijken de IRO-trajecten met de PRB-trajecten die vanaf 1 januari 2002 zijn gestart.³⁵ Sinds 2002 zijn er 1.038 cliënten met een PRB-traject gestart (zie tabel 9.1). Vanaf begin 2005 starten er elk jaar ongeveer 200 PRB-trajecten. In de eerste acht maanden van 2008 zijn er 94 trajecten gestart. Wanneer dit representatief is voor de rest van 2008 zal het aantal PRB aanvragen dit jaar net onder het niveau van 2007 uitkomen.

Tabel 9.1 Aantal PRB-trajecten per jaar (trajecten gestart in periode 1-1-2002 tot 1-9-2008)

Jaar van aanvang	Aantal trajecten
2002	21
2003	92
2004	120
2005	219
2006	290
2007	202
januari t/m augustus 2008	94
Totaal 2002 - augustus 2008	1.038

Bron: UWV 1-9-2008, APE-bewerking

³⁵ Voor deze periode is nog niet eerder onderzoek gedaan naar het gebruik, de kosten en de prestaties van de experimentele PRB-regeling. Voor de periode tot 2002 zijn wel evaluaties uitgevoerd.

Tabel 9.2 geeft de kenmerken van PRB-cliënten. De man/vrouw verhouding is wisselt over de jaren, maar gemiddeld is 54% van de cliënten vrouw. De gemiddelde leeftijd is over het totaal 34,9 jaar. De gemiddelde leeftijd is in de loop der jaren afgenomen. In 2003 was de gemiddelde leeftijd nog bijna 37 jaar. In 2007 daalt de gemiddelde leeftijd naar 32 jaar. Gemiddeld heeft ongeveer 2% van de PRB-cliënten een Wajong-uitkering.³⁶

In vergelijking met gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO-traject zijn de PRB-cliënten iets vaker vrouwen en gemiddeld vier jaar jonger. Wajong'ers maken verhoudingsgewijs minder gebruik van de PRB dan van de IRO.

Tabel 9.2 *PRB-trajecten naar geslacht, leeftijd en type uitkering (trajecten gestart in periode 1-1-2002 tot 1-9-2008)*

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Totaal
	(n=21)	(n=92)	(n=120)	(n=219)	(n=290)	(n=202)	(n=94)	(n=1.038)
<i>Geslacht</i>								
Mannen	48%	34%	40%	41%	49%	56%	44%	46%
Vrouwen	52%	66%	60%	59%	51%	44%	56%	54%
<i>Leeftijd</i>								
jonger dan 20 jaar	*	0%	3%	5%	6%	20%	23%	14%
20 – 29 jaar		23%	19%	23%	22%	28%	13%	22%
30 – 39 jaar		34%	38%	34%	24%	19%	28%	28%
40 – 49 jaar		33%	27%	23%	24%	18%	21%	24%
50 – 57,5 jaar		8%	12%	13%	9%	10%	13%	10%
ouder dan 57,5 jaar		0%	0%	2%	0%	2%	3%	1%
Gemiddelde leeftijd (in jaren)	38,0	36,8	37,3	37,3	33,0	32,2	35,3	34,9
<i>Type uitkering</i>								
WAO/WAZ	100%	100%	100%	100%	96%	96%	100%	98%
Wajong	0%	0%	0%	0%	4%	4%	0%	2%

* het aantal trajecten is te klein om een verdeling aan te geven.

Bron: UWV 1-9-2008, APE-bewerking

³⁶ In voorgaande rapportages lag dit percentage hoger. Echter voor deze rapportage hebben we een andere indicator gebruikt om Wajong'ers te onderscheiden. De variabele die we in de voorgaande rapportages gebruikten is niet beschikbaar, omdat UWV op een ander registratiesysteem is overgegaan.

9.2 Kosten en resultaten PRB

Kosten

Sinds een aantal jaren registreert UWV de PRB-trajecten in een nieuw registratiesysteem. Dit nieuwe systeem bevat geen gegevens over de kosten van de PRB-trajecten. Daarom beschikken we niet over recente kostprijsinformatie van PRB's. Uit de *Derde Voortgangsrapportage IRO* blijkt dat de gemiddelde prijs van PRB's die tot en met april 2006 gestart zijn, € 5.775 is. Hiermee is een PRB-traject gemiddeld duurder dan een IRO-traject.

PRB en werkhervatting

UWV houdt voor PRB-trajecten niet het aantal plaatsingen bij, omdat voor PRB's geen resultaatfinanciering geldt. Daarom is het niet mogelijk de resultaten van de PRB met de IRO te vergelijken op dezelfde wijze als in hoofdstuk 4 reguliere trajecten met IRO-trajecten zijn vergeleken. In de *Derde Voortgangsrapportage IRO* is via een koppeling met het UWV-dienstverbandenbestand nagegaan of de cliënten die een PRB hebben gehad na de start van hun traject een dienstverband zijn aangegaan. Hieruit bleek dat de plaatsingspercentages van PRB-trajecten op een vergelijkbaar niveau liggen als van de IRO-trajecten.

Gemiddelde duur PRB

Tabel 9.3 geeft de gemiddelde duur van de trajecten. De einddatum van trajecten is niet eenduidig geregistreerd. Voor de meer recente trajecten is het de beoogde einddatum, voor de trajecten voor 2006 is het de feitelijke einddatum en in een aantal gevallen is het een administratieve einddatum. Gemiddeld duurt een PRB-traject 17,5 maanden. Dit is langer dan de wettelijke maximumduur van een jaar. Met name trajecten die in de periode 2002-2006 zijn gestart duren veel langer dan een jaar. Na 2006 is de duur van trajecten over het algemeen ongeveer een jaar.

Tabel 9.3 *Duur PRB-trajecten (trajecten gestart in periode 1-1-2002 tot 1-9-2008)*

	Totaal
n=	1.038
gemiddelde looptijd (in mnd)	17,3

Bron: UWV 1-9-2008, APE-bewerking

9.3 Samenvatting

Vooruitlopend op een landelijke regeling die uitkeringsgerechtigden meer invloed zou geven op hun re-integratie is er vanaf 1998 geëxperimenteerd met het Persoonsgebonden Re-integratiebudget (PRB). De positieve ervaringen met dit experiment hebben geresulteerd in de introductie van de landelijke IRO in 2004. Om beide regelingen te kunnen vergelijken is het experiment met het PRB voortgezet. In drie regio's kunnen gedeeltelijk arbeidsgeschikten voor hun re-integratie niet alleen een IRO maar ook een PRB aanvragen. De regelingen verschillen, zo beheert de cliënt zelf het budget en kent het PRB geen resultaatfinanciering, ligt de maximumprijs lager en mag een traject maximaal een jaar duren.

In de regio's waar het PRB-experiment loopt, heeft de populariteit van de IRO niet geleid tot minder belangstelling voor het PRB-experiment. Echter absoluut gezien blijft het gebruik van het PRB beperkt. In vergelijking met gedeeltelijk arbeidsgeschikten met een IRO-traject maken vrouwen en jongeren vaker gebruik van de PRB. De PRB is ten opzichte van de IRO minder populair onder Wajong'ers. De PRB-trajecten die tussen 2002 en 2008 gestart zijn, duren gemiddeld anderhalf jaar. Dit is langer dan de formele maximale looptijd van een jaar, maar ongeveer net zo lang als een IRO-traject gemiddeld duurt. Recente gegevens over kosten en werkhervattingen zijn niet beschikbaar. Uit de analyses die in 2006 zijn uitgevoerd in het kader van de monitoring IRO blijkt dat de PRB-trajecten gemiddeld duurder zijn dan IRO-trajecten. Het aantal werkhervattingen bleek op een vergelijkbaar niveau te liggen.

Bijlagen

BIJLAGE 1: RESPONDENTEN RE-INTEGRATIEBEDRIJVEN

Re-integratiebedrijven:

Kees Kloet	USG Restart
Pieter Ruyter	USG Restart
Inge Brakenhoff	Agens
Rob de Jager	Agens
Hans van Iersel	Alexander Calder
Richard Albers	Alexander Calder
Annelies Gieling	Re-Activate
Jolet Woordes	Boaborea

BIJLAGE 2: DEELNEMERS EXPERTMEETING

Topicmeeting:

Else Roetering	- Landelijke Cliëntenraad
Geert Beckers	- UWV
Ivo Kooijmans	- UWV
Marius Dellenbag	- UWV
Fiona de Wilde	- UWV
Oscar Douenburg	- Boaborea
Petra Hoogenes	- Boaborea/WorkOut
Hans Koemans	- IWI
Margreet van Oostrom	- ministerie van SZW
Marion Vreeburg	- ministerie van SZW

BIJLAGE 3: BEGELEIDINGSCOMMISSIE

Begeleidingscommissie:

Marius Dellenbag	- UWV Staf Inkoop Re-integratie
Marcel Einerhand	- Ministerie van SZW
Margreet van Oostrom	- Ministerie van SZW
Marion Vreeburg	- Ministerie van SZW

BIJLAGE 4: AANVULLENDE INFORMATIE HOOFDSTUK 3 EN 4

Tabel B4.1 IRO-aanvragen naar de herkomst van aanvrager (1-1-2004 tot 1-4-2008)

		Aanvragen		Afgewezen		Gestarte trajecten	
WW totaal		53.668	100%	964	2%	52.704	98%
AG totaal		39.229	100%	1079	3%	38.229	97%
Totaal		92.976	100%	2043	2%	90.933	98%
AO onbekend		15.770	100%	398	3%	15.372	97%
WAO/WAZ	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger	9.627	100%	294	3%	9.333	97%
	uitkering lager	4.177	100%	113	3%	4.064	97%
	uitkering beëindigd	2.868	100%	59	2%	2.809	98%
WAJONG	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger	6.488	100%	203	3%	6.285	97%
	uitkering lager	114	100%	4	4%	110	96%
	uitkering beëindigd	252	100%	8	3%	244	97%

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.2 IRO-aanvragen, naar kwartaal, totaal en per type aanvrager (1-1-2004 tot 1-4-2008)

Totaal (WW+AG)	2004				2005				2006				2007				2008	Totaal
	kwartaal	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	
Aanvragen	59	535	1.262	3.842	6.382	7.168	6.792	7.504	7.385	7.076	6.711	7.155	7.019	6.465	5.768	6.047	5.811	92.981
waarvan																		
- Afgewezen	5	6	25	45	67	308	192	156	156	129	106	106	121	130	160	165	171	2.048
- Gestarte trajecten	54	529	1.237	3.797	6.315	6.860	6.600	7.348	7.229	6.947	6.605	7.049	6.898	6.335	5.608	5.882	5.640	90.933

WW'ers	2004				2005				2006				2007				2008	Totaal
	kwartaal	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	
Aanvragen	36	365	826	2.705	4.769	5.236	4.617	5.111	3.965	3.898	3.451	3.662	3.515	3.267	2.578	2.757	2.915	53.673
waarvan																		
- Afgewezen	5	5	14	28	41	181	114	80	68	62	46	55	42	67	52	52	57	969
- Gestarte trajecten	31	360	812	2.677	4.728	5.055	4.503	5.031	3.897	3.836	3.405	3.607	3.473	3.200	2.526	2.705	2.858	52.704

Gedeeltelijk arbeidsgeschikten	2004				2005				2006				2007				2008	Totaal
	kwartaal	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	
Aanvragen	23	170	436	1.137	1.613	1.932	2.175	2.393	3.420	3.178	3.260	3.493	3.504	3.198	3.190	3.290	2.896	39.308
waarvan																		
- Afgewezen	0	1	11	17	26	127	78	76	88	67	60	51	79	63	108	113	114	1.079
- Gestarte trajecten	23	169	425	1.120	1.587	1.805	2.097	2.317	3.332	3.111	3.200	3.442	3.425	3.135	3.082	3.177	2.782	38.229

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.3 Type uitkering cliënten naar arbeidsgeschiktheidsgroep, gestarte IRO- en reguliere trajecten (1-1-2004 tot 1-4-2008)

	IRO	Regulier
WW	58%	52%
AG	42%	48%
AG onbekend	40%	33%
WAO/WAZ geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger	24%	29%
WAO/WAZ uitkering lager	11%	9%
WAO/WAZ uitkering beëindigd	7%	17%
WAJONG geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger	16%	10%
WAJONG uitkering lager/ beëindigd	1%	1%
Totaal	100% (n=90.921)	100% (n=147.419)

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.4 Leeftijd cliënten naar arbeidsgeschiktheidsgroep, gestarte IRO- en reguliere trajecten (1-1-2004 tot 1-4-2008)

	AG onbekend		WAO/WAZ					
			geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering lager		uitkering beëindigd	
	IRO	Regulier	IRO	Regulier	IRO	Regulier	IRO	Regulier
jonger dan 20 jaar	3%	5%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
20 - 29 jaar	14%	15%	6%	8%	4%	7%	8%	13%
30 - 39 jaar	33%	29%	24%	26%	32%	37%	38%	46%
40 - 49 jaar	33%	30%	37%	35%	57%	52%	48%	38%
50 - 57,5 jaar	14%	18%	27%	27%	8%	4%	6%	3%
ouder dan 57,5 jaar	3%	4%	5%	5%	0%	0%	0%	0%
Totaal	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%
Gemiddelde leeftijd	39,8	40,1	44,6	44,1	41,9	40,4	40,2	38,1
	(n= 15.372)	(n= 23.817)	(n=9.333)	(n=20.313)	(n= 4.064)	(n= 6.339)	(n= 2.809)	(n= 12.271)

(vervolg tabel B4.4)

	WAJONG			
	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering lager/ beëindigd	
	IRO	Regulier	IRO	Regulier
jonger dan 20 jaar	23%	32%	4%	7%
20 - 29 jaar	59%	54%	67%	78%
30 - 39 jaar	14%	11%	23%	14%
40 - 49 jaar	4%	2%	5%	2%
50 - 57,5 jaar	0%	1%	0%	0%
ouder dan 57,5 jaar	0%	0%	0%	0%
Totaal	100%	100%	100%	100%
Gemiddelde leeftijd	25,1	23,9	28,0	25,8
	(n= 6.285)	(n= 7.416)	(n= 354)	(n= 966)

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.5 Geslacht cliënten naar arbeidsgeschiktheidsgroep, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-4-2008)

	AG onbekend		WAO/WAZ					
			geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering lager		uitkering beëindigd	
	IRO	Regulier	IRO	Regulier	IRO	Regulier	IRO	Regulier
Mannen	46%	51%	53%	52%	39%	44%	37%	32%
Vrouwen	54%	49%	47%	48%	61%	56%	63%	68%
Totaal	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%
	(n= 15.372)	(n= 23.817)	(n= 9.333)	(n= 20.313)	(n= 4.064)	(n= 6.339)	(n= 2.809)	(n= 12.271)

(vervolg tabel B4.5)

	WAJONG			
	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering lager/ beëindigd	
	IRO	Regulier	IRO	Regulier
Mannen	59%	59%	40%	41%
Vrouwen	41%	41%	60%	59%
Totaal	100%	100%	100%	100%
	(n= 6.285)	(n= 7.416)	(n= 354)	(n= 966)

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.6 Kosten van IRO- en reguliere trajecten *WW'ers* per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-4-2008)

WW'ers	2004				2005				2006				2007				2008	
	Kwartaal	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I
IRO																		
< € 5.000	100%	75%	77%	81%	82%	83%	82%	88%	91%	92%	89%	92%	92%	91%	91%	94%	94%	94%
€ 5.000 – € 7.500	0%	18%	18%	15%	12%	12%	13%	8%	6%	6%	5%	6%	6%	6%	6%	4%	4%	4%
> € 7.500	0%	6%	5%	5%	6%	5%	5%	4%	3%	2%	6%	2%	3%	3%	3%	2%	2%	2%
Gemiddelde prijs	€3.388	€4.128	€4.004	€4.183	€4.564	€4.697	€4.751	€4.531	€4.310	€4.225	€4.455	€4.306	€4.357	€4.335	€4.368	€4.291	€4.267	€4.267
n=	7	114	475	1.728	4.072	4.734	4.232	4.812	3.705	3.635	3.227	3.464	3.310	3.073	2.430	2.611	2.748	2.748
Regulier																		
< € 5.000	100%	99%	99%	98%	98%	98%	99%	99%	99%	99%	99%	99%	100%	100%	100%	100%	100%	100%
€ 5.000 – € 7.500	0%	1%	1%	2%	2%	2%	1%	1%	1%	1%	1%	1%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
> € 7.500	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
Gemiddelde prijs	€3.237	€3.361	€3.361	€3.519	€3.430	€3.450	€3.377	€3.418	€3.469	€3.522	€3.496	€3.549	€2.411	€2.448	€2.249	€2.131	€2.809	€2.809
n=	7.552	11.511	10.520	9.188	7.644	5.337	3.075	4.652	2.531	2.212	1.860	2.469	1.120	856	1.555	2.842	23	23

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.7 Kosten van IRO- en reguliere trajecten *gedeeltelijk arbeidsgeschikten* per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-4-2008)

Gedeeltelijk ar- beidsgeschikten	2004				2005				2006				2007				2008	
	Kwartaal	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I
IRO																		
< € 5.000	100%	71%	76%	75%	72%	74%	71%	75%	79%	79%	81%	80%	78%	77%	75%	78%	78%	78%
€ 5.000 – € 7.500	0%	18%	17%	18%	19%	18%	20%	17%	15%	15%	13%	15%	16%	17%	18%	17%	17%	18%
> € 7.500	0%	11%	7%	7%	9%	9%	9%	8%	6%	6%	5%	5%	6%	6%	7%	5%	5%	4%
Gemiddelde prijs	€4.425	€4.108	€4.040	€4.285	€4.899	€4.983	€5.093	€4.924	€4.780	€4.775	€4.637	€4.652	€4.817	€4.817	€4.928	€4.830	€4.845	€4.845
n=	1	73	271	812	1.350	1.644	1.886	2.182	3.182	2.931	2.908	3.189	3243	2934	2935	3017	2629	2629
Regulier																		
< € 5.000	72%	73%	83%	83%	85%	84%	91%	88%	88%	87%	91%	91%	94%	93%	94%	93%	94%	94%
€ 5.000 – € 7.500	22%	20%	13%	13%	12%	14%	7%	9%	10%	11%	7%	7%	4%	5%	6%	6%	6%	4%
> € 7.500	6%	6%	4%	4%	3%	2%	2%	2%	2%	3%	2%	2%	2%	2%	1%	1%	1%	1%
Gemiddelde prijs	€4.387	€4.489	€4.302	€4.306	€4.304	€4.441	€4.413	€4.499	€4.514	€4.577	€3.585	€3.415	€3.165	€3.265	€2.983	€2.998	€2.994	€2.994
n=	6.627	6.890	6.784	7.108	5.391	5.373	4.432	4.693	3.856	3.075	2.641	3.341	2.943	2.217	2.124	1.796	703	703

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.8 Kosten van IRO- en reguliere trajecten naar *arbeidsgeschiktheidsgroep*, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-4-2008)

	AG onbekend	WAO/WAZ			WAJONG	
		geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger	uitkering lager	uitkering beëindigd	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger	uitkering lager/ beëindigd
IRO	(n=14.298)	(n=8.574)	(n=3.787)	(n=2.569)	(n=5.631)	(n=317)
< € 5.000	80%	76%	76%	78%	72%	72%
€ 5.000 – € 7.500	14%	17%	18%	15%	20%	22%
> € 7.500	6%	7%	6%	7%	7%	6%
Totaal	100%	100%	100%	100%	100%	100%
Gemiddelde prijs	€4.710	€4.852	€4.871	€4.807	€4.928	€4.879
Regulier	(n=23.417)	(n=20.014)	(n=6.244)	(n=12.062)	(n=7.272)	(n=957)
< € 5.000	87%	85%	90%	90%	66%	75%
€ 5.000 – € 7.500	10%	12%	9%	9%	27%	20%
> € 7.500	4%	3%	2%	1%	7%	5%
Totaal	100%	100%	100%	100%	100%	100%
Gemiddelde prijs	€3.960	€4.143	€3.951	€4.066	€4.995	€4.662
IRO/Regulier						
IRO-effect prijs	1,2	1,2	1,2	1,2	1,0	1,0

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.9 Beëindigings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008 *gedeeltelijk arbeidsgeschikten uitkeringssituatie onbekend* per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007)

Gedeeltelijk arbeidsge- schikten AG-subgroep onbekend	2004				2005				2006				2007		
	<i>IRO</i>	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
Aantal gestarte trajecten	7*	46*	121	387	504	652	783	897	1382	1326	1.366	1.317	1.354	1.261	
Beëindigingpercentage			98%	96%	91%	85%	81%	78%	70%	59%	52%	38%	33%	18%	
Plaatsingspercentage			52%	48%	45%	48%	42%	39%	40%	33%	30%	24%	20%	11%	
Regulier															
Aantal gestarte trajecten	2.591	2658	2368	2273	1631	1581	1151	1141	1153	919	870	1.117	1.153	944	
Beëindigingpercentage	100%	100%	99%	99%	97%	95%	90%	87%	79%	67%	57%	40%	28%	14%	
Plaatsingspercentage	36%	33%	34%	35%	33%	34%	30%	28%	31%	26%	21%	16%	12%	6%	
<i>IRO/regulier</i>															
IRO-effect beëindigingen ¹			1,0	1,0	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	1,0	1,2	1,3	
IRO-effect plaatsingen ²			1,5	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,3	1,3	1,4	1,5	1,6	1,9	

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.10 Beëindigings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008 *gedeeltelijk arbeidsgeschikten, WAO/WAZ niet herbeoordeeld of uitkering behouden*, per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007)

WAO/WAZ geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger	2004				2005				2006				2007		
	<i>IRO</i>	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
Aantal gestarte trajecten	5*	57	120	334	504	484	571	566	790	748	740	901	821	754	
Beëindigingpercentage		93%	98%	96%	91%	84%	81%	80%	69%	56%	47%	39%	28%	18%	
Plaatsingspercentage		33%	38%	43%	34%	37%	34%	34%	31%	28%	25%	20%	15%	11%	
<i>Regulier</i>															
Aantal gestarte trajecten	2.951	2838	2810	3062	1591	1299	909	930	736	573	413	609	573	353	
Beëindigingpercentage	100%	100%	100%	99%	97%	95%	89%	84%	72%	61%	44%	38%	29%	17%	
Plaatsingspercentage	24%	24%	24%	26%	26%	24%	24%	22%	21%	20%	15%	14%	11%	6%	
<i>IRO/regulier</i>															
IRO-effect beëindigingen ¹		0,9	1,0	1,0	0,9	0,9	0,9	1,0	1,0	0,9	1,1	1,0	1,0	1,0	
IRO-effect plaatsingen ²		1,4	1,6	1,6	1,3	1,5	1,4	1,5	1,5	1,4	1,7	1,5	1,4	1,7	

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.11 Beëindigings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008 *gedeeltelijk arbeidsgeschikten, WAO/WAZ uitkering verlaagd* per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007)

WAO/WAZ uitkering verlaagd	2004				2005				2006				2007	
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
<i>IRO</i>														
Aantal gestarte trajecten	4*	10*	27*	76	138	158	213	270	416	395	740	901	821	754
Beëindigingpercentage				95%	85%	84%	82%	77%	68%	62%	47%	39%	28%	18%
Plaatsingspercentage				51%	51%	52%	42%	38%	41%	39%	25%	20%	15%	11%
<i>Regulier</i>														
Aantal gestarte trajecten	368	360	346	402	428	567	514	658	547	444	413	609	573	353
Beëindigingpercentage	100%	100%	99%	99%	97%	94%	89%	84%	73%	65%	44%	38%	29%	17%
Plaatsingspercentage	39%	32%	38%	38%	36%	31%	30%	29%	29%	23%	15%	14%	11%	6%
<i>IRO/regulier</i>														
IRO-effect beëindigingen ¹				1,0	0,9	0,9	0,9	1,0	1,0	0,9	1,1	1,0	1,0	1,0
IRO-effect plaatsingen ²				1,6	1,3	1,5	1,4	1,5	1,5	1,4	1,7	1,5	1,4	1,7

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.12 Beëindigings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008 *gedeeltelijk arbeidsgeschikten, WAO/WAZ uitkering verlaagd* per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007)

WAO/WAZ uitkering beëindigd	2004				2005				2006				2007	
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
<i>IRO</i>														
Aantal gestarte trajecten	4*	18*	44*	125	191	247	243	253	323	229	205	255	222	166
Beëindigingpercentage				95%	91%	87%	84%	81%	67%	62%	48%	48%	35%	23%
Plaatsingspercentage				57%	49%	54%	49%	45%	36%	36%	27%	25%	20%	13%
<i>Regulier</i>														
Aantal gestarte trajecten	653	715	701	898	1209	1333	1320	1395	990	796	568	672	437	254
Beëindigingpercentage	100%	100%	99%	99%	97%	95%	90%	83%	73%	69%	54%	44%	31%	14%
Plaatsingspercentage	38%	36%	42%	38%	32%	30%	30%	27%	25%	24%	19%	14%	10%	6%
<i>IRO/regulier</i>														
IRO-effect beëindigingen ¹				1,0	0,9	0,9	0,9	1,0	0,9	0,9	0,9	1,1	1,1	1,7
IRO-effect plaatsingen ²				1,5	1,5	1,8	1,6	1,7	1,4	1,5	1,5	1,8	2,0	2,3

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.13 Beëindigings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008, *gedeeltelijk arbeidsgeschikten, Wajong niet herbeoordeeld of uitkering behouden*, per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007)

WAJONG geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger	2004				2005				2006				2007	
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
IRO														
Aantal gestarte trajecten	3*	37*	99	183	230	241	259	296	379	392	454	532	565	606
Beëindigingpercentage			97%	95%	95%	90%	83%	81%	72%	58%	51%	47%	37%	31%
Plaatsingspercentage			34%	36%	43%	37%	36%	38%	31%	27%	25%	25%	21%	17%
<hr/>														
Regulier														
Aantal gestarte trajecten	506	477	534	454	425	510	487	537	414	363	412	493	430	423
Beëindigingpercentage	100%	100%	100%	99%	96%	94%	92%	87%	83%	73%	58%	52%	28%	15%
Plaatsingspercentage	35%	33%	31%	30%	33%	33%	34%	34%	35%	31%	28%	27%	12%	8%
<hr/>														
IRO/regulier														
IRO-effect beëindigingen1			1,0	1,0	1,0	1,0	0,9	0,9	0,9	0,8	0,9	0,9	1,3	2,0
IRO-effect plaatsingen2			1,1	1,2	1,3	1,1	1,1	1,1	0,9	0,9	0,9	0,9	1,7	2,1

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.14 Beëindings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008, *Zeer Moelijk Plaatsbare gedeeltelijk arbeidsgeschikten*, per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007)

Gedeeltelijk arbeidsgeschikt	2004				2005				2006				2007	
	<i>IRO</i>	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I
Aantal ZMP trajecten	1*	6*	11	18	30	37	224	344	698	646	667	541	467	285
Beëindigingpercentage			97%	84%	82%	79%	66%	57%	49%	39%	28%	18%	13%	5%
Plaatsingspercentage			33%	22%	33%	35%	26%	29%	25%	19%	13%	9%	8%	1,6%

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.15 Beëindigings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008 *gedeeltelijk arbeidsgeschikten naar leeftijd* per startkwartaal (gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007))

Gedeeltelijk arbeidsgeschik- ten	2004				2005				2006				2007	
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
<i>Jonger dan 30 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	7*	54	149	291	372	418	474	517	688	625	691	717	744	743
beëindigingpercentage		89%	97%	96%	93%	87%	84%	82%	73%	61%	55%	46%	40%	30%
plaatsingspercentage		37%	46%	46%	47%	43%	40%	42%	36%	33%	31%	28%	23%	17%
<i>30-50 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	14*	95	224	668	976	1.150	1.336	1.511	2.210	2.023	2.054	2.144	2.022	1.854
beëindigingpercentage		97%	95%	96%	91%	85%	82%	78%	69%	59%	49%	40%	31%	18%
plaatsingspercentage		45%	45%	49%	44%	47%	42%	38%	38%	34%	28%	23%	18%	11%
<i>Ouder dan 50 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	2*	20*	52	161	239	237	287	289	434	463	455	581	659	538
beëindigingpercentage			98%	95%	88%	89%	79%	81%	66%	57%	49%	36%	27%	16%
plaatsingspercentage			37%	33%	30%	36%	31%	31%	31%	24%	24%	18%	13%	9%
<i>Regulier</i>														
<i>Jonger dan 30 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	1.494	1.443	1.355	1.313	1.281	1.361	1.050	1.064	750	607	602	711	614	592
beëindigingpercentage	100%	100%	100%	99%	96%	95%	91%	88%	83%	72%	60%	49%	31%	18%
plaatsingspercentage	40%	38%	37%	37%	36%	35%	34%	34%	37%	32%	28%	25%	15%	10%
<i>30-50 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	4.216	4.252	4.084	4.366	3.190	3.281	2.839	3.148	2.592	2.102	1.691	2.027	1.758	1.290
beëindigingpercentage	100%	100%	99%	99%	97%	95%	90%	84%	75%	66%	54%	42%	31%	14%
plaatsingspercentage	33%	31%	33%	34%	31%	31%	29%	26%	27%	24%	20%	15%	12%	5%
<i>Ouder dan 50 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	1.408	1.415	1.377	1.481	934	784	591	564	554	416	364	626	575	347
beëindigingpercentage	100%	100%	99%	99%	97%	95%	88%	86%	73%	63%	48%	41%	25%	15%
plaatsingspercentage	19%	19%	18%	20%	23%	21%	20%	21%	19%	18%	11%	11%	8%	4%

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.16 Beëindigings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008, *gedeeltelijk arbeidsgeschikten naar duur uitkering bij start traject*, per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007)

gedeeltelijk arbeidsgechikt IRO	2004				2005				2006				2007	
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
<i>korter dan 2 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	6*	42*	98	246	334	305	351	327	359	256	283	270	249	244
beëindigingpercentage			96%	98%	93%	89%	83%	84%	74%	59%	56%	49%	40%	31%
plaatsingspercentage			49%	47%	40%	42%	41%	43%	38%	30%	29%	29%	21%	15%
<i>2 tot 5 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	3*	43*	106	238	382	446	481	513	751	668	666	728	709	587
beëindigingpercentage			95%	94%	90%	85%	83%	82%	69%	61%	51%	42%	31%	23%
plaatsingspercentage			42%	44%	47%	44%	39%	40%	36%	34%	28%	23%	18%	14%
<i>meer dan 5 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	7*	38*	100	249	367	402	482	579	839	861	885	1.127	1.113	1.043
beëindigingpercentage			96%	94%	91%	86%	81%	76%	67%	57%	46%	41%	31%	20%
plaatsingspercentage			33%	42%	35%	42%	36%	32%	31%	31%	24%	20%	16%	11%
<i>Regulier</i>														
<i>korter dan 2 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	2.164	1.914	1.752	1.797	1.044	937	770	646	461	345	321	348	278	263
beëindigingpercentage	100%	100%	99%	99%	98%	94%	91%	85%	81%	70%	56%	51%	31%	15%
plaatsingspercentage	30%	30%	32%	32%	34%	34%	32%	31%	36%	27%	26%	25%	13%	8%
<i>2 tot 5 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	1.146	1.291	1.177	1.302	1.424	1.496	1.223	1.302	890	726	482	642	495	322
beëindigingpercentage	100%	100%	100%	99%	97%	95%	89%	85%	76%	68%	53%	45%	34%	20%
plaatsingspercentage	29%	27%	30%	33%	30%	28%	28%	28%	28%	27%	22%	19%	14%	7%
<i>meer dan 5 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	1.196	1.225	1.506	1.781	1.306	1.410	1.334	1.685	1.392	1.133	984	1.256	1.020	699
beëindigingpercentage	100%	100%	100%	99%	96%	94%	90%	84%	72%	64%	52%	42%	29%	15%
plaatsingspercentage	28%	25%	25%	26%	26%	26%	29%	25%	22%	21%	17%	14%	10%	6%

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.17 Beëindigings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008 *WW'ers naar leeftijd* per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007)

WW'ers	2004				2005				2006				2007	
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
<i>Jonger dan 30 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	3*	44*	70	177	308	335	247	277	221	179	158	120	132	116
beëindigingpercentage			96%	94%	91%	81%	87%	87%	79%	79%	73%	62%	54%	36%
plaatsingspercentage			34%	59%	61%	53%	56%	61%	58%	59%	56%	44%	44%	27%
<i>30-50 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	20*	245	535	1.836	3.238	3.456	3.012	3.338	2.531	2.452	2.057	2.041	1.977	1.744
beëindigingpercentage		90%	92%	91%	91%	88%	87%	88%	78%	71%	66%	57%	45%	28%
plaatsingspercentage		55%	53%	57%	56%	57%	57%	61%	59%	53%	51%	44%	36%	22%
<i>Ouder dan 50 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	8*	71	207	664	1.182	1.264	1.244	1.416	1.145	1.205	1.190	1.446	1.364	1.340
beëindigingpercentage		89%	95%	90%	88%	87%	85%	84%	71%	62%	56%	46%	35%	22%
plaatsingspercentage		34%	41%	35%	36%	39%	40%	46%	42%	42%	38%	30%	25%	17%
<i>Regulier</i>														
<i>Jonger dan 30 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	1.181	1.409	1.233	1.118	955	680	293	367	192	141	79	76	30*	15*
beëindigingpercentage	100%	100%	100%	98%	99%	98%	96%	98%	95%	91%	86%	80%		
plaatsingspercentage	44%	45%	43%	46%	48%	50%	47%	51%	48%	52%	54%	41%		
<i>30-50 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	5.065	7.019	6.424	5.568	4.663	3.298	1.940	2.964	1.568	1.356	1.094	1.290	595	422
beëindigingpercentage	100%	100%	99%	98%	98%	97%	96%	95%	92%	85%	77%	68%	41%	19%
plaatsingspercentage	41%	42%	43%	43%	45%	46%	47%	45%	47%	41%	40%	34%	24%	9%
<i>Ouder dan 50 jaar</i>														
aantal gestarte trajecten	1.876	3.403	3.086	2.647	2.042	1.383	853	1.328	777	725	694	1.108	495	419
beëindigingpercentage	100%	100%	99%	98%	97%	96%	92%	86%	80%	67%	55%	44%	29%	17%
plaatsingspercentage	24%	20%	22%	23%	27%	28%	32%	31%	34%	30%	26%	22%	16%	8%

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

Tabel B4.18 Beëindigings- en plaatsingspercentages op 1-4-2008, *WW'ers naar duur uitkering bij start traject*, per startkwartaal, gestarte trajecten (1-1-2004 tot 1-7-2007)

WW'ers	2004				2005				2006				2007		
	IRO	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II
<i>korter dan 0,5 jaar</i>															
aantal gestarte trajecten	5*	50	94	292	651	724	597	751	754	876	892	831	870	840	
beëindigingpercentage		92%	94%	92%	90%	86%	86%	84%	76%	70%	67%	54%	42%	27%	
plaatsingspercentage		50%	40%	55%	55%	54%	53%	58%	57%	51%	52%	39%	33%	21%	
<i>0,5 tot 1 jaar</i>															
aantal gestarte trajecten	20*	190	382	1251	2092	2278	2194	2464	1802	1615	1368	1451	1257	1108	
beëindigingpercentage		91%	94%	92%	90%	88%	88%	87%	76%	70%	59%	53%	42%	28%	
plaatsingspercentage		53%	54%	54%	55%	55%	55%	59%	55%	53%	44%	40%	34%	23%	
<i>meer dan 1 jaar</i>															
aantal gestarte trajecten	6*	108	312	1039	1905	1948	1625	1602	1269	1264	1032	1256	1306	1180	
beëindigingpercentage		89%	92%	89%	90%	87%	85%	86%	74%	65%	63%	51%	39%	23%	
plaatsingspercentage		47%	42%	47%	47%	48%	48%	50%	51%	45%	46%	35%	29%	16%	
<i>Regulier</i>															
<i>korter dan 0,5 jaar</i>															
aantal gestarte trajecten	1.546	1.970	2.151	2.224	2.127	1.533	747	1.294	794	725	535	592	327	249	
beëindigingpercentage	100%	100%	100%	98%	99%	98%	95%	93%	89%	78%	71%	65%	36%	24%	
plaatsingspercentage	38%	33%	35%	39%	42%	41%	38%	40%	43%	40%	33%	38%	24%	13%	
<i>0,5 tot 1 jaar</i>															
aantal gestarte trajecten	4.557	6.376	5.508	4.506	3.500	2.583	1.705	2.255	1.115	1.002	776	699	435	314	
beëindigingpercentage	100%	99%	99%	98%	97%	97%	95%	93%	89%	79%	71%	57%	38%	18%	
plaatsingspercentage	40%	40%	41%	40%	44%	45%	46%	44%	44%	39%	40%	30%	20%	8%	
<i>meer dan 1 jaar</i>															
aantal gestarte trajecten	1.909	3.292	2.865	2.490	1.922	1.115	561	1.035	579	428	531	1.165	345	284	
beëindigingpercentage	100%	100%	99%	98%	98%	96%	95%	92%	87%	81%	66%	54%	34%	14%	
plaatsingspercentage	34%	30%	30%	31%	32%	36%	38%	37%	39%	35%	30%	24%	19%	6%	

*Wanneer in een kwartaal minder dan 50 trajecten zijn gestart worden er geen beëindigings- en plaatsingscijfers weergegeven.

Bron: UWV 8-8-2008, APE-bewerking

BIJLAGE 5: AANVULLENDE INFORMATIE HOOFDSTUK 5, 6 EN 7

Tabel B5.1 Tevredenheid cliënten over keuzevrijheid IRO, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10

	WW (n=424)	AG			
		AO totaal (n=422)	nog niet herbeoordeeld of uitkering gelijk of verhoogd WAO/WAZ/WIA (n=223)	Wajong (n=87)	na herbeoordeling uitkering ver- laagd of beëindigd WAO/WAZ/Wajong (n=102)
Uw vrijheid om zelf een re-integratiebedrijf te kiezen	7,7	7,2	7,8	6,1	7,8

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.2 Tevredenheid cliënten over aspecten van transparantie, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10¹

	WW (n=424)	AG			
		AF totaal (n=422)	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger WAO/WAZ/WIA (n=223)	WAJONG (n=87)	uitkering verlaagd of beëindigd WAO/WAZ/WAJONG (n=102)
Uw mogelijkheden informatie te krijgen over welke re-integratiebedrijven u kon benaderen	6,6	5,7	6	4,9	6,0
Uw mogelijkheden informatie te krijgen over de diensten van re-integratiebedrijven	6,5	5,9	6,1	5,6	6,0
Uw mogelijkheden informatie te krijgen over de kwaliteit van re-integratiebedrijven	5,6	5,1	5,2	5,1	5,1

1. Niet alle items in de tabel zijn op elke cliënt van toepassing, hierdoor is het aantal cliënten dat een cijfer hebben gegeven niet voor elk item gelijk.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.3 Cliënten over het vergelijken van re-integratiebedrijven

	WW	AG			
		AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=306)	(n=270)	(n=140)	(n=53)	(n=77)
Cliënten die: re-integratiebedrijven hebben vergeleken	70%	67%	67%	40%	62%
Te weten:					
2-4 bedrijven	78%	84%	78%	93%	84%
5-7 bedrijven	21%	14%	20%	7%	14%
>7 bedrijven	1%	2%	2%	0%	2%
	100%	100%	100%	100%	100%
geen re- integratiebedrijven heb- ben vergeleken	30%	33%	33%	60%	28%
	100%	100%	100%	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.4 Overwegingen cliënten bij keuze re-integratiebedrijf¹

	WW	AG			
		AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=420)	(n=405)	(n=222)	(n=84)	(n=99)
Ik heb het gevoel dat dit re-integratiebedrijf betrokken is bij mijn situatie	42%	37%	26%	36%	40%
Ik heb vertrouwen in de inhoudelijke expertise van het re-integratiebedrijf	25%	27%	19%	25%	28%
Het re-integratiebedrijf beschikt over specifieke deskundigheid die relevant is voor mijn situatie	17%	18%	20%	17%	10%
De reistijd van mijn huis naar het re-integratiebedrijf is kort	16%	23%	12%	21%	23%
Ervaringen en tips van anderen	8%	9%	6%	9%	13%
Het re-integratiebedrijf behaalt betere resultaten dan andere re-integratiebedrijven (hoge plaatsingsperc./tevredenheidsscores)	5%	4%	5%		6%
Ik vond de medewerkers van het bedrijf sympathiek	21%	2%	14%	21%	22%
Advies UWV	18%	18%	21%	20	22%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer overwegingen een rol kunnen spelen bij keuze voor een re-integratiebedrijf.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.5 Cliënten over hoe zij een re-integratiebedrijf hebben gevonden¹

	WW	AG			
		AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=420)	(n=405)	(n=222)	(n=84)	(n=99)
Het re-integratiebedrijf werd mij aangeraden door de arbeidsdeskundige of re-integratiecoach van UWV	43%	37%	39%	43%	28%
Via internet	21%	18%	20%	4%	24%
Via mijn eigen netwerk (familie, kennissen of oude werkkring)	14%	15%	13%	8%	25%
Via advertenties in de krant of bladen	7%	6%	6%	4%	6%
Het re-integratiebedrijf werd mij aangeraden door de onafhankelijke arbeidsadviseur	7%	6%	8%	7%	1%
Via de re-integratiemonitor van de Raad voor Werk en Inkomen	1%	1%	3%	0%	0%
Het re-integratiebedrijf heeft mij benaderd	5%	7%	6%	10%	5%
Via de website van Boaborea/Blik op werk	2%	2%	3%	0%	2%
Het re-integratiebedrijf werd mij aangeraden door het scholingsinstituut waar ik in het kader van de IRO een opleiding volg	3%	3%	0%	8%	2%
Anders	17%	18%	16%	24%	17%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer overwegingen een rol kunnen spelen bij keuze voor een re-integratiebedrijf.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.6 Cliënten over het vinden van een re-integratiebedrijf voor het uitvoeren van een IRO-traject

	WW	AG			
		AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=420)	(n=405)	(n=222)	(n=84)	(n=99)
Erg moeilijk	11%	13%	12%	16%	13%
Enigszins moeilijk	16%	15%	17%	8%	17%
Neutraal	35%	38%	36%	51%	32%
Makkelijk	25%	23%	23%	18%	29%
Erg makkelijk	12%	11%	13%	7%	9%
	100%	100%	100%	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.7 Reden waarom cliënten het moeilijk vinden een re-integratiebedrijf te vinden¹

	WW	AG			
		AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=152)	(n=143)	(n=69)	(n=23)	(n=51)
Ik vond het moeilijk de kwaliteit van het bedrijf te beoordelen	43%	37%	33%	33%	48%
Ik vond het moeilijk te beoordelen of het bedrijf bij mij past	31%	37%	33%	42%	42%
Ik vond het moeilijk een bedrijf te vinden dat gespecialiseerd is in mijn probleem	26%	34%	39%	29%	23%
Mijn leeftijd maakt het moeilijk een bedrijf te vinden dat bij mij past	21%	9%	14%	0%	3%
Er zijn weinig re-integratiebedrijven in de buurt van waar ik woon	5%	7%	8%	0%	10%
Re-integratiebedrijven vinden de door mij gewenste scholing niet nodig	4%	6%	4%	4%	13%
Re-integratiebedrijven vinden de kosten van mijn plan te hoog	3%	3%	0%	4%	10%
Anders	13%	21%	17%	29%	26%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer antwoorden mogelijk waren.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.8 Kennismaking met IRO 1

De cliënt heeft informatie ontvangen van/via	WW	AG			
	(n=418)	AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
		(n=398)	WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
		(n=222)	(n=81)	(n=96)	
de arbeidsdeskundige of de re-integratiecoach van UWV	54%	65%	63%	63%	70%
het CWI	33%	10%	10%	7%	11%
de media	8%	10%	10%	7%	15%
kennissen of familie	1%	0%	0%	0%	0%
de UWV-website	8%	9%	9%	5%	10%
een re-integratiebedrijf	6%	11%	11%	16%	6%
de website van een re-integratiebedrijf	2%	2%	3%	1%	1%
de (onafhankelijke) arbeidsadviseur	4%	4%	5%	1%	2%
school, opleidingsinstituut	1%	2%	1%	9%	0%
de re-integratietelefoon	1%	1%	1%	0%	0%
anders	8%	15%	12%	26%	14%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer antwoorden mogelijk zijn.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.9 Voldoende informatie voor keuze IRO bedrijf

	WW	AG			
		AG totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=432)	(n=416)	(n=226)	(n=85)	(n=105)
Ja genoeg	56%	50%	53%	35%	54%
Nee te weinig	31%	31%	30%	36%	29%
Anders	13%	19%	17%	28%	17%
Totaal	100%	100%	100%	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.10 Invloed keuze re-integratiebedrijf

	WW	AG			
		AG totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=403)	(n=277)	(n=207)	(n=77)	(n=93)
Ja heel veel	64%	59%	63%	31%	74%
Een beetje	21%	19%	22%	23%	11%
Nee helemaal niet	15%	21%	15%	45%	15%
Totaal	100%	100%	100%	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.11 Invloed contract afsluiting door UWV op keuze re-integratiebedrijf

	WW	AG			
		AG totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=364)	(n=349)	(n=193)	(n=67)	(n=89)
Ik heb nu mijn eigen keus kunnen maken	85%	83%	87%	67%	87%
Nee	7%	12%	10%	21%	8%
Ja	8%	5%	3%	12%	6%
Totaal	100%	100%	100%	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.12 Opstellen re-integratieplan

	WW	AG			
		AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=412)	(n=397)	(n=213)	(n=84)	(n=98)
Ik heb het plan samen met het re-integratiebedrijf opgesteld	44%	48%	50%	39%	51%
Het plan is grotendeels door het re-integratiebedrijf opgesteld	37%	31%	30%	32%	33%
Ik heb het plan grotendeels zelf opgesteld	5%	4%	5%	2%	5%
Ik heb het plan samen met UWV opgesteld	7%	5%	5%	8%	4%
Het plan is grotendeels door UWV opgesteld	5%	6%	6%	7%	3%
Anders	3%	6%	5%	11%	4%
Totaal	100%	100%	100%	100%	100%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.13 Tevredenheid cliënten over keuzevrijheid samenstellen IRO-plan, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10

	WW	AG			
	(n=570)	AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
		(n=566)	WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=570)	(n=566)	(n=222)	(n=124)	(n=220)
Uw invloed op de inhoud van het re-integratieplan (soort activiteiten, duur van het traject, etc.)	7,7	5,6	7	6,5	7
Uw invloed op de hoeveelheid en het soort scholing in het trajectplan	5,7	5,1	6	5,6	6,4

1. Niet alle items in de tabel zijn op elke cliënt van toepassing, hierdoor is het aantal cliënten dat een cijfer hebben gegeven niet voor elk item gelijk.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.14 Tevredenheid over snelheid beoordeling plan

	WW	AG			
	(n=570)	AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
		(n=312)	WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=570)	(n=312)	(n=223)	(n=87)	(n=102)
De snelheid waarmee UWV uw re-integratieplan heeft beoordeeld	7,3	6,7	6,9	6,7	6,5

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.15 Verloop beoordeling re-integratieplan

	WW	AG			
		AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WAJONG
	(n=424)	(n=427)	(n=228)	(n=94)	(n=105)
De AD of RC van UWV heeft het plan in één keer goedgekeurd	66%	64%	67%	60%	63%
De AD of RC van UWV heeft met het re-integratiebedrijf overlegd over de prijs van het traject en daarna goedgekeurd	12%	9%	11%	10%	7%
De AD of RC van UWV heeft met het re-integratiebedrijf overlegd over de inhoud van het traject en daarna goedgekeurd	15%	17%	13%	22%	21%
De AD of RC van UWV verzocht mij een ander re-integratiebedrijf zoeken	1%	0%	0%	1%	0%
De IRO-aanvraag is afgewezen	0%	0%	0%	0%	0%
Anders	6%	8%	8%	7%	10%

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.16 Tevredenheid over begeleiding naar werk door UWV, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10, arbeidsgehandicapten en WW'ers1

	WW	AG			
		AO totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd
			WAO/WAZ/WIA	WAJONG	WAO/WAZ/WIA/WAJONG
	(n=412)	(n=397)	(n=213)	(n=84)	(n=98)
Duidelijke informatie over de procedure tijdens de re-integratieperiode	6,8	5,3	6,4	6,3	5,8
Duidelijke informatie over de mogelijkheid van kiezen van een re-integratiebedrijf	6,6	5,5	6,1	5,9	5,6
Duidelijkheid over wat ik van de begeleiding kan verwachten	6,4	5,1	5,6	5,3	5
Inlevingsvermogen van de medewerker in mijn situatie	6,8	5,2	6,5	6,3	5,5
Medewerker motiveert mij voldoende om werk te zoeken	6,7	5,3	6,2	6,1	5,7
De inspanningen van de medewerker vergroten mijn kans op werk	6,0	4,8	5,6	5,9	5,2
De ondersteuning door UWV in het algemeen	6,2	5,4	5,9	5,9	5,1
<i>Gemiddeld</i>	<i>6,6</i>	<i>5,9</i>	<i>6,1</i>	<i>5,9</i>	<i>5,6</i>

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.17 Tevredenheid over begeleiding naar werk door het re-integratiebedrijf, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10, arbeidsgehandicapten en WW'ers1

	WW (n=412)	AG			
		AO totaal (n=397)	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd (n=98)
			WAO/WAZ/WIA (n=213)	WAJONG (n=84)	
Duidelijkheid over de procedure gedurende het re-integratietraject	6,8	6,8	7,0	6,4	6,9
Een vaste contactpersoon bij het re-integratiebedrijf	7,6	8,0	8,0	7,9	8,1
Voldoende informatie vooraf over de re-integratie- en scholingsmogelijkheden	6,7	6,7	6,9	6,5	6,7
Voldoende ruimte om mijn ideeën naar voren te brengen	7,2	7,8	7,6	8,2	7,5
Een op mijn persoonlijke situatie toegenomen re-integratieplan	7,2	7,4	7,5	7,1	7,5
Voldoende hulp en motivatie door de re-integratiemedewerker	6,9	7,2	7,3	7,0	7,2
Tijdige start van mijn re-integratietraject	7,0	7,1	7,2	6,9	7,1
Goede kans op werk dankzij het re-integratiebedrijf	5,9	6,2	6,0	6,5	6,1
Nazorg na afloop van het re-integratietraject	5,8	5,9	5,9	6,1	5,8
Het re-integratietraject heeft mijn kans op werk vergroot	5,8	6,4	6,6	6,4	6,1
Het klikt tussen mij en de re-integratiemedewerker	7,5	7,8	7,8	7,7	7,8
<i>Gemiddeld</i>	<i>6,8</i>	<i>7,0</i>	<i>7,0</i>	<i>6,4</i>	<i>6,9</i>

1. Niet alle items in de tabel zijn op elke cliënt van toepassing, hierdoor is het aantal cliënten dat een cijfer hebben gegeven niet voor elk item gelijk.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.18 Tevredenheid cliënten over mogelijkheden aanpassen plan tijdens uitvoering traject, gemiddelde score op een schaal van 1 tot 10, arbeidsgehandicapten en WW'ers¹

	WW (n=412)	AG			
		AO totaal (n=397)	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger		uitkering verlaagd of beëindigd WAO/WAZ/WIA/WAJONG (n=98)
			WAO/WAZ/WIA (n=213)	WAJONG (n=84)	
Mogelijkheden gedurende het proces onderdelen van het plan bij te stellen	6,6	6,6	6,7	6,5	6,7
Mogelijkheden om gedurende het re-integratietraject naar een ander re-integratiebedrijf over te stappen*	5,1	5,2	5,2	5,1	5,2

1. Niet alle items in de tabel zijn op elke cliënt van toepassing, hierdoor is het aantal cliënten dat een cijfer hebben gegeven niet voor elk item gelijk.

* = items die door meer dan 30% van de respondenten als niet van toepassing zijn aangemerkt.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.19 Reden beëindiging traject 1

	WW	AG			
		AG totaal	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger WAO/WAZ/WIA	uitkering verlaagd of beëindigd WAJONG	geen herbeoordeling/ uitkering gelijk/hoger WAO/WAZ/WIA
	(n=263)	(n=181)	(n=106)	(n=22)	(n=52)
Ondanks de inspanningen van mij en het re-integratiebedrijf heb ik geen baan kunnen vinden	17%	9%	11%		8%
Vanwege (toegenomen) gezondheidsklachten	35%	29%	26%		38%
Het re-integratiebedrijf heeft zich niet aan het afgesproken traject gehouden	5%	5%	5%		2%
Het re-integratiebedrijf/traject voldeed niet aan de verwachtingen	34%	32%	34%		35%
UWV heeft het traject beëindigd	8%	9%	12%		4%
Ik ben vrijwilligerswerk gaan doen	3%	3%	4%		2%
Ik heb een betaalde baan gevonden	53%	48%	40%		69%
Ik had er geen tijd meer voor	1%	1%	1%		0%
Ik had geen behoefte meer aan het traject	5%	4%	4%		4%
Anders	25%	27%	28%		21%

1. Een uitsplitsing van de groep gedeeltelijk arbeidsgeschikten is niet mogelijk omdat de aantallen per groep te klein zijn.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

Tabel B5.20 Overwegingen cliënten bij keuze voor de IRO 1

	WW	AG			
		AO totaal	nog niet herbeoordeeld of uitkering gelijk of verhoogd	na herbeoordeling uitkering verlaagd of beëindigd	
			WAO/WAZ/WIA	Wajong	WAO/WAZ/WIA/Wajong
	(n=439)	(n=441)	(n=239)	(n=96)	(n=106)
Het IRO-traject is afgestemd op mijn persoonlijke situatie	32%	34%	35%	36%	31%
Advies van de arbeidsdeskundige of de re-integratiecoach van UWV	30%	34%	31%	31%	43%
De IRO biedt meer mogelijkheden om zelf het re-integratietraject vorm te geven	13%	17%	18%	9%	21%
De IRO biedt meer mogelijkheden om scholing of opleiding op te nemen in traject	17%	15%	17%	11%	11%
Bij de IRO kan ik kiezen uit meer re-integratiebedrijven	11%	11%	11%	6%	15%
Advies van het CWI	15%	6%	5%	7%	6%
Met een IRO kan ik sneller starten met mijn re-integratietraject	12%	9%	8%	11%	9%
Ik ben ontevreden over het re-integratietraject dat ik eerder volgde	9%	10%	10%	10%	8%
Ik heb een sterke voorkeur voor een bepaald re-integratiebedrijf	7%	8%	8%	6%	10%
Advies van re-integratiebedrijf	6%	6%	5%	10%	3%
Advies van de (onafhankelijke) arbeidsadviseur	3%	5%	7%	5%	2%
Anders	8%	13%	13%	17%	9%

1. De percentages tellen niet op tot honderd omdat meer overwegingen een rol kunnen spelen bij de keuze voor een IRO.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008

BIJLAGE 6: ONDERDELEN IRO-PLANNEN

Tabel B6.1 Onderdelen re-integratieplan, percentage van aanvragers¹ (IRO-aanvragers in de periode 1-1-2005 tot 1-1-2008)

	WW		AG	
	IRO (n=419)	Reg (n=361)	IRO (n=425)	Reg (n=325)
Loopbaanoriëntatie/assessment	34%	20%	34%	22%
Training				
training beroepshouding/jobtraining	14%	14%	11%	13%
sollicitatietraining	44%	64%	33%	37%
netwerktraining	26%	17%	13%	8%
training communicatieve vaardigheden	15%	15%	9%	11%
Fysieke interventie (bv rugadvies, fysiotherapie)	4%	5%	9%	8%
Psychische interventie (bv behandeling van spanningsklachten of angststoornissen)	5%	3%	12%	5%
Ondersteuning bij opzetten eigen bedrijf	21%	7%	10%	4%
Scholing				
andere vormen van scholing	6%	3%	7%	4%
computercursus	10%	9%	7%	8%
opleiding beveiliging	2%	1%	1%	2%
rijopleiding voor rijbewijs C of E	2%	0%	0%	2%
leraaropleiding (zij-instroom onderwijs)	1%	1%	1%	2%
Intensieve bemiddeling/jobhunting	16%	15%	27%	27%
Leerwerkplek	7%	3%	10%	12%
(job)coach ²	39%	29%	46%	37%
Persoonlijke begeleiding bij de toeleiding naar werk	19%	17%	17%	11%
Persoonlijke begeleiding na werkherleving	24%	12%	33%	23%

1. De percentages tellen niet op tot 100% omdat re-integratieplannen uit meerdere onderdelen bestaan.

2. NB. Het gaat hier niet in alle gevallen over de jobcoach volgens de formele regeling.

Bron: APE cliëntenquêtes IRO monitor 2008